

3,61

B O R B A

REPRINTED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT
P.O. Box 2158, Grand Central Station, New York 17, N.Y.
Секретарство-Съветство: Др. ... Редакция: Съвет ...

1961 - No. 2/20 ... Март - Април

B O R B A

Секретарство и Централен Изпълнителски
Съвет на Българския Национален Съюз

На изтигата и южк частта редовно изданието представява
лично организираните на Българския Национален Фронт в Америка и Кана-
да и английските и италианските на организациите в една дълга борба
за свободна България се отбиха на ... и ...

Днес, когато българския народ е лишен от право да избира свои
ти законни представители в България и редовно представителен съвет
държа в международните организации и като излезе от ...

B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

MARCH-APRIL 1961.

NEW YORK

Б О Р Б А - В О Р В А

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ

НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York 17, N.Y.

Редакторъ-Основателъ: Др. Иванъ Дочевъ - Редакторъ: Спасъ Т. Райкинъ

1961 - бр. 2/20

Ню Йоркъ

Мартъ - Априлъ

ПЕТИЯТЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ-

СВОБОДЕНЪ БЪЛГАРСКИ ПАРЛАМЕНТЪ ВЪ ЧУЖБИНА!

СПАСЪ Т. РАЙКИНЪ

Секретаръ на Централния Управителенъ
Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ

На четвърти и пети мартъ редовно избрани делегати представляващи лично организациитъ на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка и Канада и опълномощени отъ клоноветъ на организацията въ една дузина държави въ свободния свѣтъ се събраха въ Ню Йоркъ и поставиха на обсъждане международното положение - доколкото то засѣга България, американската политика по българскитъ въпроси, българскитъ политически проблеми въ емиграция и текуцитъ организационни въпроси. Гласуванитъ резолюции, публикувани на друго мѣсто въ този брой на "Борба", отразяватъ становищата на организацията по тѣзи въпроси.

Днесъ, когато българския народъ е лишенъ отъ право да избира своитъ законни представители въ България и своитъ представители въ чуждитъ държави и международнитъ организации и когато повечето отъ съществуващитъ български политически организации и отдѣлни политически водачи ся се поставили подъ финансова и политическа зависимостъ на всевъзможни чуждестранни служби които имъ диктуватъ кога и какви становища да заематъ съ огледъ политиката и интереситъ на собственитъ имъ правителства, Българскиятъ Националенъ Фронтъ, единствената демократично конституирана и редовно функционираща политическа организация въ чужбина, политически и финансово независима отъ който и да е и каквото и да е факторъ, излѣзе съсь решения, съсь заключения и становища по въпроситъ на международната политика и по българскитъ национални и политически въпроси, които отразяватъ и изразяватъ вѣрно и неподправено гледищата на всички български емигранти - организирани или неорганизири въ БНФ, приятелски или враждебно настроени къмъ БНФ.

Въ определяне становищата на организацията по разискванитъ въпроси делегатитъ на Петия Конгресъ възприеха за върховенъ критерий инте-

реситъ на вътрешната национална освободителна борба и при всеки моментъ на двоумение търсиха да намерятъ отговора или становището което борцитъ на вътрешния освободителен фронтъ биха заели, становището на онѣзи осъдени на смъртъ по политически причини, на политическите затворници, на затворенитъ въ концентрационни лагери, на нелегалнитъ борци за освобождението на България. Водими отъ такива съображения делегатитъ на Петия Конгресъ достигнаха до заключения, които неизбежно ще прозвучатъ въ дисонансъ и като строга присяда върху текущата официална политика на много чуждестранни правителства по българскитъ въпроси, които търсятъ допирни точки за сътрудничество съ Правителството въ София и намиратъ подкрепа за такава една политика въ лицето на много български политически водачи и групировки нахлузили маската на противо-комунисти и зачислени като агенти при тѣзи сѣшитъ правителства, за да имъ служатъ при всички обстоятелства и при всяка нужда - било въ полза, било въ вреда на българския народъ.

Въ този смисълъ Петиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф., както и всички предишни конгреси на организацията, придобива значението на свободенъ български Парламентъ въ чужбина. Делегатитъ които взеха участие въ този и въ предишнитъ конгреси, при друга обстановка, въ една свободна България, биха се състезавали въ българскитъ парламентарни избори, биха били избирани за народни представители, биха говорили отъ името на избирателитъ си въ българското Народно Събрание и отъ името на българския народъ предъ великитъ сили и предъ цѣлия свѣтъ по международнитъ и по българскитъ национални въпроси и къмъ тѣхъ свѣта би гледалъ съ уважение и интересъ дължими къмъ представителетъ на всяка независима държава. Въ разглеждането на повдигнатитъ на конгреса въпроси делегатитъ на Петия Конгресъ нито за моментъ не изпуснаха изпредвидъ и това обстоятелство, че въ тѣхнитъ решения чуждестраннитъ фактори ще търсятъ да видятъ и трѣбва да намерятъ сериозно държавническо отношение по проблемитъ на международната и българската политика. Тѣзи фактори знаятъ отношението и становището на платенитъ си агенти. За оправдание на собствената си политика тѣ всеки моментъ могатъ да манипулиратъ становището и отношението на тѣзи агенти и да го представятъ като такова на българската политическа емиграция, но съ това тѣ не могатъ да излъжатъ българския народъ, съ това тѣ могатъ да излъжатъ само онѣзи за които тази манипулация има значение. Онѣзи, които и когато биха желали да узнаятъ становището на българския народъ, ще се обърнатъ къмъ становищата на БНФ които нито могатъ да манипулиратъ, нито могатъ да скриятъ отъ българския народъ.

Решенията на Петия Конгресъ - правилни или погрѣшни - сѣ облечени съ авторитета на една организация съ клонове въ цѣлия свѣтъ. Тази организация може да бѣде подценявана, злепоставяна, клеветена, игнорирана - тя си остава на българската политическа сцена като изразителъ на една политическа концепция, като носителъ на известни идеи и становища, които иматъ стойностъ сами по себе си, чиято политическа логика и значимостъ сѣ въпросъ на фактъ, не въпросъ на мнение. Въпросъ на фактъ е обстоятелството, че отъ десетъ години БНФ е най-динамичната и най-добре организирана българска политическа формация въ Америка и въ цѣлия свѣтъ. Въпросъ на фактъ е, че политическите позиции на БНФ по българскитъ политически въпроси се оказаха единствено върния пътъ по който трѣбваше да трѣгне цѣлата българска национална емиграция въ дѣлото за освобождението на България. Въпросъ на фактъ е, че онѣзи български политически фактори които станаха агенти на различни чуждестранни служби, се видяха впрѣгнати въ прокарването на политика насочена противъ интереситъ на освободителната борба на българския народъ. Въпросъ на фактъ е, че онѣзи български политически сили които пренебрѣгнаха предупрежденията на БНФ днесъ плачатъ надъ пепелището на собствената си политическа катастрофа. Решенията на Петия Конгресъ

/Продължава на стр. 55/

ПЕТИЯТЪ ЮБИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ

ФРОНТЪ

НЕЗАПОМНЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ НА БЪЛГАРИНАТА ВЪ АМЕРИКА И ВЪ СВОБОДНИЯ СВЪТЪ. РЕЧИТЪ И ИЗКАЗВАНИЯТА ВЪ АМЕРИКАНСКИЯ СЕНАТЪ И КАМАРАТА НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЪ ПО БЪЛГАРСКИТЪ ВЪПРОСИ. ТЕЛЕГРАМАТА НА ЦЪРЬ СИМЕОНЪ. ПОЗДРАВЛЕНИЯТА ОТЪ ПОДПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ ЛИНДОНЪ Б. ДЖОНСОНЪ И МИНИСТЪРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КАНАДА ДЖОНЪ Д. ДИФЕНБАКЕРЪ. ПОЗДРАВЛЕНИЯТА НА ГУБЕРНАТОРИТЪ НА ПЕНСИЛВАНИЯ, МИЧИГАНЪ, ИЛИНОИСЪ, НЮ ЙОРКЪ И НА ДЕСЕТКИ СЕНАТОРИ И НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ. НЕЗАПОМНЕНИЯ УСПЪХЪ НА ТЪРЖЕСТВОТО ПО СЛУЧАЙ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ. ГОЛЪМИТЪ ПОЛИТИЧЕСКИ РЕЧИ НА Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, ИНЖ. ТОНЧО ТЕНЕВЪ, Д-РЪ К. КОЙЧЕВЪ. ПОЗДРАВЛЕНИЯТА НА ЧУЖДЕСТРАННИТЪ ГОСТИ. ИСТОРИЧЕСКИТЪ РЕШЕНИЯ НА КОНГРЕСА ПО СВЪТОВНОТО ПОЛОЖЕНИЕ, ПО АМЕРИКАНСКИТЪ ПРОБЛЕМИ ВЪ СВЪТА, ВЪ АМЕРИКА И ПО ОТНОШЕНИЕ БЪЛГАРИЯ. СТАНОВИЩЕТО НА Б.Н.Ф. ПО БЪЛГАРСКИЯ ЦЪРКОВЕНЪ ВЪПРОСЪ, ПО БЪЛГАРСКИЯ ЕВРЕЙСКИ ВЪПРОСЪ, ПО МАКЕДОНСКИЯ ВЪПРОСЪ И ПО БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ. ПОЗДРАВЛЕНИЯТА ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ ДЖОНЪ Ф. КЕНЕДИ И МИНИСТЪРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КАНАДА ДЖОНЪ Д. ДИФЕНБАКЕРЪ. ОТКРИВАНЕ КЛУБА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ.

Народъ който отказва да се бори и народъ който капитулира предъ могъществото на великитъ сили и се отдава на опортюнизъмъ - е обреченъ на загиване. Такава опасностъ не застрашава българския народъ - поне до тогава докогато Българскиятъ Националенъ Фронтъ е начело на българскитъ обществено политически прояви въ чужбина. Въ това може да се съмнява само онзи който не знае за петия конгресъ на организацията, не е чулъ или видълъ тържествата по случай 83 годишнината отъ освобождението на България или не е прочелъ резолюциитъ гласувани на конгреснитъ заседания. Тъзи тържества и тъзи резолюции сж вече факти и за тъхъ е добре да знае цълата българска общественостъ въ свѣта.

На Петиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф. организацията отбеляза най-блестящия си досега политически успѣхъ. Този успѣхъ бѣ плодъ на дългогодишни усилия, упорита, неуморна работа въ полза на българската национална кауза. Този успѣхъ е и едно указание, че организацията ще трѣбва неуклонно да върви по сѣция пѣть, безъ да се спира предъ каквито и да било прѣчки и предъ каквито и да било жертви въ отстояване на народното дѣло.

Подготовката за провеждането на този конгресъ започна скоро следъ закриването на редовната полугодишна сесия на Ц.У.С. въ Бѣфало презъ м. септемврий 1960 г. Ню Йоркската организация, натоварена да изнесе и този конгресъ, излѣчи единъ конгресенъ комитетъ, който отъ своя страна постави въ дѣйствиe различни подкомитети които да се занимають съ многобройнитъ задачи, които едно събитие отъ такъвъ характеръ поставя предъ неговитъ организатори. Въ края на м. февруарий цълата подготвителна работа бѣ приключена и организацията спокойно и съ довъррие дочака деня трети мартъ, петъкъ, когато първитъ делегати и гости за тържествата започнаха да пристигатъ.

Конгресниятъ подкомитетъ по посрещане и настаняване делегатитѣ и гоститѣ влѣзе въ ролята си въ петъкъ следъ обѣдъ въ главната квартира на Конгреса - Хотелъ Ню Йоркъръ. Много членове на организацията отъ Ню Йоркъ бѣха на разположение на комитета и го подпомагаха като посрещаха гоститѣ, отвеждаха ги до отреденитѣ имъ хотели въ града, подпомагаха ги да се ориентиратъ въ Ню Йоркъ и размѣняха мисли по предстоящата конгресна работа. Късно вечерята човѣкъ можеше да забележи множество групи изъ хотелъ Ню Йоркъръ оживено да дискутиратъ български политически въпроси. По лицата на всички бѣ изразена радостъ, че отново могатъ да се видятъ и дълбока загриженостъ по българскитѣ проблеми. До дванадесетъ часа презъ нощта пристигнаха делегатитѣ отъ Торонто, Хамилтонъ, Бъфало, Чикаго и другаде. Въ единъ часа сутринята въ главната квартира на конгреса Председателътъ на Ц.У.С. Д-ръ Иванъ Дочевъ приветствува делегатитѣ и гоститѣ съ добре дошли, даде кратки пояснения по програмата за следващия день и изрази вѣрбата, че този конгресъ ще бѣде най-голѣмото постижение на организацията отъ основаването и до днесъ.

Въ 9 часа сутринята, събота, членоветѣ на подкомитета за посрещане и настаняване на гоститѣ бѣха отново на поста си. Гости и делегати на конгреса продължиха да пристигатъ. Въ 11 часа членоветѣ на Централния Управителенъ Съветъ се събраха на последно предконгресно заседание въ Бъфало Руумъ, където уточниха прогнамата на конгреса и предложенията за конгресно бюро и конгресни комисии. Въ 12 часа започна официална регистрация на делегатитѣ и гоститѣ. Начело на бюрото за регистриране бѣ г. Иванъ Гълбовъ. Всички делегати бѣха снабдени съ специални делегатски карти. Въ 1 часа следъ обѣдъ всички делегати бѣха вече пристигнали. Главната квартира на конгреса гъмжеше отъ множество гости. Въ това време пристигнаха специално поканени чуждестранни делегации на които се даде скромень приемъ.

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТКРИВАНЕ НА ПЕТИЯ ЮБИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ.

Въ два часа следъ обѣдъ гоститѣ и делегатитѣ бѣха поканени въ тържествено декорираната Хартфордъ Руумъ. Въ два часа и петнадесетъ минути предъ делегатитѣ застана председателътъ на Ц.У.С. Д-ръ Иванъ Дочевъ и съ кратка речъ обяви петия юбилеенъ конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ за откритъ. Между другото Д-ръ Дочевъ каза на английски следното:

"Днесъ организацията на Б.Н.Ф. тържествено чествува десетъ години отъ основаването ѝ и въ Съединенитѣ Щати и Канада и петнадесетъ години отъ основаването и въ свободния свѣтъ. Преди всичко искамъ да изразя нашата благодарностъ на американското и канадското правителства за възможността която ни дадоха да работимъ за освобождението на България... Преди петнадесетъ години, когато група продадени на комунистическата партия български общественици и политици, съ помощта на червената армия наложиха комунизма въ България, на българската политическа сцена се яви Българския Националенъ Фронтъ и поведе борбата за освобождението на България. Съществуването и успѣхитѣ на нашата организация сѣ гаранция, че свободата отново ще изгрѣе надъ нашата родина. Съ тѣзи думи обявамъ Петия Конгресъ на Б.Н.Ф. за откритъ".

Думитѣ на Д-ръ Дочевъ бѣха изпратени съ продължителни овации. Следъ това сѣция предложи отъ името на Ц.У.С. за бюро, което да ръководи конгреснитѣ заседания следнитѣ делегати: Д-ръ Георги Паприковъ - Чикаго, Инж. А. Гъндерски - Торонто, Павелъ Павловъ - Ню Йоркъ - съответно Председателъ, Подпредседателъ и Секретаръ на конгреса.

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТЪ ЧУЖДЕСТРАННИ И БЪЛГАРСКИ

ОРГАНИЗАЦИИ

Предложението на Ц.У.С. за бюро на конгреса бѣ прието съ аплодисменти. Д-ръ Паприковъ заемайки председателското мѣсто благодарно за оказаната имъ честъ и покани представителя на Латвия, Д-ръ Албрехтъ Калме да поднесе приветствие.

Д-РЪ АЛБРЕХТЪ КАЛМЕ, между другото каза следното:

"Щастливъ съмъ да бъда между васъ и да ви поднеса приветствията на Латвийската Централна Организация по случай вашия пети конгресъ. Българи и латвийци иматъ единъ и същи идеалъ, една и съща борба – освобождение отъ комунистическо робство. Въ тази борба, съ общи усилия, тѣ ще вървятъ нераздѣлно до крайната победа, която ще донесе свободата и независимостта на Латвия и България. Разбрахъ, че вие се готвите да приемете резолюции съ които да поискате радикална промѣна въ политиката на Америка и свободния свѣтъ по отношение поробенитѣ народи. Ние ще ви подкрепимъ въвъ всѣко начинание, което би подпомогнало общата борба за освобождение отъ червенитѣ поробители..."

Последваха другитѣ говорители.

АНТЕ ДОШЕНЪ – отъ Хърватски Домобранъ, каза между другото следното:

"Правъ сте, че Македония е моста между България и Хърватско. /Въ отговоръ на забележката на Д-ръ Паприковъ, който, представяйки видния вождъ на хърватското освободително движение, се изказа въ този смисъл/. Вие знаете за чувствата които всички хървати таятъ къмъ българския народъ. Съ тѣзи чувства българи и хървати сѣ свързани за повече отъ хиляда години и съ тѣзи чувства тѣ продължаватъ да се борятъ за своята свобода. Тукъ азъ искамъ да кажа, че седемъ милиона хървати сѣ винаги готови да помогнатъ на братския български народъ, както и седемъ милиона българи сѣ винаги готови да помогнатъ на българския народъ. Сѣдбата на Хърватско е винаги била и сѣдбата на България и обратното. Пожелавамъ ви успѣшна и плодотворна работа..."

МИХАИЛЪ БЕЗЪ – БѢЛОРУСКИ КОНГРЕСЪ ВЪ АМЕРИКА:

"Щастливъ съмъ да ви поднеса поздравленията на БѢлоруския Конгресъ въ Америка. Ние и вие имаме една и съща кауза – освобождението на всички поробени народи. При все че събитията изглежда да работятъ противъ тази кауза, като много държавници правятъ всичко възможно да спечелятъ приятелството на Русия, ние считаме, че правото е на наша страна и безъ огледъ на това какви прѣчки се изправятъ по нашия пътъ ние ще продължаваме борбата до щастливъ завършекъ..."

АТАМАНЪ ИГНАТЪ БИЛИЙ – Казашко Освободително Движение:

"Считамъ за голѣма честъ да ви поздравя отъ страна на Казашкото Освободително движение по случай петия ви конгресъ. На намъ и вамъ се падна злата участъ да скитаме по чужбина и да работимъ за освобождението на странитѣ си отъ единъ много по-силенъ поробителъ. Но ние си обещаваме, че нѣма да сложимъ оръжие докато не видимъ отечествата си свободни. Ние приемаме подкрепа отъ всѣки който иска да ни помогне..... Надѣвамъ се да видя ценя когато бихъ ви поздравилъ въ София, въвъ вашата прекрасна столица..."

ТЪРЖЕСТВЕНИЯТЪ БАНКЕТЪ ПО СЛУЧАЙ КОНГРЕСА И ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Д-ръ Иванъ Дочевъ
говори на банкета.
Въ лѣво отъ него г-жа
Дочева и г-нъ Спасъ Т.
Райкинъ, ржководителъ
на банкета, въ дѣсно-
д-ръ Георги Паприковъ.

Народниятъ Предста-
витель инж. Тончо
Теневъ говори отъ
името на Българския
Националенъ Съветъ.

Снимките долу въ дѣсно представ-
лѣватъ моменти отъ събирането на
помощи. Дѣдо Минко Недковъ отъ
Хамилтонъми други даватъ за дѣлото

Спасъ Т. Райкинъ и
Захари Галабовъ, пред-
седателъ на Студентска-
та Корпорация четътъ поз-
дравителнитѣ телеграми.

ГОЛЪМАТА ПОЛИТИЧЕСКА РЕЧЬ НА БИВШИЯ НАРОДЕНЪ

ПРЕДСТАВИТЕЛЪ И ВОДАЧЪ НА БЪЛГАРСКИЯ

ЗЕМЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ - ТОНЧО

ТЕНЕВЪ

"Нѣмахъ намерение да говоря както миналата година, но срѣщнахъ нѣкои добри приятели тукъ - Инж. Овчаровъ и моя бившъ състудентъ Д-ръ Кръстевъ, пкъ и прочетохъ едно провокаторско книжле написано въ Торонто и решихъ, че трѣбва да изнеса нѣкои истини отъ името на Българския Н а ц и о н ъ а л е н ъ Съветъ за сведение на цѣлата наша имиграция и за сведение на нѣкои, които изглежда стоятъ задъ разни безотговорни писания - било въ частна кореспонденция, било въ различни публикации.

Българскиятъ Земедѣлски Народенъ Съюзъ, заедно съ Българския Националенъ Фронтъ и други общественно политически групировки преди една година образуваха Българския Националенъ Съветъ. Задачата на тѣзи групировки бѣше да се постави началото на обединението на българската емиграция на приемливи за всички начала. Позволете ми да кажа нѣколко думи за дѣйността на Б.Н.С. за прѣчкитѣ които той срѣща и целитѣ които си поставя да постигне.

Българскиятъ Националенъ Съветъ се създаде, искамъ да подчертая това, отъ долу нагоре, следъ горчивия опитъ да се търсятъ презъ изтеклитѣ петнадесетъ години изтъкнати личности срѣдъ нашата емиграция, които да обединяватъ емиграцията. И когато този опитъ пропадна, когато разбрахме, че може нѣкой да е билъ изтъкната личностъ въ България по-неже го е билъ взелъ царя и го е поставилъ на нѣкое мѣсто, а тукъ се е оказалъ абсолютно негоденъ за нищо, трѣбваше да се обрнемъ къмъ старата истина: да търсимъ хора отъ народа; самъ народа да вземе сѣдбинитѣ си въ собственитѣ си рѣце. Тукъ народа за насъ е българската емиграция. Така се дойде до учредителния конгресъ на БНС и излъчването на неговото ръководство. Презъ изтеклата година той имаше за задача да се организира, да създаде нови клонове и да проведе нѣколко публични събрания. Днесъ ние имаме клонъ въ Чикаго. Днесъ се празнува годишнината отъ основаването на БНС въ Парижъ..!"

Тукъ г. Теневъ се спрѣ на публикациитѣ на отдѣлнитѣ организации на БНС, на голѣмата българска изложба въ Чикаго изнесена подъ патронажа на БНС и на предстоящото откриване Клуба на БНС въ Ню Йоркъ и продължи:

"Тази изложба се дължи преди всичко на Д-ръ Паприковъ, на Инж. Овчаровъ, ~~на Д-ръ Кръстевъ~~ ^{на Д-ръ Кръстевъ} и на всички останали членове на Българския Националенъ Съветъ въ Чикаго. Издадена е една чудесна книжка отъ която всѣки може да сѣди за изключителния успѣхъ на тази изложба....Откриването на българския клубъ е едно начинание, което трѣбва да бѣде последвано и другаде, въвъ всѣки градъ, въвъ всѣка държава, та тамъ кдето български емигрантъ изпадне въ нужда да има къде да отиде и се обърне за помощ и закрила...

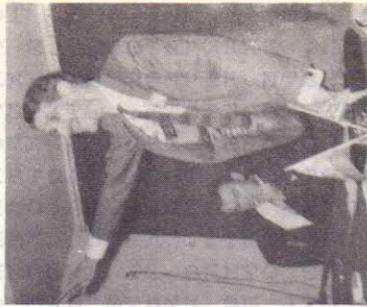
Споменахме за изтъкнатитѣ личности. Колкото тѣ и да не сѣ изтъкнати тукъ, въ емиграция, толкова тѣ прѣчатъ и искатъ да бѣдатъ изтъкнати тамъ кдето се засегнатъ личнитѣ имъ интереси. Азъ нѣма да спомена името на такава една личностъ, която ще причисля къмъ старитѣ грѣшници, къмъ тѣзи които иматъ гърбица и която гърбица само гроба може да оправи... Писали нѣкои за мене, за Дочевъ, за Койчевъ, за БНС, че сме го създали отдолу нагоре, а не отгоре надолу! Да! Ние се гордѣмъ, че сме можали да направимъ именно това, защото другия пътъ се оказа непрактиченъ и невъзможенъ. Ще ви дамъ единъ примѣръ. Презъ 1950-1951 г. се правиха опити въ Европа да се достигне до създаването на единъ български коми-

ГОРЕ И ДОЛУ - частъ съотъ делегатитъ и гоститъ на неслухтия конгресъ на Б.Н.Ф. изслушватъ поздравленията на представителитъ на разлититъ организации и докладитъ на Централния Управителенъ Съветъ.

ДЪВО - Атаманъ Бийи, представителъ на Казашкото Освободително Движение, - инженеръ В. Кордуба, отъ името на Украинския Освободителенъ Фронтъ, - г-жа Дора Гаденска, отъ името на Дружеството на Българскитъ Писатели и Културни Дѣятели въ Изгнание, г-нъ В. Везъ, - представителъ на Българския Конгресенъ Комитетъ въ Америка, д-ръ инженеръ К. Кръстевъ и д-ръ Калме, отъ името на Съединенитъ Балтйски Организации въ Ню Йоркъ, - поздравляватъ конгреса.

ДЪСНО - Д-ръ Иванъ Дочевъ, председателъ на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ изнася докладъ си предъ конгреса, д-ръ Георги Паприковъ и инженеръ Ангелъ Гъндерски председателъ и респективно подпредседателъ на конгреса при раководство на председателя и д-ръ Каминъ Койчевъ, секретаръ на Централния Управителенъ Съветъ изнася докладъ си.

тетъ извънъ този на Г.М. Димитровъ. Това се искаше и бѣхме насърдавани отъ американски срѣди, включително и тѣзи на Свободна Европа. Опитавме се да съберемъ изтъкнати личности, включително и Георги Кюсеивановъ. Направихме даже единъ комитетъ. Отъ страна на Националния Фронтъ тогава мисля участвуваше и Поповъ. Направихме даже и единъ съставъ, но когато се дойде до обявяването на този съставъ, казаха: чакйте! Кюсеивановъ и азъ бѣхме повикани въ Америка да освѣтимъ нѣкои хора тукъ по истинското положение на работитѣ. Кюсеивановъ каза, че не иска да се публикува състава докато не отиде въ Америка. Азъ му казахъ: Г. Кюсеивановъ, много по-голѣма тежестъ ще имате ако отидете въ Америка като членъ на единъ комитетъ. Той обаче дойде тукъ, върна се, потърка си рѣцетѣ и ми каза: Вижъ какво, не ми е удобно, азъ трѣбва да стоя настрана. Ясно ми стана, че на него му бѣше казано: г. Кюсеивановъ, ние си имаме тукъ единъ представителъ, това е Д-ръ Димитровъ. Въ благодарностъ на това Д-ръ Димитровъ, следъ смъртта на Кюсеивановъ, му написа една хвалебствена статия въ която, макаръ и да се мъчеше тукъ и тамъ да го поухапе, всящностъ му благодарѣше, че г. Кюсеивановъ, като дойде тукъ, се върна въ Швейцария и името му повече не се чу. И други изтъкнати личности като него, пълномощни министри, външни министри дори, мога да ги назова, и тѣ се отдрѣгнаха и казаха, че и тѣ не могатъ.

Азъ не бѣхъ допуснатъ да дойда въ Америка тогава. Макаръ че бѣхъ поканенъ официално, направени ми бѣха постѣпки за виза, и пѣтя ми платенъ. Не бѣхъ допуснатъ, защото тѣзи тукъ, съветници, нѣкои американци, които допринесоха за заробването на нашитѣ страни, не само на България, но и на цѣла срѣдна Европа, имаха, и даже още иматъ своето влияние и ако бѣше дошелъ Тончо Теневъ тукъ, тѣ не можеха да му кажатъ да мълчи. Тончо Теневъ щѣше да имъ каже: Господа! Преди да дойде вашия Отечественъ Фронтъ, който създадохте тукъ и отъ Външното Министерство въ Лондонъ, България имаше едно демократическо правителство — това на Константинъ Муравиевъ. Въ това Правителство участвуваше Българския Земедѣлски Народенъ Сюзъ като неговъ грѣбнакъ, и, следователно, не можеше на 9 септемврий да участвува БЗНС въ Правителството на ОФ, защото БЗНС бѣше вече въ едно Правителство, което този ОФ свали. Тѣ знаеха това, но то не бѣше въ интереса на комунистическия империализъмъ и неговитѣ служители тукъ, каквито и да сѣ тѣ.

И така, азъ не получихъ тази визиторска виза да дойда да ориентирамъ тѣзи хора както се поиска отъ мене отъ онѣзи американци, които дойдоха въ Парижъ, срещнаха се съ мене и говорихме по тѣзи въпроси. Така тѣзи изтъкнати личности — нѣкои си заминаха отъ този свѣтъ, други остананаха да прѣчатъ, да рушатъ, а сящевременно негодни да направятъ нищо, освенъ ако нѣкакси могатъ да минатъ подъ егидата на царя та подъ негова отговорностъ, на негова смѣтка, да се наредятъ нѣкъде на плата, както се казва. Иначе, тѣ нито за имиграция, нито за българскитѣ работи мислятъ. Не може да мисли за българскитѣ работи човѣкъ, който е заплатенъ отъ други мѣста. Всички тѣ, по единъ или другъ начинъ сѣ се наредили тукъ и тамъ и никой не ги знае. Каза ми нѣкой, че трѣбва да се публикуватъ имената на всички убити въ България. Отлична идея! Но сящо така ще бѣде хубава идея да се публикуватъ имената на всички ония които сѣ били на заплата на чужди служби — нѣма значение кои сѣ тѣ — а се биятъ въ гърдитѣ, че работятъ за България. Тѣ чувствуватъ, че това ще стане и затова сѣ надали този вой отъ всички страни срѣщу "Борба", срѣще Земедѣлския Сюзъ, срѣщу Тончо Теневъ, срѣщу Д-ръ Паприковъ, срѣщу Иванъ Дочевъ, и срѣщу много други. Защо ви трѣбва, казватъ да изнасяте лични работи? Не! Казахъ азъ, Една нива, за да даде плодъ, трѣбва да я изчистишъ отъ плѣвели. Една борба, за да даде резултатъ, трѣбва да се премахнатъ и изчистятъ отъ нея търгашитѣ. Безъ това нѣма и не може да има успѣхъ. /бурни продължителни рѣкоплѣскания и "браво"/. И заради това азъ бихъ препорѣчалъ на членоветѣ на БНС безпощадно да изобличаватъ всички търгаши. Тѣ може да ни пакостятъ, както ни и пакостятъ. Ние не се страхува-

Унгарската танцова двойка

Г-ца Лилиянъ Божинова

Г-ца Виржиния Кеворкянъ

взели участие въ следъ банкетната програма, преминала при много голѣмъ успѣхъ.

Бала следъ банкета

ме отъ това, но ние имаме една целъ: да работимъ за освобождението на България мимо всички тѣзи прѣчки които ни се поставятъ.

За да не ви отнемамъ повече време ще спра тукъ. Искамъ само да подчертая целта, която всички имаме - като отдѣлни лица или групировки - да постигнемъ освобождението на България...когато българския народъ, съ гарантирани свободи ще може да опредѣли самъ своята политическа форма на управление, своя стопански и социаленъ строй. Тази целъ може да се достигне най-добре съ общитѣ усилия на всички групи, чрезъ БНС... Да живѣе България!"

Речъта на г. Теневъ, народенъ представителъ отъ опозицията бѣ многократно прекъсвана съ бурни ръкоплѣскания и одобрения и бѣ изпратена съ нестихващи овации. Политическиятъ въпроси засегнати въ тази речъ направиха дълбоко впечатление на делегатитѣ на конгреса и поради важноста на изказанитѣ мнения за освѣтляване историята на българското освободително движение я предаваме дословно, както бѣ записана на магнитофонна лента. Делегатитѣ и цѣлата българска политическа общественост не можеха да игнориратъ или да не знаятъ силата и значението на Българския Земеделски Народенъ Съюзъ въ българската политика, специално БЗНС воденъ отъ неговия всепризнатъ ветеранъ, сега затворникъ въ България и Подпредседателъ на последното демократично Правителство въ България Димитъръ Гичевъ. Организацията на Българския Националенъ Фронтъ не може да не се ласкае и да се гордѣе, че има честта да води националната освободителна борба противъ комунизма въ сътрудничество и разбирателство съ Инж. Тончо Теневъ, чието име и чието положение въ БЗНС не се нуждае отъ доказване.

Последваха останалитѣ поздравления.

ЗАХАРИ ГЪЛЖБОВЪ - Председателъ на Българската Студентска и Младежка Асоциация "Св. Климентъ Охридски".

"Отъ името на българскитѣ младежи и студенти организирани въ студентската и младежка асоциация "Св. Климентъ Охридски" имамъ честь да поздравя Българския Националенъ Фронтъ по случай Петия Конгресъ и по случай националния празникъ - Освобождението на България...Българскиятъ Националенъ Фронтъ е направилъ много за борбата на българския народъ за свобода..."

ЛУЦИАНЪ РАЙХЕРЦЕРЪ - Обединенитѣ Американски Хървати:

"Въ продължение на много години вече ние сподѣляме чувствата си на вашитѣ и наши конгреси и тържества. Ние сме заедно въ нашата борба за свобода. Ние имаме единъ и същи врагъ - комунизма...Ако всѣки казва, че е противъ комунизма, а не прави нищо, каква полза?...Америка похарчи милиони да задържи Тито на власт... Ако тя бѣ похарчила една нищожна сума отъ тѣзи милиони за освобождението на поробенитѣ, днесъ отъ Тито и помѣнъ нѣмаше да остане..."

ДАМЯНЪ КОРДУБА - Украински Освободителенъ Фронтъ:

"Голѣма честь е за менъ да поднеса приветствията на Украинския Освободителенъ Фронтъ по случай вашия пети конгресъ и Освобождението на България. Петнадесетъ години организационенъ животъ не е много дълго време, но измѣрено съ трудноститѣ които се срѣчатъ по пътя на една освободителна борба и ентузиазъма съ който тѣзи трудности сѣ били преодоленни отъ васъ, говори много за Българския Националенъ Фронтъ... Ние ви пожелаваме успѣшна работа и плодотворни резултати въ дѣлото за освобождението на България отъ нейнитѣ червени поробители..."

Д-РЪ КРЪСТЮ КРЪСТЕВЪ - Чикаго

"Азъ не представлявамъ никоя организация, но представлявамъ ония българи, които съ най-големо внимание следятъ вашитѣ усилия. Това което вие сте направили презъ изтеклитѣ петнадесетъ години не е малко, не може да остане незабелязано и ние можемъ само да бъдемъ благодарни, за енергията която вие влагате въ защита интереситѣ на българския народъ. Ние въ Чикаго сме горди съ вашия Председателъ на този конгресъ който е неуморимъ пионеръ за вашето дѣло. Изложбата презъ м. Ноемврий бѣше забележително постижение на българщината. Тя бѣ негово дѣло. Бившиятъ Председателъ Труманъ ми каза, че е билъ особено възхитенъ отъ колекцията отъ български ордени. Искамъ да подчертая също това, което г. Теневъ каза, че на българската кауза въ емиграция се прѣчи и то се прѣчи отъ онѣзи, които су чувствуватъ отъ миналото миропомазани да ръководятъ българскитѣ съдбини. Имена не искамъ да споменавамъ, но вие ги знаете кои сѫ.

Ако до сега много факти не се знаеха, то не може да допуснемъ, че страната въ която живѣемъ може да знае всички подробности, за да могатъ да взематъ правилни решения. Но смѣтамъ, че вече малко или много това нѣщо се вижда, се разбира... Шо се касае до това, че трѣбва да се направи всичко да се премахне буреняка, както г. Теневъ каза, това е напълно правилно и азъ по този случай искамъ да обърна вашето внимание на единъ фактъ отъ подобенъ характеръ..."

Д-ръ Кръстевъ даде следъ това много подробности отъ своя личенъ опитъ съ Военната Лига въ България преди и следъ 19 май 1934 г. нейната намѣса въ българскитѣ политически работи и разтурянето и отъ Генералъ Христо Луковъ на 3 мартъ 1936 г. Припомняйки случая съ държането на Царъ Бориса въ Кричимския Дворецъ презъ 1934 г. Д-ръ Кръстевъ каза следното:

"На студентския празникъ на Царъ Бориса бѣ позволено да дойде въ София. Студентитѣ въ Софийския Университетъ поеха Царъ Борисъ отъ Народния Театъръ и го носиха до Царския Дворецъ на ръце. Ако не се лѣжа, нашиятъ общъ добъръ приятелъ Д-ръ Дочевъ взимаше живо участие въ това! /ръкоплѣскания/.

Нѣкой отъ делегатитѣ добави: "Д-ръ Дочевъ и Д-ръ Койчевъ бѣха тѣзи които носиха Царя на собственитѣ си рамене отъ Народния Театъръ до Царския Дворецъ" - нови бурни ръкоплѣскания...

Д-ръ Кръстевъ завърши речта си съ пожелания за успѣхъ и плодотворна работа и съ обещание, че всички българи, които следятъ работата на БНФ ще му помогнатъ съ каквото могатъ за реализиране последнитѣ цели на организацията - освобождението на България.

ДОРА ГЪБЕНСКА - БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ - Съюзъ на българскитѣ писатели и културни дѣатели въ изгнание.

"Щастлива съмъ да ви приветствувамъ отъ името на Българскитѣ писатели и културни дѣатели въ изгнание и отъ името на Българския Националенъ Съветъ. Вашето събиране тукъ подчертава високото ви съзнание на българи които макаръ и разпрѣснати въ далечни и близки страни сѫ намерили срѣдства и време да се събератъ на този конгресъ, за да подчертаятъ своята преданостъ и обичъ къмъ родината както и своята лоялностъ къмъ организацията и сподвижницитѣ и. Това сѫ качества, които трѣбва да се подчертаятъ и посочатъ за примѣръ. Това е високо съзнание за дългъ къмъ поробенитѣ ви братя лишени отъ най-елементарната човѣшка привилегия свободата..." Г-жа гъбенска продължи съ единъ обстоенъ анализъ на комунизма като философия и практика и задачитѣ поставени предъ всеки борець за свобода и демокрация и завърши съ лозунга "Съединението прави силата".

ГОЛЪМИЯТЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ДОКЛАДЪ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛ-

ГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ Д-РЪ И.

Д О Ч Е В Ъ

Следъ речъта на г-жа Гъбенска гоститѣ отъ чуждестраннитѣ и български организации бѣха извинени и конгреса пристъпи къмъ своята работа. Д-ръ Паприковъ прочете дневния редъ предложенъ отъ Ц.У.С. и съобщава състава на конгреснитѣ комисии както следва:

КОМИСИЯ ПО УСТАВА: Д-ръ Г. Паприковъ, Инж. С. Овчаровъ-Харизанъ

КОМИСИЯ ПО ПЕЧАТНИТЪ ИЗДАНИЯ И ФИНАНСИТЪ: Инж. А. Гъндерски, И. Гълъбовъ, М. Герговъ

КОМИСИЯ ПО РЕЗОЛЮЦИИТЪ: Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ, Спасъ Т. Райкинъ, Цоню Градинаровъ.

КОМИСИЯ ПО БЪДЕЩАТА ДЪЙНОСТЪ: Д-ръ Калинъ Койчевъ, Т. Табаковъ, К. Лунгуловъ.

НОМИНАЦИОННА КОМИСИЯ: В. Мечкарски, В. Мининъ, П. Пуевъ.

Дневниятъ редъ и състава на комисииѣ бѣха приети безъ измѣнения и Председателътъ на Конгреса покани Д-ръ Иванъ Дочевъ да изнесе доклада на Централния Управителенъ Съветъ.

Д-ръ Дочевъ започна доклада си като благодари на всички клонове за развитата презъ годината дѣйностъ. Той извини много организационни дѣятели, които по причина на отдалеченостъ отъ Ню Йоркъ и по непреодолими лични причини не сѣ могли да дойдатъ на конгреса, но сѣ изпратили своитѣ пълномощни и поздравления до конгреса. Д-ръ Дочевъ прочете изпратенитѣ поздравления и пълномощни, нѣкои отъ които цитираме на друго мѣсто въ този репортажъ за конгреса. Делегатитѣ посрещаха и изпращаха всѣко поздравително писмо съ продължителни овации. Съ особена радостъ делегатитѣ посрещнаха съобщението, че подъ ръководството на Н. Кондовъ във Франция е билъ възобновенъ Клона на Българския Националенъ Фронтъ във Франция, който е изпратилъ поздравление съ подписитѣ на всички членове на организацията... По-нататкъ Д-ръ Дочевъ очерта работата на Ц.У.С. въ поддржане връзка съ всички членове и клонове на организацията въ цѣлия свѣтъ и изтъкна, че членоветѣ на Ц.У.С. не сѣ се считали обременени съ тази огромна работа, но сѣ я вършили съ готовностъ и посвещеніе на каузата на организацията. Той сяко се спрѣ на сесииѣ на Ц.У.С. чиито решения издигатъ престижа на БНФ като политическа организация съ съ становища по всички текущи национални политически въпроси. Въ връзка съ този въпросъ той каза следното:

"Ние не говоримъ за овъртаймъ, но говоримъ за шестнадесетъ часа заседания. Ц.У.С. като започне заседанията си въ три часа следъ обѣдъ не прекъсва до десетъ часа сутринта на другия денъ, докато не привърши работата си и разгледа всички въпроси въ дневния редъ засѣгащи освободителната борба на българския народъ. Решенията взети на тѣзи заседания сѣ въ такъвъ духъ, че организацията по цѣлия свѣтъ намира отгласъ съ който може да се гордѣе... Ние получаваме множество писмо отъ всички части на свѣта въ които се подчертава, че ние, че Б.Н.Ф., сме единственитѣ въ свѣта, които отстояватъ българската кауза... И ако не е Националниятъ Фронтъ може би нѣма да се чуе нищо за България. Нашитѣ писма, телеграми и изложения по българскитѣ въпроси сѣ документи, кои-

то ще останат като незаличими паметници на българската освободителна борба да свидетелствуват за това което ние сме мислили, това което ние сме правили и това което ние сме съветвали в тѣзи критични за българския народъ времена. И ако ние съберемъ всички тѣзи документи заедно и ги сравнимъ съсь всичко онова, което всички други организации поотдѣлно правятъ, взети заедно, ще видимъ, че БНФ е направилъ многократно повече за изясняване положението, дѣйствителното положение на българскитѣ работи. Най-голѣмата заслуга на БНФ е това, че той редовно поставя въ течение факторитѣ въ запдания свѣтъ по българскитѣ работи. Вие сте видяли писмото на Канадския Министъръ Председателъ въ "Борба". Вие ще видите стотицитѣ писма и телеграми отправени до Конгреса и по-случай деня на Освобождението на България отъ американски сенатори и конгресмени. Това не сѣ случайни работи. За да изпратятъ тѣзи поздравления тѣзи хора вече трѣбва да знаятъ за насъ, знаятъ за България и за нашата организация...Ние можемъ да се гордѣмъ съ тѣзи постижения...

Друга заслуга на Българския Националенъ Фронтъ е...създаването на Българския Националенъ Съветъ. Знаеше се, говорѣше се и се оправдаваха известни изстъпления които бѣха направени по въпроса за Българското Представителство, че не можела емиграцията да се обедини и затова се трѣгнало по деветнаесетомайски, защото не можело по демократически. БНС доказва обратното - че емиграцията може да се обедини, само че трѣбва да се постави обединението на истински начала. Ние, Националниятъ Фронтъ, като една отъ най-мощнитѣ организации между основателитѣ на БНС, имаме безспорно една отъ най-главнитѣ заслуги за неговото съставяне. Азъ на първо мѣсто трѣбва да поздравя дѣйцитѣ отъ нашата организация въ Ню Йоркъ, защото на тѣхъ ние предоставихме цѣлата инициатива да се организира БНС, на Койчевъ, на Райкинъ и на всички около тѣхъ. Нека утре отдѣлемъ малко време и вземемъ участие въ откриването на Клуба на този Националенъ Съветъ, който ще представлява всички организации обединени въ него и който Националенъ Съветъ ще трѣбва, и това е нашата теза и искане, да бѣде признатъ и зачетенъ и отъ най-висотѣ мѣста като истинско представителство на България въ чужбина и да се изоставятъ всѣкакви други назначени чиновници.../бурни ржкоплѣскания/

Господа, Централниятъ Управителенъ Съветъ може да се похвали също, казвамъ похвали, съсь списанието "Борба" което ние издаваме. Тѣ не сѣ много броеве - три - четири - не сѣ много страници - сто-двеста. Нека ви дамъ единъ примѣръ отъ който ще се разбере каква е оценката за "Борба". Отишелъ единъ нашъ членъ при двама българи да ги помоли да се абониратъ за "Борба". Единиятъ, зле настроенъ къмъ организацията заявилъ, че не може да даде петъ долара тѣй като хартията и вложения трудъ не струватъ толкова. Другиятъ, независимъ по българскитѣ политически въпроси се обръща къмъ първиятъ и му отговаря, вмѣсто члена на нашата организация съсь следнитѣ думи: "Националниятъ Фронтъ може да се похвали, че списанието "Борба" има едно съдържание, излиза съсь статии и становища, които сѣ честь и гордость на организацията".

"Борба", господа, е честь и гордость на нашата организация защото съ неподражаемъ куражъ и достоинство отстоява такива политически позиции, които по частенъ пътъ биха сподѣлили съсь всѣкиго, но публично не биха за нищо на свѣта излѣзли да ги защитаватъ. Ние показахме на свѣта, че ние, Националниятъ Фронтъ, сме единственитѣ които имаме куражъ да сложимъ прѣста въ раната и да кажемъ на всѣки единъ въ очитѣ кое е право и кое не. Това е списанието "Борба" и азъ, макаръ че по формални, уставни положения, трѣбва да чета всѣка страница преди да се напечата, казвамъ, че азъ не съмъ я челъ, нѣмамъ възможность да чета предварително публикуванитѣ материали. Райкинъ е нашия редакторъ. Той пише тѣзи страници. Азъ обаче заявявамъ въ това заседание, че азъ съмъ солидаренъ съ него съсь всѣка една буква, която е написалъ въ нашето списание и азъ смѣтамъ, че и вие ще бѣдете солидарни съ това, което е написано тамъ. /ржкоплѣскания/

Господа, говорейки за дѣйността на организацията, азъ не мога да не отбележа за проявитѣ на отдѣлнитѣ клонове. На първо мѣсто искамъ да спомена, че въ много случай клоноветѣ се ръководятъ отъ членове на Ц.У. С. Клоноветѣ въ Торонто, Хамилтонъ и Бѣфало развиха похвална дѣйностъ презъ изтеклата година. Тѣ работиха заедно и проведоха множество инициативи съ обединени усилия. Не мога да не спомена за дѣйността на клоната въ Чикаго на чиито усилия несъмнено се дължи изнесената отъ Българския Националенъ Съветъ Изложба при организирането на която играха главна роля Д-ръ Паприковъ и Инж. Овчаровъ-Харизанъ. Вие вече сте видѣли публикуваната брошура по тази изложба. Тя прави честь на цѣлата българщина въ Чикаго. Вие сяко чухте, че днесъ нашето знаме се вѣе надъ общинския домъ въ Чикаго, където благодарение усилията на Инж. Овчаровъ Харизанъ Кмета на града е обявилъ този денъ въ Чикаго за Български Денъ. Какъ си представяте вие това господо! Кой ще трѣгне да търси българското знаме, за да го развѣва надъ общинския домъ на единъ отъ най-големитѣ градове въ свѣта? Това е заслуга на Чикаго, която ние днесъ тукъ трѣбва да отбележимъ.

Най-после нека споменемъ и Ню Йоркъ. Господа, не може да се говори за Ню Йоркъ, безъ да се спомене БНФ. Кой бѣше този, който организира демонстрацията срещу Крушевъ? Не бѣше ли Д-ръ Койчевъ който излѣзе начело, бори се съ полцията да развѣва българското знаме и да прославя името на България? /ръкоплѣскания/. Има мнозина тукъ въ Ню Йоркъ които ние бихме запитали къде бѣха тѣ когато Д-ръ Койчевъ и Спасъ Райкинъ държаха протестни речи предъ българската мисия. На тѣзи мнозина ние трѣбва да зададемъ този именно въпросъ преди да слушаме несмисленитѣ имъ оправдания за напускане на организацията. Не бѣше ли цѣлата организация на шрекъ при наплива на комунистическия величия въ Ню Йоркъ? Вие ги виждате кои сѣ тѣ. Тукъ е Райкинъ. Вие ще чуете да се казва: Райкинъ е кабинетенъ човѣкъ. Той стои на масата. Вие знаете ли господо кое наричаме ние седмата велика сила? Седмата велика сила е печата. Райкинъ държи перото и е седмата велика сила въ редоветѣ на организацията. Отъ неговата маса излизатъ атомни бомби които защитаватъ правдата на България и БНФ. Вие виждате тукъ Дамянъ Георгиевъ и Пуйо Пуевъ. Дамянъ и Пуйо се появиха на страницитѣ на най-големия вестникъ въ свѣта съ българския триколюръ въ ръка... /ръкоплѣскания/. Не искамъ да споменавамъ имената на всички които като си свършатъ работата трѣгватъ да работятъ за организацията, да набиратъ "Борба", да разносятъ пакети, да продаватъ билети, даватъ последнитѣ си стотинки за народното дѣло. Тѣ съдадоха името на НФ въ Ню Йоркъ и въ цѣлия свѣтъ. Слава на нашитѣ приятели отъ Ню Йоркъ!

Господа, азъ не съмъ дошелъ да ви правя архиварски докладъ. Искамъ обаче да кажа, че БНФ, че ЦУС и клоноветѣ издържаха една блестяща победа. Външни сили, врагове не на насъ, врагове на българщината и българската национална кауза, явни и тайни приятели на българскитѣ комунисти, протегнаха ръцетѣ си и скроиха заговоръ противъ Б.Н.Ф. Тѣ пратиша различни пунгаши, карьеристи и други при насъ да ни разстройватъ. Вие си спомняте, ние имахме единъ конгресъ тукъ преди три години и какви сътресения станаха на него. Тукъ надойдоха разни господо въ нетрезво състояние и искаха да се биятъ. Виждате ли ги тия господо тукъ сега? Виждате ли ги нѣкъде на фронта да се биятъ за България? Не! Тѣ сѣ жалки орджия на чужди интереси въ нашата организация и може би всѣки единъ отъ тѣхъ преди да дойде на конгреса нѣкой въ нѣкоя кръчма му е далъ да пие шисе ракия, му е турилъ двадесетъ долара въ джеба и го е пратилъ да всѣва смутове между насъ. Цѣлото здание се потресе отъ истерията имъ, но вѣрнитѣ на организацията не трепнаха и устояха на изкушението да отговорятъ на хулиганската имъ акция... Днесъ ние нѣма нужда да слагаме полицаи на вратата да обуздава тази пьянска тълпа, която се самоизчисти отъ организацията"... Д-ръ Дочевъ завърши доклада си съ апелъ за единство, сплотеностъ и повече ентузиазъмъ за успѣха на общото дѣло. Доклада му бѣ изпратенъ съ продължителни и бурни ръкоплѣскания.

ИСТОРИЧЕСКИТЪ И ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕДПОСТАВКИ НА БЪЛГАРСКИЯ

НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

ИСТОРИЧЕСКИЯТЪ ДОКЛАДЪ НА СЕКРЕТАРЯ НА Ц. У. С.

Д-РЪ К. КОЙЧЕВЪ

Времето не ми позволява да засегна обстойно всички въпроси които съм набелязалъ и по които ние рано или късно трѣбва да излеземъ да говоримъ, но ще ми позволите да кажа нѣкои истини, които ние трѣбва да имаме винаги предвидъ и които хората носѣщи отговорностъ за, и водѣщи борбата на свободния свѣтъ противъ комунизма, трѣбва винаги да иматъ предвидъ и да не ги забравятъ.

Знаете, че още въ България ние бѣхме раздѣлени на много партии и организации. Във всички тѣхъ имаше хора, които работѣха като идеалисти, а имаше и хора, които си гледаха джеба. Затуй България я докарахме до това дѣредже. Въ България следъ първата война се роди едно младо, ново поколѣние. То бѣше поколѣнието на 18 и 20 годишнитѣ, които отъ разнитѣ младежки партийни и други групировки се събраха и решиха да направятъ другото, новото национално възраждане. Срѣщу насъ въ България тогава, отъ най-дѣсно до най-лѣво, отгоре до долу се съюзи всичко пѣклено, което гледаше отъ интереса на българския народъ да си направи джеба, за да ни проваля. То проваляше младежкитѣ групи на БЗНС. То правѣше щото различни хора, които нѣмаха нищо общо съ БЗНС да създаватъ съюза "Ал. Стамбуллийски", щурмови отряди и др. такива за да унижаватъ националнитѣ сили въ БЗНС. Ние създадохме едно младежко здраво, противо-комунистическо легионно движение. Не искамъ да казвамъ добро ли бѣше или зло. Тукъ е неговия основателъ и ръководителъ Д-ръ Иванъ Дочевъ. Той, съ това движение, спаси българската младежъ тогава отъ комунизма, така щото девети септемврий да не стане петнадесетъ години по-рано, и то не по външна намѣса, но по вътрешно разложение. Добре! Д-ръ Кръстевъ ви каза за времената, когато лигаритѣ си играеха съсь съдбинитѣ на България. Днесъ има много хора въ емиграция които тичатъ да защитаватъ демокрацията. Днесъ е нашъ редъ да запитаме: Къде бѣха тѣзи хора тогава, когато на българския народъ бѣха отнети конституционнитѣ и демократични права и да протестиратъ, и да се борятъ за възстановяването на Търновската Конституция и демократичнитѣ права на българския народъ?

Никъде! Бори се Иванъ Дочевъ и го пратиха въ Даръ Дѣре! Бори се отново следъ като излѣзе отъ Даръ Дѣре и го пратиха въ Централния Затворъ! Борихме се да издаваме нелегални вестници като Пробивъ, Идеи и Дѣла и много други. Хвърлиха ни въ затворитѣ! Нека ми бѣде позволено да припомня и този фактъ, че и азъ бѣхъ осъденъ по закона за печата и разтурянето на партиитѣ! Защо ни съдиха? Защо ни затваряха? - Защото се борихме за политическитѣ и национални свободи на българския народъ! И знаете ли сега какво става? Знаете ли, че сега сѣ плѣзнали разни изверги, които тогава служиха било като министри, било като пълно-Мощни министри, областни директори, назначени народни представители - тогава нѣмаше свободни избори - и хвърлятъ вината върху насъ, че ние сме били хората, които били управлявали България. Представете си нахалство и политическо безочие! Азъ поне не виждамъ въ тази зала нито единъ, и повтарямъ нито единъ, който да е управлявалъ въ България презъ тѣзи времена.

Господа! Отъ името на Българския Националенъ Фронтъ азъ искамъ отъ това мѣсто да направя една политическа декларация, която да остане

въ анализът на нашата организация, въ която да си пречупятъ зхбитъ всички които дръзнатъ да повторятъ това, което не се умориха да повтарятъ въ тайнитъ си и явни доноси. Нека се знае, и запомни, и да не се забравя, че ние, които сме издънка на тѣзи национални сили въ България, бѣхме отъ самото начало на нашето съществуване начело на борбата за свобода и демокрация въ България, начело на борбата за правата, за хлѣба, имота и за живота на българския народъ. Ние повтаряме въ тази декларация онова, което сме казвали хиляди пѣти и го казваме още единъ пѣтъ, та да го чуятъ всички и да не се преструватъ, че не го знаятъ или че не сж го чули. /ржкоплѣскания

Ние правимъ тази декларация за всички - като се почне отъ покойния Георги Кюсеивановъ, Министъръ Председателъ дълги години, отъ неговитъ министри и пълномощни министри като Славчо Загоровъ, Никола Балабановъ, да не говоримъ за Сава Кировци, за Милевци и за другитъ свѣтила на безпартийния режимъ или пъкъ за комунизантитъ и комунистическитъ агенти отъ Свободна Европа, които служиха на всѣкиго - на фашизмъ и на комунизъмъ - водими отъ единъ единственъ принципъ - какъ да си напълнятъ джеба - та се стигне до онѣзи чуждестранни служби, които се страхуватъ да погледнатъ безпристрастно на българскитъ работи за да не би по нѣкакъвъ начинъ да излѣзатъ наяве връзкитъ имъ съ българскитъ комунисти въ миналото, - Ние правимъ тази декларация за всички тѣзи господа, които ще чуете да казватъ: Вѣрно е, въ България имаше фашизмъ и диктатура, но това бѣше направено отъ Дочевъ. Сжщитъ тѣзи които бѣха авторитъ на фашизма въ България днесъ трѣбятъ, че този фашизмъ билъ дѣло на Дочевъ!

Господа! Истинитъ трѣбва да излѣзатъ наяве! Когато въ България имаше диктатура Иванъ Дочевъ бѣ въ затвора, бѣ въ Даря Дерѣ и въ Централния Затворъ въ борба именно противъ тази диктатура на безпартийния режимъ и ако нѣкой иска да нарича тази диктатура фашизмъ, то нека търси виновницитъ за това тамъ където тѣ сж, не да търси да хвърля вината тамъ където най-малко може да намери оправдание за това!

България падна подъ комунистическо робство! Азъ по това време бѣхъ внѣ отъ България. Азъ трѣбваше преди това да напусна България, за да не лежа въ затвора три години за присяда по законитъ които унищожиха свободитъ и правата на българския народъ. Много отъ васъ трѣбваше да бѣгнатъ превъ границата следъ това. Въ България се образува още на девѣти септемврий единъ националенъ фронтъ за борба противъ комунизма. Ние въ чужбина направихме сжщото. Но азъ искамъ да ви кажа нѣщо за тѣзи "патриоти", които днесъ минаватъ за голѣми демократи, но скоро следъ девети септемврий играха друга роля, която, ако сж я забравили ние дължимъ да имъ я напомнимъ. Скоро следъ девети септемврий тѣ посрещаха българскитъ бѣгълци въвъ Виена и ги поставяха, ако не въвъ лагери и затвори, то въ медицинска карантина.

Азъ ще ви кажа истини господа! Като научихъ за пристигането на Д-ръ Дочевъ и Д-ръ Паприковъ въвъ Виена подъ носа на комунистическитъ поробители, отидохъ да се срещна съ тѣхъ. Вие знаете, че тогава въвъ Виена се образува правителството на Александъръ Цанковъ въ което нашия добъръ приятелъ ~~бѣ~~ министъръ. Като пристигнали Дочевъ и Паприковъ - въ плачевно състояние - имъ казали: Вие, тукъ, водачи на Легиона... такива не минаватъ. Тукъ водачъ е полковникъ Рогозаровъ... (Сега той ~~на тукъ, сѣ~~ голѣмъ демократъ, ~~сѣ~~ въвъ службитъ)... Генералъ Жековъ... а вие... тукъ нѣма водачи, нѣма квартири, нѣма нищо за васъ... Търся ги азъ, но не можахъ лесно да ги намеря....

Но ние се намерихме, въ края на краищата. Трѣбваше да съберемъ Висшия Съветъ на Легиона и да решимъ какво да правимъ. Събрахме се, но знаете ли кой не присъствува на този съветъ, на кого не бѣ позволено

да дойде? На основателя на Легиона, Д-ръ Иванъ Дочевъ. И знаете ли кой нареди што то той да не дойде на този Висшъ Съветъ? Същитъ онѣзи приятели, за които той по-после не каза нищо, не каза една дума за да ги издава. Нѣщо повече! Когато по-после създавахме БНФ и азъ настоявахъ што тѣзи стари грѣшници и хамелеони да ги изхвърлимъ и по-рицаемъ, Д-ръ Дочевъ ме спрѣ и каза: Не Калине, на България, на майка България въ този часъ сѣ нужни всички. Ние не трѣбва да пѣдимъ никого! Ние трѣбва да събираме хората. Хей, казахъ му азъ, тѣзи плѣхове ще продадатъ борбата ни! Не! Ние направихме отново грѣшка!

Нека си кажемъ тѣзи работи! Ние и въ България правихме грѣшки. Все търсѣхме да си вземемъ подъ наемъ учени хора. Ние сме писатели, ни казваха тѣ, ние сме академици, а вие сте прости хорица, вие знаете да се биете по улицитѣ. И така, ние ги приемахме и, току вижъ, не следъ дълго, като ни сервираше нѣкое разцепление и ние вмѣсто да се боримъ съ комуниститѣ, започнемъ да се боримъ помежду си. А хората, хитри! Постигнатъ си цельта и изчезнатъ. Това се случи и тукъ, въ чужбина.

Господа! Вие ги знаете тѣзи работи, но азъ ги казвамъ тукъ за да се запишатъ на тази магнитофонна лента и да останатъ като документъ, та ако нѣкой иска да научи за нашитѣ работи и да се поучи отъ нашитѣ работи, и да не повтаря същитѣ грѣшки, да има къде да ги намѣри.

Сега, като направихме БНФ, започнахме по същия начинъ. Хайде, решихме, да поставимъ перде. Да забравимъ за миналото. Каквото било - било! Сега си спомнямъ единъ примѣръ отъ преди 28 години. Преди 19 май въ Софiя, въ градското казино, устройохме голѣмо публично събрание. Присѣдствуваша, насѣдали на първия редъ много държавници. Тамъ бѣше Цанковъ, тамъ бѣше Мушановъ, Малиновъ и други. Нѣкои отъ тѣхъ управлявали, управлявали и като се провалиха бѣха излѣзли съ нови програми. Къмъ тѣхъ тогава Дочевъ се обърна, той беше на 24 или 23 години, и имъ каза: Господа! Въ политиката поправителенъ изпитъ нѣма! - Когато скѣсатъ веднѣжъ, неговата е свършена! Ние трѣбваше да не забравяме тѣзи думи на Дочева. Ние трѣбваше да се поучимъ отъ тѣхъ. Дано и сега не е късно!

Вие видѣхте, драги делегати, презъ какви кризи минахме. Нека ви кажа, че тѣзи кризи не бѣха вътрешни, между насъ си. Въ това бѣдѣте абсолютно сигурни. Въ това трѣбва да бѣде абсолютно сигуренъ всѣки български политикъ или общественикъ. Въ това трѣбва да бѣде сигуренъ и последния български емигрантъ, където и да се намира той. Въ това трѣбва да бѣде сигуренъ и бѣдещия историкъ когато ще седне да изучава българската политическа борба въ чужбина. Ако нѣкой си помисли, че тамъ, Любчо или Петко ще дойдатъ да се каратъ съ мене по идейни въпроси, тя тази е бошъ лафъ. Или пъкъ, кой бѣше другия, Кубаковъ мисля, не го знаая кой е, не вѣрвамъ че и вие го знаете... Господа! Това сѣ хора на които имъ навиватъ перкитѣ - да го кажемъ по нашенски, та и тѣ да го разбератъ.

Кой е противъ БНФ? Първо това сѣ комуниститѣ и тѣ правятъ всичко чрезъ своитѣ агенти да го разрушатъ. Второ, това сѣ хората, които правятъ търгашество съ освободителната бора, които съ кръвта на невинни български момчета, неосведомени златни български момчета, си правятъ апартаменти, като ги прашатъ ужъ за борбата, а всѣщностъ ги предаватъ на различни служби да минаватъ границата, а на самата граница ги предаватъ, за да ги пребиятъ, та да не останатъ свидетели и да разкриятъ после кой пие и кой плаща, кой вземалъ жълтицитѣ, къде сѣ отишли и кой ги е далъ.... Точно тѣзи срѣди въ западния свѣтъ, които трѣбва да подпомагатъ освободителната борба

Господа! Ние повдигаме завесата и я повдигаме официално! Точно тѣзи срѣди въ западния свѣтъ които трѣбва да подпомагатъ масово, цѣлостно

политически освободителната борба, тѣ, всящностъ, сѣ хората, които не желаятъ да иматъ нищо общо съ политическитѣ организации, не желаятъ да работятъ съ политическитѣ организации, защото политическитѣ организации не сѣ безотговорни случайни фактори, които днесъ съществуватъ, а утре изчезватъ. Политическитѣ партии и организации сѣ отговорни институции които гледатъ на днешнитѣ проблеми презъ призмата на утрешния денъ и които почиватъ на известни принципи, които сѣ тѣхния резонъ д'етръ. Политическитѣ партии и политическитѣ организации сѣ постоянно предъ сѣда на историята и предъ сѣда на общественото мнение и всѣка споредъ своята политическа концепция опредѣля отношението си къмъ текущитѣ проблеми съ огледъ нейната програма за бъдещето и възъ основа на своитѣ исторически предпоставки. Само въ случай на политически и личенъ опортюнизъмъ тѣзи принципи сѣ безъ особено значение и политическитѣ ръководители въ чужбина изпаднали въ опортюнистически настроения могатъ да продаватъ за пари себе си и онѣзи които слѣпо биха ги последвали въ преклонение предъ авторитета имъ. Но тѣзи принципи сѣ ненарушимъ законъ за онѣзи политически ръководители, за които благого на народа е върховния критерий.

По тѣзи именно съображения на онѣзи, които се занимаватъ съ освободителната борба отъ страна на западнитѣ страни не имъ трѣбватъ политически организации, сѣ противъ политически организации, които не могатъ да контролиратъ съ свои платени тайни агенти. По тѣзи именно съображения тѣ правятъ всичко възможно да взематъ въ рѣцетѣ си всѣка политическа организация като я поставятъ въ рѣцетѣ на платенитѣ си агенти и я превърнатъ отъ свободенъ органъ на общественото мнение въ послушно оръдие на своята политика, която въ много случай трѣгва въ противоречие съ интереситѣ на националната освободителна борба. Затова на тѣхъ имъ трѣбватъ неосведомени хорица или изкусни шарлатани опортюнисти, на които или подшуватъ подъ ухо, че ще ги пратятъ въ България да водятъ освободителната борба, или пъкъ имъ напълватъ джѣбовете за да трѣгнатъ и купуватъ наивници, като ги подмамватъ съ авторитета си.

И работата трѣгва много успѣшно! Събератъ тѣ една група избѣгали отъ България момчета, изпратятъ ги въ Годечкия край да имъ донесатъ вестници отъ които да научатъ какви сѣ наредитѣ въ Годечкия край...Представете си! Каква голѣма задача! Идатъ тѣ въ България, прецукатъ ги нѣкъде, понѣкога по предварително нареденъ отъ внѣшъ планъ, докладитѣ трѣгватъ отъ долу нагоре, трудноститѣ се представятъ като непреодолими, исканията за все по-голѣми и по-голѣми кредити се увеличаватъ - не е лесна работа, хората съ животъ си играятъ и трѣбва скѣпо да го заплащатъ; - вие ги знаете тѣзи работи... За тѣзи работи се говори по всички къшета изъ Ню Йоркъ и по цѣлия свѣтъ, така че ние не изнасяме една истина, която не се знае. Знаятъ я най-добре онѣзи, които сѣ затаили въ тази афера до гуша, но нѣматъ нито куража, нито желанието да я изнесатъ, но плачатъ предъ всѣки, който имъ даде ухо да ги слуша. Но тѣзи работи започнаха да излизатъ найвѣ тукъ и тамъ. И като започнаха да излизатъ на яве тѣзи работи, мнозина се сепнаха и имъ се объркаха смѣткитѣ.

За честь на българската общественостъ, господа, срѣдъ нашата емиграция има патриоти и националисти, които не се страхуватъ да изнесатъ истината. Считаха ни за малолѣтни! Смѣтаха, че като ни кажатъ: Мирно! Ура! За България! - всичко ще бѣде въ редъ, че ние само знаемъ да маршируваме, да вървимъ и мремъ като овце. Тѣзи времена отдавна минаха! Ако нѣкой още не е разбралъ това, то време е да се позамисли и да не си прави илюзии! Нашата политическа работа отъ последнитѣ нѣколко години е въпросъ на общественое достойние и който иска да си направи добре смѣтката, съветваме го да седне и да попрочете нашитѣ решения и становища и да не търси информация за насъ отъ комунистическитѣ агенти и бившитѣ комунистически оръдия. Който търси отъ тѣхъ информация за насъ

тежко му и горко и язък за паритѣ, които неговото правителство му плаща.

Господа, през последнитѣ нѣколко години ние доказахме, че можемъ да различимъ житото отъ плѣвата, че имаме здрави политически концепции и че не можемъ да станемъ жертва на каквито и да било комплоти, скроени било вътре между насъ, било отвънъ. Ние Поставихме разрешението на българския въпросъ на базата на неговата цѣлостность. Ние не се ангажирахме съ частични разрешения. Ние не се задоволихме, ние нѣма да се задоволимъ и ние ще продължаваме да работимъ за цѣлостното разрешение на българския въпросъ. Ние не можемъ да кажемъ напримѣръ: Азъ съмъ църковникъ, ще си гледамъ църквичката и църковната работа, въ политика не искамъ и не мога да се мѣся, или, Азъ съмъ финансистъ и съмъ неутраленъ... Ние обаче, като една политическа организация, които държимъ смѣтка за чувствата, за възжеленията и за страданията на българския народъ си поставихме една задача, която обхваща цѣлостната освободителна борба. Въ този смисълъ ние сме продължение на онзи националенъ фронтъ който съществува въ България и води единната освободителна борба. Този фронтъ тамъ не се създаде тамъ съсъ законъ, нито съ делегати, нито отъ министри. Него го създаде българския народъ въ неравната кървава борба съ жестокия поробителъ. Ние отвънъ имаме едно задължение: да говоримъ и да трѣбимъ където можемъ, колкото можемъ и както можемъ въ защита и въ подкрепа на този вътрешна националенъ фронтъ. Тѣ тамъ не могатъ да говорятъ! Тамъ тѣ говорятъ съ куршумитѣ и съсъ саботажа си. Нашъ дългъ тукъ е да говоримъ! Нашъ дългъ тукъ е да приказваме, колкото и да ни упрѣкватъ за това! Майка ми за това ме е пратила тукъ - да говоря, защото тя не може да говори тамъ! Тя мълчи! А другитѣ мълчатъ въ гробоветѣ!.....

Нека кажемъ и нѣколко думи за основаването на БНФ. Вие сте прочели статията на Д-ръ Иванъ Дочевъ въ "Борба" относно какъ той се създаде фактически и израстна идейно политически. Тукъ искамъ да кажа, че онзи който прѣвъ измежду цѣлата българска общественость въ чужбина излѣзе съсъ споменатитѣ въ статията позиви и лозунги за борба за освобождението на България отъ комунизма въ тѣзи тежки дни следъ 9 септември бѣше Д-ръ Иванъ Дочевъ, и то въ едно време когато той лично всѣки денъ очакваше да бѣде хванатъ и депортиранъ въ комунистическа България! Събрахме се горе въ Алпитѣ, срѣдъ снѣговетѣ да мислимъ какво да направимъ за България! Така запчнаха и други. Така започна и Ангелъ Гъндерски съсъ своята група "Защита". Така дойдохме до Учредителния Конгресъ на БНФ. Тогава направихме една малка грѣшка. Нека си я кажемъ.

За Върховно Рѣководство ние избрахме Д-ръ Иванъ Дочевъ, Ангелъ Гъндерски и други. После ние пакъ се събрахме помежду си и Д-ръ Иванъ Дочевъ ни убеди да включимъ сяко Статевъ и Д-ръ Вълчевъ."

АНГЕЛЪ ГЪНДЕРСКИ - прекъсва Д-ръ Койчевъ:

- Тѣ не бѣха на конгреса. Впрочемъ, Д-ръ Вълчевъ бѣше на конгреса но не бѣ избранъ въвъ Върховното рѣководство

КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ - продължава:

- Да! Но не бѣше избранъ! Статевъ чухте ли го вие преди първия Конгресъ въ Торонто? Да е отишелъ нѣкъде? Да е посетилъ нѣкого? Той живѣше въ Италия дълги години. Ето, тукъ имаме хора които бѣха въ продължение на много години въ Италия и съ неимовѣрни усилия градѣха организацията въ Италия, когато Д-ръ Димитровъ сновѣше отъ лагеръ на лагеръ да насърчава своитѣ хора и да обезкуражава нашитѣ хора. Видѣхте ли го

нѣкѣде?

/Прекъсвания/

- Не, никѣде не се вести! Скрилъ се бѣше въ единъ католически мо-
настиръ.....

КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ - Продължава:

Той господа, не можа да направи членъ на Българския Националенъ
Фронтъ своя собственъ синъ! Това значи колко и какъ е той привързанъ
къмъ БНФ. Това показва защо той дойде въ БНФ и каква му бѣше мисията!
Той е сега на заплата за да довърши тази своя мисия до край! Ние, оба-
че не му се сърдимъ! Ние знаемъ защо е той тамъ! Той знае по-добре отъ
всѣкиго! Знаятъ защо сѣ съ него и онѣзи, които сѣ около него! Знае и
цѣлата българска общественостъ защо той е тамъ, защо той дѣйствува та-
ка, както всички го знаемъ! Да не си помисли той, че е излъгалъ нѣкого!
Да не си помислятъ и онѣзи, които сѣ около него, че сѣ излъгали нѣкого!
Той върши сѣщата онази политическа мисия, която вършеше и въ България!
Нека да напомнимъ на онѣзи, които сѣ забравили, че той, Христо Статевъ,
не другъ нѣкой, бѣ кандидатиранъ за народенъ представителъ въ София -
противъ кого мислитѣ - противъ Тодоръ Кожухаровъ, Богъ да го Прости,
убиха го комуниститѣ, за да раздвои гласоветѣ на националната българ-
ска общественостъ, за да провали Тодоръ Кужахаровъ и даде възможностъ
на комунистическия кандидатъ да се избере, знаейки, че той лично ще за-
губи.

Впрочемъ, добре е тѣзи работи да си ги припомнимъ, та да не би
нѣкой да помисли, че това, което Статевъ сега прави е нѣщо ново въ не-
говата политическа кариера...Каква политическа кариера! Като прибилижи
първия конгресъ ние му събрахме пари да дойде въ Канада. Павелъ е тукъ,
нека ви каже! Първата заплата - 40 долара - която получи въ Америка,
преди още да плати дълговетѣ си и да си намери квартира даде за Ста-
тевъ... Вѣрно ли е Павле?

ПАВЕЛЪ ПАВЛОВЪ -

- Вѣрно е! /дава нѣкакви подробности, неясно записани на магнито-
фонната лента/

КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ - Продължава:

- Така е! Вижте ги беднитѣ наши момчета, дето отъ залька си от-
къснаха да го докарватъ да прави организация.... А той, Статевъ, си ос-
ребрявалъ всѣки похарченъ левъ и на други мѣста... Прочетохте ли писа-
нията на Райкинъ въ "Борба" следъ първия конгресъ? Прочетете ги и виж-
те какви надежди сѣ се възлагали... Наистина, змия сме откърмили въ
пазвата си... Но ние не се сърдимъ. Ние сме благодарни, че работитѣ се
развиха така, както се развиха, за да стане ясно на всѣкиго кои сме ние
и какви сѣ нашитѣ политически концепции. И ако има нѣщо за което ние се-
га искрено бихме желали да продължи, то е щото Статевъ да продължи това,
което е започналъ, ако не той, то поне онзи, който е вече опредѣленъ да
го замѣсти. Нѣма да мине много време и вие ще научите кой е той... Увѣря-
вамъ ви, че ако има нѣкой, който иска да ни помогне политически, то е да
продължи да плаща на Статевци, на Любеновци и на други да издаватъ вест-
ници, да прелитатъ океанитѣ и да правятъ каквото поискатъ, но да про-
дължатъ да съществуватъ, да не умратъ скоропостижно. Това ни само пома-
га и ние можемъ само да имъ бъдемъ благодарни. Отъ това ще спечели
българската национална кауза...

Господа, когато на онѣзи, които не искатъ да се ангажиратъ съсъ
отговорни политически организации имъ потрѣбваха хора за "борбата", т ъ

намериха Статевци, намериха Бахаровци, па Петковци, па Любчовци, и тѣмъ подобни. Но тѣ счетоха, че тѣзи хора трѣбва да бядатъ отъ организацията на БНФ, обаче, БНФ който тѣ биха държали въ ръцетѣ си. Опитиха се, и си изгориха прѣститѣ. Организацията, съ рѣжена въ рѣка, ги пречука и не можаха да се опомнятъ отъ кжде имъ дойде такъвъ срамъ и такъвъ провалъ. Организацията не умрѣ! Защо? Защото е поставена на здрави основи. Ние трѣбва да взимъ тѣзи здрави основи!

Господа, вие знаете, че когато протегнаха рѣка да ни разрушатъ организацията, тѣ намериха готови елемнети между насъ готови да имъ служатъ. Тѣ намериха такива и извѣнъ насъ. Тѣ мобилизираха всичко живо, за да ни ударятъ. Да не говоримъ за онѣзи затѣнали въ аферата Христовъ. Вие ги знаете! Да не говоримъ за онѣзи затѣнали въ аферата Обрешковъ. Вие и тѣхъ знаете! Той си отиде въ България, върна се и е живо опровержение, за онѣзи които търсиха таково опровержение, на нашата теза, че въ България има тероръ и потисничество! Да не говоримъ за онѣзи, които хвърлиха камъкъ противъ насъ, отидоха си въ България, върнаха се и сега сѣ се запретнали да правятъ бизнесъ съсъ София. Вие ги знаете. Азъ ще ви кажа имената на всички, когато му дойде времето! Тѣзи работи не сѣ случайни! Много хора си казаха: Сега му е времето! Ако сега не си направя джоба, другъ случай не ще ми се удаде! Ако азъ не си направя джоба, ще го направи нѣкой другъ, защо да не съмъ азъ? Отъ тази категория сѣ всички, които се наредиха на фронта противъ насъ и било по кюшетата, било въ докладитѣ си, било на разни партита трѣгнаха да ни сядатъ и присѣдиниха силитѣ си противъ насъ. Като се почне отъ онѣзи между насъ, които ние направихме грѣшка да викаме по нашитѣ конгреси и конференции безъ да бядатъ членове на организацията ни, та се стигне до онѣзи, отъ които искахме да направимъ хора за нещастната кауза на поробения български народъ.

Драги делегати! За пръвъ пътъ въ историята на Америка - тя не се интересува много по българскитѣ въпроси и ако се е интересувала, знаете въ каква насока е следъ първата свѣтовна война. Поддържало ^{сѣ} поражението и хората на поражението въ България. Ние не говоримъ само за Д-ръ Димитровъ, но и за много други; - за пръвъ пътъ въ историята на Америка се поставя на преценка българската политика и сега се започва анкета по този въпросъ. Това е единъ много знаменателенъ моментъ и азъ бихъ желалъ да кажа нѣкой нѣща фигуративно, та да ги разбере всѣки. Понеже сега е времето когато се повдига българския въпросъ срѣдъ американскитѣ официални срѣди, когато сѣ се намерили хора готови да погледнатъ правилно на българския въпросъ и на българската кауза и когато се търсятъ хора да забиватъ ножа въ гърба ни, то който иска на бърза рѣка да направи тридесетъ сребърника, сега му е времето, точно когато на нашата кауза започва да се гледа различно, точно когато започваме да побеждаваме. Сега гледатъ да ни разстройватъ и се пишатъ най-гнуснитѣ доклади, най-страшнитѣ отрови, дори подкрепени съ миризмата на тамянь, та да хванатъ по-добро мѣсто. Та затуй ви казвамъ: ако смѣта нѣкой да направи върху каузата на борбата, върху каузата на нещастния български народъ карьера, сега му е времето, господо, за онѣзи, които сѣ трѣгнали да се продаватъ. Казвамъ тѣзи думи и вѣрвамъ, че тѣ ще се чуятъ въ Мадридъ, въ Римъ, въ Мюнхенъ, въ Парижъ, въ Вашингтонъ и на много други мѣста. Който иска, сега да отиде да се продава, сега му е времето. Сега ще получи най-висока цена. По-висока отъ тази на Христовъ, отъ тази на Обрешковъ - отъ неговитѣ шестъ хиляди долара, които му дадоха да отиде въ България, - поскѣпо отъ онѣзи останали български доктори и други....

Но да преминемъ къмъ другъ единъ въпросъ. Насъ ни обвиняватъ, че сме били противъ царя, противъ представителството и други подобни. По този въпросъ ние трѣбва да се изкажемъ. Трѣбва да направимъ известни декларации. Господа, ние не сме противъ никого и противъ нищо, което е искрено, здраво и праволинейно въ полза на освободителната борба.

Ние припознаваме усилията на всекиго. Тогава, обаче, когато се правят погрешни констатации за положението в България и тѣзи погрешни констатации отиват направо да наливат вода във воденицата на комунистическата пропаганда и когато се правят зле прикрити опити да се разстройват съществуващи национални политически организации, като от най-високо мѣсто на тѣхнитѣ членове се пишат писма и се съветват да не се занимават съ никакви политически организации, да си гледат работата, па ако дойде времето, тогава да мислят за политика, ние не можем да мълчимъ! Ние ще издигнемъ гласъ на протестъ и ще се боримъ противъ всекиго! Който подкрепи борбата на българския народъ – ще го подкрепимъ и ние, но който съзнателно или несъзнателно слага прѣти въ колелото на борбата – ще го ударимъ, безъ разлика кой е той!

Господа, това е БНФ. Той не принадлежи на никого – нито на Дочевъ, нито на Паприковъ, нито на Гъндерски, нито на Койчевъ, нито на Царъ, нито на Владика. Той принадлежи на цѣлокупния български народъ и на неговата борба! Ние смѣтаме, че водимъ тази борба праволинейно и ще се боримъ до край!"

Д-ръ Койчевъ завърши доклада си съ апелъ за сплотеностъ въ борбата за освобождението на България. Последнитѣ му думи бѣха заглушени съ бурни ржкоплѣскания и овации.

Съ това първото заседание на петиятъ конгресъ завърши и делегатитѣ се оттеглиха да се приготвятъ за тържеството същата вечеръ.

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ЧЕСТВУВАНЕ 83 ГОДИШНИНАТА ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Тѣй като мѣстото не ни позволява да описваме въ подробности тържествения характеръ на празненството по случай освобождението на България, въ Хотелъ Ню Йоркъръ, Терасъ Руумъ и да отдадемъ честъ на всички ония, които неуморно работиха за неговото изнасяне въ продължение на месеци и особено тази вечеръ, ние оставяме на читателитѣ да си направятъ сами заключение за неговия огроменъ успѣхъ отъ публикуваната снимка на банката въ този брой, на друго мѣсто, въ "Борба".

Гоститѣ за тържеството започнаха да пристигатъ въ седемъ часа. Разкошно украсената зала съ картини нарисувани отъ бележитата българска художничка Златка Сузмеянъ и съ изложбата на предмети отъ българския националенъ битъ, съ българското знаме развѣто на челно мѣсто, предразполагаше пристигацитѣ къмъ единъ неподправенъ избликъ на национални чувства. Гоститѣ бѣха посрещани отъ членове на Българската Студентска Асоциация начело съ г. Захари Гълъбовъ и Едуардъ Дейвисъ. Въ осемъ часа, когато залата бѣ изпълнена съ гости – българи и чужденци, всички бѣха поканени да заематъ мѣстата си. Тържеството започна съ изсвирване Американския и Българския национални химни отъ г-ца Виржиния Кеворкианъ – наскоро пристигнала отъ България. Следъ химнитѣ г. Райкинъ прочете молитвата "Отче Нашъ" и банката започна при повишенъ националенъ духъ и въ празнична атмосфера.

Презъ време на сервирането Тостмастера, г. Райкинъ, обяви, че до Организацията сѣ получени множество поздравления по този случай и изброи имената на всички американски сенатори и конгресмени /народни представители/ изпратили поздравителни писма и телеграми до БНФ. Следващиятъ списъкъ представлява пълно събрание на поздравленията – не реда по който тѣ бѣха прочетени или пъкъ непрочетени на банката:

ПОЗДРАВЛЕНИЯ - ПИСМА И ТЕЛЕГРАМИ ДО Б.Н.Ф. -

ПО СЛУЧАЙ 3 МАРТЪ И 5-Я КОНГРЕСЪ

Линдонъ Б. Джонсонъ - Подпредседателъ
на Съединенитѣ Шати.

Джонъ Д. Диефенбакеръ - Министъръ Пред-
седателъ на Канада

Н. В. Царъ Симеонъ II.

ГЪВЪРНЪРИ

Нелсонъ А. Рокъфелеръ - Нью Йоркъ

Отто Кернеръ - Илинойсъ

Джонъ Б. Суейнсонъ - Мичиганъ

Дейвидъ Лауренсъ - Пенсилванія

Робертъ Б. Майнеръ - Нью Джърси

СЕНАТОРИ

Франкъ Чърчъ - Айдахо

Джонъ Шерманъ Купъръ - Кентъки

Томасъ Додъ - Кънектикътъ

Полъ Дъгласъ - Илинойсъ

Аленъ Елендеръ - Луизіяна

Карлъ Хейдънъ - Аризона

Ж. Каледъ Богъ - Делауеъръ

Стайлсъ Бриджесъ - Нью Хамшъръ

Прескотъ Бъшъ - Кънектикътъ

Клифордъ Кейсъ - Нью Джърси

Хубертъ Хъмфри - Минесота

Хенри М. Джексонъ - Уашингтонъ

Кенетъ Киитингъ - Нью Йоркъ

Уорънъ Магнусонъ - Уашингтонъ

Южинъ Макарти - Минесота

Джакъ Милеръ - Айова

Джонъ Маклеланъ - Арканзасъ

Едмундъ Мъски - Мейнъ

Ричардъ Ръселъ - Джорджія

Джорджъ Сматърсъ - Флорида

Маргаретъ Ч. Смишъ - Мейнъ

Стромъ Търмондъ - Южна Каролина

Стефанъ М. Ънгъ - Охайо

Спасардъ Холандъ - Флорида

КОНГРЕСМЕНИ

Романъ с. Пучински - Илинойсъ

М.Т. Алфелдъ - Мичиганъ

Х. У. Робисонъ - Нью Йоркъ

П. У. Родино - Нью Джърси

Дж. Дж. Рууни - Нью Йоркъ

У. Ф. Райянь - Нью Йоркъ

К. Сентъ Джорджъ - Нью Йоркъ

А. Е. Сантанджело - Нью Йоркъ

КОНГРЕСМЕНИ

Ж. П. Адабо - Нью Йоркъ

Ж. Б. Андерсонъ - Илинойсъ

В.Л. Анфузо - Нью Йоркъ

Ж.С. Очинкльосъ - Неу Джърси

Х. Ж. Адоницио - Нью Джърси

Ж. А. Блатникъ - Нью Йоркъ

Ф. Бекеръ - Нью Йоркъ

Ф. П. Болтонъ - Охайо

Ф. Т. Бау - Охайо

Х. Карей - Нью Йоркъ

М.С. Чърчъ - Илинойсъ

Д.Д. Кланси - Охайо

У.С. Къртинъ - Пенсилванія

Е. Дадарио - Кънектикътъ

П. Б. Дейгъ - Пенсилванія

С. Л. Дивайнъ - Охайо

С. Б. Дерунианъ - Нью Йоркъ

С.С. Дигсъ - Мичиганъ

Е.Б. Дуули - Нью Йоркъ

Ф. Ковалски - Кънектикътъ

Дж. Б. Дорнъ - Саутъ Каролина

Л. Фарбстинъ - Нью Йоркъ

М.А. Фейганъ - Охайо

Д. Дж. Флъдъ - Пенсилванія

Д.Р. Фордъ - Мичиганъ

Дж. Фултонъ - Пенсилванія

М. У. Гленъ - Нью Джърси

Дж. А. Гуудлингъ - Пенсилванія

К. Гранахамъ - Пенсилванія

У. Х. Харша - Охайо

Дж. Харвей - Мичиганъ

Е. Дж. Хофманъ - Илинойсъ

Е. Дж. Холандъ - Пенсилванія

Л. Холтцманъ - Нью Йоркъ

С. Д. Кърнсъ - Пенсилванія

Една Келли - Нью Йоркъ

Е. Дж. Кеогъ - Нью Йоркъ

Р. Р. Либонати - Илинойсъ

Дж. Лесински - Мичиганъ

Дж. В. Линдсей - Нью Йоркъ

Т. Махровитсъ - Мичиганъ

У. Е. Милеръ - Нью Йоркъ

У. Е. Миншалъ - Охайо

У. Х. Мьолеръ - Охайо

М. М. Мулдеръ - Мисури

А. Дж. Мюлтеръ - Нью Йоркъ

Ф. С. Озмерсъ - Нью Джърси

О. Дж. Пайкъ - Нью Йоркъ

Дж. Р. Пилионъ - Нью Йоркъ

Мелвинъ Прайсъ - Илинойсъ

/продължава/

Гордонъ Х. Шереръ - Охайо
Херманъ Т. Шнебели - Пенсилвания
У. У. Скрантонъ - Пенсилвания
Херманъ Толъ - Пенсилвания
Джонъ Таберъ - Нью Йоркъ

Дж. И. Уалей - Пенсилвания
С. Дж. Заблоцки - Уисконсинъ
Дж. Е. Ванъ Зандтъ - Пенсилвания
Хербертъ Зеленко - Нью Йоркъ

ИЗВАДКИ ОТЪ НЪКОИ ОТЪ ПОЗДРАВЛЕНИЯТА

ЛИНДОНЪ Б. ДЖОНСОНЪ - Подпредседателъ на Съединенитѣ Шати:

"Цена високо вашата покана да поздравя банкета на Българския Националенъ Фронтъ, но за съжаление, предишни задължения не ми позволяватъ това. Надѣвамъ се, че вие ще изразитѣ предъ всички присѣтствуващи моитѣ дълбоки пожелания за свобода и независимостъ на всички народи потиснати задъ желѣзната завеса."

ДЖОНЪ Д. ДИЕФЕНБАКЕРЪ - Министъръ Председателъ на Канада:

"Моля да предадете моитѣ сърдечни поздравления на всички присѣтствуващи на годишния банкетъ въвъ възпоминание на деня на Освобождението на България организиранъ отъ Българския Националенъ Фронтъ въ Нью Йоркъ"

Ползувамъ се отъ този случай да изпратя вамъ и на вашата организация моитѣ най-добри пожелания."

Н. В. ЦАРЬ СИМЕОНЪ II

"По случай петия БНФ конгресъ отправямъ къмъ всички присѣтствуващи моитѣ искрени поздравии заедно съсъ препоржката за смиреностъ и търпимостъ да продължите да работите за освобождението на родината."

ДЕЙВИДЪ ЛАУРЕНСЪ - Гвърнъръ на щата Пенсилвания:

"...Основаването на Българския Националенъ Фронтъ преди десетъ години въ Америка ни даде платформа отъ която всички ние се присъединяваме къмъ българитѣ посочвайки на робството което все още съществува задъ желѣзната завеса..."

ОТТО КЕРНЕРЪ - Гвърнъръ на Щата Илиноисъ:

"...Искамъ да изразя моето искрено възхищение отъ вашия народъ въ неговата борба за свобода и да поздравя вашата организация за нейната отлична работа борейки се срещу потисничеството надъ всички свободолюбиви народи... Моля предайте моитѣ най-дълбоки пожелания къмъ членоветѣ на вашата организация, делегатитѣ и гоститѣ присѣтствуващи на конгреса..."

ДЖОНЪ Б. СУЕЙНСОНЪ - Гвърнъръ на Щата Мичиганъ:

"...По случай 83 годишнината отъ освобождението на България отправямъ поздравления до тѣзи присѣтствуващи на Банкета организиранъ отъ Българския Националенъ Фронтъ... Това тържество отбелязва също годишнината отъ основаването на Българския Националенъ Съветъ и Петнадесетъ годишнината отъ основаването на Българския Националенъ Фронтъ..."

СЕНАТОРЪ КЕНЕТЪ КИТИНГЪ, Ню Йорк - телеграма

"...Този ден е славно възпоминание на онъзи, които пожертвуваха живота си за освобождението на България и онъзи които паднаха въ храбра борба противъ днешния комунистически режимъ на тирания въ България. Дълбоко съжалявамъ; че поради други задължения не ми е възможно да се присъединя къмъ членоветъ на вашата добре известна организация по този случай и взема участие въ това забележително възпоминание. Като единъ който се гордѣе съ сърдечната си подкрепа на каузата на поробенитъ народи азъ поздравявамъ онъзи които ся се борили за независимостта на България, онъзи присътствуващи на това тържество и онъзи въ възлюбената ви родина, които още се нанадяватъ и рабстватъ за освобождението на България отъ комунистическитъ вериги. Азъ също поздравявамъ Българския Националенъ Фронтъ въ Америка за символичното му дѣйствие поканвайки на това тържество представителитъ на други националности отъ задъ желъзната завеса. Свободата е общо и дадено отъ Бога право на всички човѣци. Каузата на поробенитъ народи трѣбва да остане живо свидетелство за насъ които сме свободни до онзи благодененъ денъ когато българския народъ отново ще излѣзи изъ тъмнитъ на робството и заживѣе въ свѣтлината на вѣчна свобода!"

СЕНАТОРЪ ЛЕВЕРЕТЪ САЛТОНСТАЛЪ - Масачузетъ - телеграма

"Изпращамъ най-добри пожелания по случай годишното чествуване на деня на Освобождението на България. Борбата противъ разпространението на международния комунизъмъ трѣбва да бѣде поддържана съ възпоминание проявитъ на патриотизъмъ въ миналото въ историческитъ борби за свобода и чрезъ отдаване чести на онъзи, които още се борятъ задъ желъзната завеса."

СЕНАТОРЪ ДЖОНЪ МАРШАЛЪ БЪТЛЕРЪ - Мерилендъ - телеграма

"Най-добри пожелания до всички мои добри приятели отъ Българския Националенъ Фронтъ въ Америка и поздравления за вашето пълно и непрестанно участие въ борбата на вашия народъ и вашата почитъ къмъ жертвитъ му."

СЕНАТОРЪ ПРЕСКОТЪ БЪШЪ - Кънектикътъ, телеграма

"Нека се надяваме, че единъ денъ дълго страдащия български народъ и другитъ поробени народи ще бѣдатъ освободени отъ тиранията на комунистическия контролъ и че всички които се борятъ за свобода ще я постигнатъ...."

СЕНАТОРЪ ХЕНРИ М. ДЖАКСОНЪ - Уашингтонъ, поздравление.

"...Присъединявамъ се къмъ васъ въ почитъ памѣтътата на онъзи които ся пожертвували живота си за освобождението на България отъ миналото и настояще потисничество..."

СЕНАТОРЪ ДЖОНЪ Л. МАКЛЕЛАНЪ - Аркашзасъ - поздравление

"...Моитъ най-добри и горещи поздрави до членоветъ на вашата организация участващи на това тържество..."

СЕНАТОРЪ КЛИФОРДЪ П. КЕЙСЪ, Ню Джърси - поздравление

"...По случай годишнината на Освобождението на България - 1878 - ние можемъ съ довърне да се надѣваме, че демократическитѣ принципи, осъществени на практика, въ края на краищата ще донесатъ по свѣтло бъдеще на народитѣ сега страдащи подъ робство..."

СЕНАТОРЪ ДЖАКЪ МИЛЕРЪ - АЙОВА, поздравление

"...Прилагамъ поздравление което бихъ помолилъ да предадете на вашата организация и гоститѣ:

До членоветѣ на Българския Националенъ Фронтъ и гости: Съ особено удоволствие прибавямъ моитѣ поздравления и най-добри пожелания къмъ тѣзи на останалитѣ американски официални лица по случай годишния балъ и банкетъ въ възпоминание деня на Освобождението на България. Точно както ние въ Съединенитѣ Шати празнуваме деня на нашата независимост - 4 юлий, така и вамъ подобава да почетете паметта на онѣзи, които сѣ пожертвували живота си за освобождението на България, особено онѣзи които сѣ станали жертва и онѣзи които още продължаватъ борбата противъ безбожното комунистическо правителство сега държащо българския народъ подъ жестоко робство. Американския народъ се присъединява къмъ васъ, жититѣ български парриоти, въ усилията ви щото България отново да заживѣе въ свобода."

СЕНАТОРЪ МАРГАРЕТЪ ЧЕЙСЪ СМИТЪ - Родъ Айлъндъ - поздравление

"По случай годишния банкетъ въ честь на деня на Освобождението на България поднасямъ приветствия на храбрива български народъ и изразявамъ дълбока надежда за неговото скорошно освобождение отъ робството на Съветска Русия".

СЕНАТОРЪ СТРОМЪ ТЪРМОНДЪ - Саутъ Каролина - поздравление

"...Поздравлявамъ Българския Националенъ Фронтъ въ Америка за непоколебимата му решеностъ да победи комунистическата опасностъ и отново освободи България отъ потисничество и типания..."

СЕНАТОРЪ СТЕФАНЪ М. ЙЪНГЪ - Охайо - поздравление

"...Изпращамъ поздравления на васъ и на всички гости и изразявамъ надеждата, че България отново ще бѣде освободена.

Историята на тиранитѣ показва, че свободата, която тѣ потискатъ евентуално възстава и ги събаря. Нейниятъ духъ никога не загива. Този духъ е твърдо вкорененъ въ душата и сърдцето на българския народъ. Никакъвъ деспотизъмъ не може да потяпче неговия блѣнъ да си извоюва отново свободата.

СЕНАТОРЪ СТАЙЛСЪ БРИДЖСЪ - Ню Хамшъръ - поздравление

"...Моитѣ най-добри пожелания за успѣшна работа и за приятна и успѣшна вечеръ на тържеството..."

По липса на мѣсто не ни е възможно да цитираме дословно поздравленията на всички сенатори. Това ще бѣде сторено въ специална книга която е въ проектъ зѣ въ бъдеще.

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТЪ КОНГРЕСМЕНИ /НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ/

ДЖОЗЕФЪ П. АДАБО - Ню Йоркъ

"...Моля предайте поздравитъ ми на всички присъстваващи на тържеството по случай 83 годишнината отъ освобождението на България и десетгодишнината отъ основаването на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка въ тѣхната борба противъ комунизма...."

ДЖОНЪ Б. АНДЕРСОНЪ - Илинойсъ

"... Позволете ми да се възползувамъ отъ този случай да поздравя членоветъ на българската колония въ Америка и въ тѣхнитъ сънародници въ България. Тържеството, което планувате да устроитъ обслужва една достойна целъ, напомняйки на всички насъ богатата които ние несъзнателно притежаваме като членове на едно свободно общество...."

ДЖЕЙМСЪ С. ОЧИНКЛОСЪ - Ню Джърси

"...Духа на изгнаницитъ отъ вашата родина ще пази винаги живъ огъня на свободата и вашиятъ примѣръ е вдъхновение за всички насъ. Въ свѣтлината на този духъ ние подновяваме нашата вѣрностъ на онова, което е добро, честно, истинно, понеже тѣзи сѫ крайгълнитъ камъни на свободата...."

РОБЕРТЪ Р. БАРИ - Ню Йоркъ

"Изпращамъ моитъ най-добри пожелания на организацията, която сподѣля целта на всички насъ въ свободния свѣтъ - миръ и свобода на всички народи...."

ФРАНКЪ Ж. БЕКЪРЪ - Ню Йоркъ

"...Искрено се надѣвамъ, че работата на вашата група, комбинирана съ усилията на всички обичащи свободата американци, ще донесе свободата на България както и на всички поробени страни задъ желѣзната завеса. Искамъ да ви увѣря, че като членъ на Камарата на Представителитъ винаги ще настоявамъ щото нашето Правителство да упражнява натискъ на всички международни конференции за освобождение...."

ХЮ Л. КАРЕЙ - Бруклинъ

"... Изпращамъ на васъ и на вашия народъ най-горѣщи поздравления по случай чествуване памѣтьта на онѣзи; които сѫ пожертвували живота си за свободата.... Съзнавайки колко важно е за тѣзи задъ желѣзната завеса да знаятъ, че ние се грижимъ за тѣхъ, азъ се присъединявамъ къмъ всички онѣзи които изпращатъ вамъ и други български патриоти кждето си да се намиратъ тѣ най горещи адмирации...."

СТЕФАНЪ Б. ДЕРУНИАНЪ - Ню Йоркъ

"...Дръжте високо борбата противъ тиранията, така че нашиятъ свободенъ начинъ на животъ да се разпростре по всички страни...."

ПООЛЪ Б. ДЕЙГЪ - Пенсилвания

"... Съ удоволствие се ползвамъ отъ този случай да похваля членовете на Българския Националенъ Фронтъ за тѣхната непрестанна борба за принципитѣ на демокрацията... Ние сме благодарни на американцитѣ отъ български произходъ въ нашата срѣда и ще продължаваме да гледаме къмъ тѣхъ за вдъхновение и вѣра въ свободата като отъ Бога дадено право..."

ЕДВИНЪ Б. ДУУЛИ -

".... Организации като вашата ни даватъ сила да се противопоставяме на комунизма и ние ви поздравяваме за вашия куражъ и вашитѣ усилия въ полза на демократичния начинъ на животъ...."

ЛЕОНАРДЪ Д. ФАРВСТИИЪ - Ню Йоркъ

"Добре е щото на годишнината на Деня на Оквобождението на България на всички американци да се напомни за българския народъ и за неговото желание да живѣе на свобода..."

ДЖЕЙМСЪ ХАРВЕЙ -

"Вашата организация е гордостъ за всѣки единъ отъ васъ..."

ТАДЕУШЪ МАХРОВИЦЪ -

"Моятъ опитъ въ комитета по разследване комунистическата инфилтрация ме наведе на пълно познаване тиранията на която е подложенъ българския народъ и неговото упорито отстояване на присяпитѣ на комунизма...."

ФРАНКЪ С. ОЗМЕРСЪ -

"Вашата организация трѣбва да бѣде поздравена за усилията които правиза изкореняване комунистическата опасностъ тукъ и въ чужбина..."

АЛФРЕДЪ Е. САНТАНДЖЕЛО - Ню Йоркъ

"... Не се лъжете отъ това, че Съветскиятъ Съюзъ смекчава своето владичество надъ България като допуска книги отъ западния свѣтъ въ България или като допуска туристи. Комуниститѣ сѫ много хитри. Ако една политика на "мирно съжителство" подпомага каузата имъ, тѣ я приематъ, това не означава още, че тѣ сѫ се отказали отъ своята политика да завладѣятъ свѣта или да се откажатъ отъ желѣзния контролъ надъ българския народъ...."

Редакцията на "Борба" съжалява, че не може да публикува поздравленията на всички сенатори и конгресмени изцѣло или пъкъ да даде извадки отъ всички отъ тѣхъ. Когато организацията е въ състояние да издаде специална книга съдържаща поздравленията и пожеланията не само по този случай, но и при по ранни такива, тогава, несъмнено, всички тѣзи писма ще бѣдатъ направени достояние на цѣлата наша общедтвеностъ. При все това всички писма и телеграми бѣха прочетени на тържествения банкетъ. Г. Захари Гълбовъ и г. Едуардъ Дейвисъ прочетоха всички поздравления презъ време на банкета, преди да започне официалната частъ. Всѣко поздравление бѣ изслушано съ внимание отъ всички присѣтствуващи и изпратено съ одобрения.

РЕЗОЛЮЦИЯ

НА ПЕТИЯ ЮБИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНА- ЛЕНЪ ФРОНТЪ^{х/}

1. Делегатитѣ на Петия годишенъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, състоялъ се въ Ню Йоркъ на 4 и 5 мартъ, 1961 г. въ Хотелъ Ню Йоркъръ, представляващи лично организациитѣ въ Америка и Канада и съ пълномощни организациитѣ въ Аржентина, Австрия, Белгия, Бразилия, Колумбия, Чили, Франция, Германия, Гърция, Италия, Холандия, Нова Зеландия, Норвегия, Швеция, Турция, Венецуела, и други страни въ свѣта,

2. Следъ като изслушаха докладитѣ на членоветѣ на Централния Управителенъ Съветъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ - Председателъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ - Секретаръ, Инж. Ангелъ Гъндерски - фондъ "Печатни издания", Иванъ Гълъбовъ - касиеръ и Спасъ Т. Райкинъ - редакторъ на "Борба", и следъ като обсъдиха всички въпроси засѣгащи организацията, дѣйността и политиката на Българския Националенъ Фронтъ,

3. Водими отъ дълбоки чувства на лоялностъ къмъ настоящитѣ си страни на поданство или жителство на които изказватъ благодарностъ за даденитѣ имъ привилегии въ този часъ на изпитание сполетѣлъ тѣхъ и родната имъ или на дѣдитѣ имъ страна България,

4. Свързани съ нерушимитѣ връзки на морална отговорностъ къмъ отечеството си, сега подложено на жестоко робство въ рѫцетѣ на единъ угоднически къмъ Москва комунистически режимъ наложенъ на българския народъ отъ Червената Армия на 9.9.1944,

5. Като обърнаха особено внимание на обстоятелството че българския народъ въ този моментъ е лишенъ отъ правото да избере свободно своитѣ законни представители които да говорятъ отъ негово име,

6. Считаха за необходимо да се произнесатъ ясно, открито и честно въ оценката си по положението, насокитѣ, изгледитѣ и факторитѣ въ текуцитѣ свѣтовни, американски и български работи и да поставятъ заключенията си на публично обсъждане и оценка и за освѣтление на членоветѣ на организацията и онѣзи служби които се интересуватъ отъ българскитѣ работи, като заявятъ следното:

I. МЕЖДУНАРОДНИ ВЪПРОСИ

ОСНОВНИ ФАКТИ

7. Установаването на комунизма въ Русия въ 1917 г., комунистическата експанзия въ Източна Европа въ 1944-1945 г. и комунизирането на Китай въ 1949 г. доведе до днешното безвъзвратно раздѣляне на свѣта на два непримирими лагера - комунистическия блокъ подъ водачеството на Съветския Съюзъ, радващъ се на монолитно единство що се касае до организация, целъ и стратегия за завладяването на свободния свѣтъ; и свободния свѣтъ подъ водачеството на Америка, самъ раздѣленъ на лагеръ

х/ Преводъ отъ оригинала, изработенъ на английски.

на неутралнитѣ държави и лагеръ на народитѣ ангажирали се да защитаватъ свободата и демокрацията отъ комунистическа агресия.

СВѢТОВНА КОМУНИСТИЧЕСКА СТРАТЕГИЯ

8. Една свѣтовна организация, съставена отъ представителитѣ на всички комунистически партии, която планира комунистическата стратегия като периодически заседава задъ желѣзната завеса, заговорници да завладѣе цѣлия свѣтъ и наложи комунистическо единомислие по всички основни философски, политически и икономически въпроси на цѣлото човѣчество и да лиши днешнитѣ и бъдещи поколения отъ преимуществата на скъпо спечелени свободи.

9. Въ преследване крайнитѣ си цели комунистическитѣ стратегии изкусно се възползватъ отъ всички — комунистически и некомунистически — сили които се съгласяватъ да обслужватъ преходнитѣ или последни цели на комунизма — отъ честни, но късогледи и наивни хуманисти, учени, духовници, политици и стопански дѣатели /като се изключатъ прикрити комунистически агенти позиращи въ която и да било отъ тѣзи категории/ до фанатици националисти слѣпо облѣгащи се на комунистическа подкрепа за постигане на иначе оправданитѣ имъ аспирации, подпомагащи по този начинъ силитѣ които търсятъ тѣхното собствено унищожение.

10. Тамъ където сантименталната пропаганда престане да бѣде полезна на комунистическата кауза, добре тренирани комунистически агенти пригаждатъ международнитѣ си цели къмъ националната политика като се представятъ за защитници на патризъма и хуманизъма и прониквайки въ лекомислени политически групировки, културни, научни, благотворителни и религиозни общества, работнически съюзи, правителствени институции и разузнавателни служби, поставятъ основитѣ на своя апаратъ за подмолна дѣйностъ.

СЛАБОСТИ НА СВОБОДНИЯ СВѢТЪ

11. На комунистическото идеологическо единомислие по основнитѣ философски, политически и икономически въпроси свободниятъ свѣтъ противопоставя единствения принципъ на отхвърляне свѣтовното господство на комунизма, като въ същото време, заедно съ приемане и подкрепа на комунизма въ отдѣлни страни като Полша и Югославия, представя разнообразие отъ системи вариращи отъ реакционенъ деспотизъмъ до либерални демокрации, отъ капитализъмъ до социалъ-демократически правителства, отъ теократическо робство до конституционни монархии, отъ бюрократични олигархии до примитивенъ анархизъмъ и носещи бележитѣ на пословична беднота и неизчислими богатства, ужасяваща неграмотностъ и излишество отъ безработна интелигенция — къмъ всичко това прибавена осудваща неспособностъ да се изкоренятъ благоприятнитѣ условия за развиване на комунизма.

12. Западнитѣ сили, изповѣдващи искрено посвещение на възвишенитѣ принципи на демокрацията, свободата, равенството и справедливостта и осъществили на практика режимъ на свобода и правда въ собственитѣ си страни, ся упорито отказали тѣзи привилегии на колониялнитѣ си поданици подъ различни лъжливи предлози съ цель да запазятъ системата на колониялна експлоатация на тѣхнитѣ богатства и ся пропуснали да взематъ грижи за напредъка на образованието, здравеопазването, управлението и стопанството на тѣзи свои поданици, така че тѣ, западнитѣ колониялни сили, виждатъ себе си днесъ отречени, подозирани и нежелани отъ колониялния свѣтъ — преимущество за комунистическата пропаганда, която се мъчи да спечели новитѣ народи.

13. Някои народи, същел да предотвратят попадане на страни-тѣ имъ подъ комунизма, сѣ се предали - доброволно или съ насилие - на диктаторски режими и се радватъ на удоволствието на вътрешенъ миръ върху вулканъ отъ обществено негодувание и предоставятъ на комунизма да експлоатира най-естественитѣ народни възжелания за свобода и сподѣляне привилегии и отговорности обикновено запазени за малцинството привилегировани отъ управляващитѣ групировки.

НЕУТРАЛИСТИЧНИ ИЛЮЗИИ И ЗАБЛУЖДЕНИЯ

14. Някои народи, по съображения отъ мѣстенъ или международенъ характеръ, ако не играятъ умишлено роля опредѣлена имъ отъ комуниститѣ, сѣ заели позиция на неутралитетъ между комунистическия блокъ воденъ отъ Москва и свободния свѣтъ воденъ отъ Вашингтонъ въобразявайки си, че сѣ способни да защитаватъ свободата и независимостта си на дѣйствие противъ дветѣ страни и свободно си позволяватъ да използватъ двата лагера единъ противъ другъ въ преследване индивидуалнитѣ си мѣстни интереси, разчитайки, въ сѣщото време, въ духъ на международно изнудване и самонадѣяностъ, на способността на западнитѣ сили да надмогнатъ военно, политически и икономически комунизма, при едно последно премѣрване на силитѣ, безъ участието на тѣзи неутрални народи.

15. Възползувайки се отъ щедро поставена на тѣхно разположение пропаганда отъ жадната за привлекателни лозунги преса и други проводници на новини, неутралнитѣ народи се радватъ на популярностъ и влияние, докато, въ сѣщото време, по всички въпроси отъ жизнено международно значение тѣ неизмѣнно заставатъ на страната на комунистическия блокъ и обслужватъ каузата на международния комунизъмъ като отслабватъ лагера на свободнитѣ народи, като отказватъ да разпознаятъ опасността въ собственитѣ си държави и съответно просвѣщаватъ собственитѣ си народи и като опасно влияятъ на свѣтовното обществено мнение въ посока на угодиичество къмъ комунизма и така предотвратяватъ изработването и следването на съответна политика на опозиция срещу комунизма отъ страна на свободния свѣтъ съ което се създаватъ благоприятни условия за развиване на политика на примирение и нагаждане.

ИЗОСТАВЯНЕ НА ПОРОБЕНИТѢ НАРОДИ.

16. Поробенитѣ народи, много отъ които се пожертвуваха за каузата на сѣюзнитѣ въ втората свѣтовна война, въ нарушение на тържествено прокламирани зѣлжения подпечатани отъ още почитани международни споразумения, сега сѣ изоставени на азиатски завоеватели - следъ като публично имъ се отказа каквото и да било внимание отъ представителитѣ на великитѣ западни сили на последната сесия на Обединенитѣ народи които умишлено оставиха на сили отъ второстепенно значение да повдигнатъ въпроса за поробенитѣ народи въ лицето на разярения Съветски Премиеръ Н. Крушчевъ.

17. Министъръ Председателтъ на Канада и водачитѣ на други малки народи бѣха тѣзи, които осѣдиха Съветския империализъмъ и направиха сѣдбата на поробенитѣ народи международенъ въпросъ и Петиятъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ отправя до Джонъ Д. Диефенбакеръ благодарностъ отъ името на поробения български народъ.

II. АМЕРИКАНСКИ ПРОБЛЕМИ

/Този отдѣлъ отъ Резолюцията на Петия Конгресъ на Б.Н.Ф. бѣ приетъ отдѣлно отъ делегатитѣ представляващи организацитѣ въ Съединенитѣ Щати и бѣ включенъ - съ подобрението на цѣлия Конгресъ - като недѣлема частъ отъ конгреснитѣ решения/

СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ - НАЧЕЛО НА СВОБОДНИЯ СВѢТЪ

18. Съединенитѣ Щати, неуклонно следващи въ стѣпките на Джорж Вашингтонъ, Ебрахамъ Линколнъ и Уудроу Уилсонъ въ свѣтовния търсежъ на единъ международенъ редъ основанъ на морални предпоставки, поставени отъ развитието на свѣтовнитѣ събития въ положението на неупоримъ водачъ, въ очитѣ на всички народи подъ робство сѣ начело на борбата за тѣхната свобода и независимостъ и въ резултатъ на това се намиратъ ангажирани въ една политика на съперничество съсъ Съветския Съюзъ за довѣрието и лоялността на всички народи въ свѣта - Съветскиятъ Съюзъ търсецъ да разруши идеята за Съединенитѣ Щати като шампионъ на свободата и демокрацията въ своитѣ собствени граници, задъ желѣзната завеса и въ цѣлия свѣтъ и Съединенитѣ Щати търсеци да разобличатъ Съветския Съюзъ като затворъ за стотици милиони поробени хора.

ОБЩЕСТВЕННОТО МНЕНИЕ И КОМУНИЗМА ВЪ АМЕРИКА

19. Противо-комунистическитѣ сили въ Америка сѣ въ положение на хаосъ, безъ да иматъ ясна представа за целитѣ и направлението си, безъ реалистиченъ конструктивенъ погледъ за една общо-национална акция срещу комунистическата идеология и организация, докато въ сѣщото време всѣки опитъ за разобличаване на международния или американски комунизъмъ бива посрещнатъ отъ организирана злобна опозиция произхождаща отъ срѣди позиращи като некомунистически.

20. Американскитѣ органи на общественото мнение - вестници, навинарски агенции, телевизия, радио, кинематография и изкуства - не сѣ се погрижили да изложатъ престѣпленията на комунизма въ източна Европа и Азия и сѣ оставили американския народъ неосведоменъ за ужаситѣ на които поробенитѣ народи бѣха подложени, докато въ сѣщото време, американскитѣ журналисти, Телевизия и Радио ръководители и хората на изкуството правятъ огромни усилия да насаждатъ чувства на симпатия и възторгъ за постиженията на комуниститѣ въ полето на науката, изкуството и културата.

21. Ръководството на американскитѣ работнически съюзи, специално въ лицето на Джоржъ Миини - председателъ на АФТ-КМО /Американса Федерация на Труда - Конгресъ на Индустириалнитѣ Организации/ и Уолтъръ Рютеръ - Председателъ на Съюза на Обединенитѣ Автомобилни Работници, показва много по-добро и всестранно разбиране на комунизма на практика и теория и въ своитѣ срѣщи съ водачитѣ на свѣтовния комунизъмъ демонстриратъ много повече куражъ и вѣра въ демократическата форма на управление и стопанска политика отколкото много отъ нашитѣ най-видни интелектуалци, духовници, учени, стопански дѣятели и политици.

22. Докато тайнитѣ комунистически сили открито или прикрито работятъ за разрушаването на нашитѣ свободни институции, Правителството на Съединенитѣ Щати взима всички предохранителни мѣрки щото тѣ да не успѣятъ въ крайнитѣ си намерения и чрезъ Федералното Бюро за Разслед-

28. Политиката на Съединенитѣ Шати срѣдъ новитѣ или изостанали въ развитието си народи, изразена въ областта на образованието, рездавене на стипендии, културна обмѣна, радиопредаване, благотворителност, библиотеки и пр. често следва общитѣ линии начертани отъ комунистическитѣ квалификации на мѣстнитѣ политически движения като "реакционни", "прогресивни" или отъ мѣстни опортюнисти позиращи като "непартийни" или "неполитически" и често се намира въ положението да игнорира приятелитѣ си и да подпомага враговетѣ си.

АМЕРИКАНСКИ ПОДХОДЪ КЪМЪ СВѢТОВНИЯ КОМУНИЗЪМЪ

29. Въ отношението на Америка къмъ международния комунизъмъ могатъ да бъдатъ отбелязани многократни промѣни - отъ довѣрие презъ времето на Рузвелтъ до следвоенна враждебностъ, отъ дипломатически схватки въ периода на студената война до дѣйствителна война въ Корея, отъ открито изразена готовностъ за война до практическо мирно съжителство, отъ войнствено отстояване позицитѣ на свободния свѣтъ до миролюбива катастрофална гъвкавостъ, отъ илюзитѣ на лагера Дейвидъ до униженията на Ю-2 инцидентъ - за да се достигне до днешната фаза когато истинската загриженостъ за национално самозапазване намира изразъ въ откровени и твърди декларации по въпроситѣ на военната подготовка, но когато и всички признаци на една политика на акомодация съсъ Съветския Съюзъ ставатъ все повече и повече очевидни.

АМЕРИКАНСКИ ПОДХОДЪ КЪМЪ ПОЛИТИЧЕСКИТЪ

РАБОТИ НА ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ

30. Съ политиката си на твърда опозиция на комунизма и многократно заявена морална и материална подкрепа за освободителната кауза на поробенитѣ народи американското Правителство е спечелило тѣхнитѣ чувства на възторгъ, е запазило живи тѣхнитѣ надежди и е подсилило тѣхната вѣра въ Америка. При все това, съ постоянно промѣнящата се политика на Америка и съ практическото приложение на гореочертаната политика американското Правителство е причинило много колебания, несигурностъ, смущение и недовѣрие.

31. Текушитѣ насоки на американската политика по отношение на поробенитѣ народи предполагагъ не предстоящо освобождение осъществено съсъ сваляне на комунистическитѣ режими - отвътре или съ външна подкрепа - но вѣра въ една еволюция въ процесъ на развитие въ самитѣ управляващи комунистически партии, еволюция отъ рода на Тито-Гомулка, която, вѣрва се, евентуално би довела до тѣхната независимостъ отъ Москва и която оправдава политиката на стопанска подкрепа, и културна и политическа размѣна необходими като стимулантъ за засилване движението за откъсване отъ Съветския Съюзъ.

32. Американското тълкувание на политическитѣ работи на поробенитѣ народи, въ най-общи линии, следва начина на тълкувание даденъ отъ комунистическитѣ партии управляващи въ Източна Европа, тълкувание наследено отъ политическата дѣйствителностъ презъ време на войната, когато, по практически и военни съображения такова едно тълкувание се считаше за необходимостъ, но което тълкувание въ днешно време обслужва каузата на международния комунизъмъ.

33. Основана на комунистическото тълкувание на политическитѣ работи на поробенитѣ народи, политиката на Американското Правителство по отношение политическитѣ групировки въ изгнание, тѣй както може да бъде разпозната въ дѣйствиата на Държавния Департаментъ, Американската Служба по Информацията /Гласа на Америка/, Комитета "Свободна Европа" и Събранието на Поробенитѣ Народи - дѣйствиа на пълна политическа и мате-

риална подкрепа на бивши комунистически ордия и дискриминация против истинските опоненти на комунизма отъ националнитъ политически движения - обслужва неизмъримо комунистическата кауза въ Источна Европа и подкова единството и вѣрата на националнитъ съпротивителни движения задъ желѣзната завеса.

34. Икономическата помощ оказана отъ Американското Правителство на който и да е режимъ - подчиненъ на Москва или независимъ отъ нея - е оскърбление за силитъ на националната съпротива задъ желѣзната завеса, за силитъ които сѣ активно ангажирани въ тоталенъ саботажъ на икономиката на комунистическитъ правителства и не се пада на Америка съсъ своята икономическа подкрепа да добави недоимъцитъ на комунистическото стопанство причинени отъ саботажа на поробенитъ народи.

35. Политиката на културна обмѣна съ комунистическитъ правителства ползува онѣзи участници въ културния животъ на съответнитъ страни задъ желѣзната завеса - интелектуалци, духовни водачи, хора на изкуството, учени, спортисти и др. - които сѣ застанали на страната на комунистическитъ режими и е оскърбление за онѣзи културни водачи, които сѣ избрали, въ изпълнение собственитъ си морални задължения къмъ поробенитъ си народи, или открито да се противопоставятъ на комунизма и завършатъ живота си като мъченици по бесилкитъ, въ затворитъ, въ концентрационнитъ лагери или въ чужбина, или като мълчаливо се оттеглятъ въ глѣла на забвението, като протестъ противъ комунистическата тирания, съ отказване отъ всички привилегии предложени имъ отъ комуниститъ въ замѣна на тѣхнитъ души.

АМЕРИКАНСКАТА ПОЛИТИКА ПО БЪЛГАРСКИТЪ

ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪПРОСИ

36. Българскиятъ Националенъ Фронтъ въ Америка счита, че днешната историческа обстановка представлява единъ изключително благоприятенъ случай за засилване традиционното приятелство между американския и българския народи и възлага тежки отговорности и задължения върху Американското Правителство и българскитъ политически водачи въ чужбина. И дветъ страни сѣ обвързани съсъ задължението да изработятъ една взаимно приемлива политика, който би съкрушилаусилията на днешния комунистически режимъ да отдалечи българския народъ отъ Съединенитъ Щати, да обезвѣри националнитъ съпротивителни сили въ България и да злепостави интереса на Америка по българскитъ работи.

37. Българскитъ въпроси представляватъ само единъ елементъ отъ общата политика на Американското Правителство къмъ поробенитъ народи и попадатъ въ рамката на общата политика на Америка къмъ Съветския Съюзъ и неговитъ сателити. Въ това отношение България изглежда заема все повече и повече първо мѣсто въ американскитъ старания да направятъ ориентиранитъ къмъ Москва сателити по-малко зависими отъ Съветския Съюзъ и една доста напреднала програма за културна размѣна и икономическа помощ изглежда подготвя почвата за по-нататъшни опити съ тази политика на културно и стопанско сътрудничество между Софѣя и Вашингтонъ.

38. Съвсемъ очевидно е, че една политика на културно и икономическо сътрудничество между Софѣя и Вашингтонъ ползува българското комунистическо правителство и е въ вреда на българския народъ и че такава една политика ще донесе само морално и политическо поражение за българския народъ, една много необходима победа за неговитъ поробители и материални облаги за онѣзи американски търговски фирми които горещо работятъ за прокарването и.

39. Българският Национален Фронтъ въ Америка е обвързанъ със задължението да се противопостави най-силно и да осъди всѣка политика на културенъ и стопански обмѣнъ предприета отъ което и да е Правителство, при каквито и да било обстоятелства, съ Правителството въ София, считайки такава една политика вредна за най-добритѣ интереси на борещия се за свобода български народъ. Въ сящото време Българският Национален Фронтъ гледа със съжаление на политиката на използване български политически, културни и други водачи въ чужбина - цобре известни съ участието си българскитѣ политически групировки въ чужбина борещи се за събарянето на комунистическия режимъ въ България - за целитѣ на която и да било политика на културна или икономическа размѣна.

40. Американското тълкувание на политическитѣ събития въ България преди, презъ и следъ 9 септемврий 1944 г. се покрива съ това на Българската Комунистическа Партия. Това тълкувание подкрепва схващането, че комунистическото завземане на България е актъ на освобождение и политическитѣ групировки замѣсени въ този актъ на насилие, или противопоставили му се, сѣ получили съответно внимание.

41. Политиката на американското Правителство по отношение българскитѣ политически групировки въ чужбина е едно указание за това какви сѣ намеренията на Америка за една бъдеща свободна и независима България. Тази бъдеща политика и намерения могатъ да бъдатъ схванати като вѣроятни възможности въз основа тѣхното отражение въ дѣйността на:

КОМИТЕТА "СВОБОДНА ЕВРОПА"

42. Комитета "Свободна Европа", въ оценката на Българския Национален Фронтъ въ Америка, е организация, чрезъ която Американското Правителство неофициално прилага своята политика на подкрепа на националнитѣ демократически течения въ източна Европа въ усилията имъ да издигнатъ каузата за освобождението на тѣхнитѣ страни. Следователно, въ политиката на Комитета "Свободна Европа" политическитѣ групировки въ изгнание разпознаватъ становището на Американското Правителство по отдѣлнитѣ национални политически въпроси.

43. Българскитѣ отдѣли на Комитета "Свободна Европа" последователно се повѣрватъ на бивши видни български комунистически функционери, които не пропускатъ този случай да разпространяватъ, чрезъ средствата за пропаганда поставени на тѣхно разположение, политическитѣ тълкувания на Българската Комунистическа Партия и по този начинъ поставятъ на изпитание вѣрата и упованието на българския народъ.

"ГЛАСА НА АМЕРИКА"

44. "Гласа на Америка", заедно съ Радио "Свободна Европа", последователно предава за България програми свидетелствуващи за подкрепата която Америка дава на прокомунистическото тълкувание на последнитѣ събития въ българската история съ очевидното намерение да изгражда престижа и репутацията на онѣзи, които сѣ считани отъ българския народъ за отговорни съ участието си въ поробването на България и така разколебаватъ истинскитѣ сили на свободата въ тази страна.

45. Началницитѣ на "Гласа на Америка" и Радио "Свободна Европа" съчиняватъ невѣрни доклади, за да доказватъ ефективността на предаванията си за България и да въвеждатъ въ заблуждение Американското Правителство чрезъ скриване страхотния имъ неуспѣхъ въ полето на пропагандата.

СЪБРАНИЕТО НА ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ

46. По мнението на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка, Събранието на Поробенитъ Европейски народи, поддържано отъ Комитета "Свободна Европа", е мощна концентрация на политически сили представляващи всички нюанси на общественото мнение задъ желъзната завеса и неговитъ членове, като следствие на това, сж облечени съ довърието и потиснатитъ чувства на цълитъ си народи.

47. Българската делегация при Събранието на Поробенитъ Европейски Народи е конституирана изключително отъ политически личности които играха решителна роля въ поробването на България отъ комуниститъ и които се видяха въ опозиция на комунистическия режимъ само следъ като бѣха изхвърлени отъ комуниститъ отъ управлението, които нѣмаха повече нужда отъ тѣхъ.

На

48. Общо признати български политически водачи се отказва да взематъ участие въ Събранието на поробенитъ Европейски Народи, кдето тѣ биха говорили отъ името на представляванитъ отъ тѣхъ политически течения и като последица на това, на тѣхъ имъ се отказва американско признание за законния характеръ на политическитъ имъ групировки и движения и така тѣ биватъ поставени въ положение на видимо недовѣрие отъ страна на американското Правителство, въ сящото време когато тѣ се радватъ на най-голѣма популярностъ и довърие отъ страна на българския народъ и представляватъ най-динамичнитъ и активни български групировки въ чужбина.

АМЕРИКАНСКИТЪ РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СЛУЖБИ

49. По мнението на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка американскитъ разузнавателни служби стоятъ начело на борбата противъ комунизма въ защита на Америка и цѣлия свободенъ свѣтъ, и, сящо така, съ погледъ къмъ бъдещето, тѣ поставятъ основитъ на бъдещата американска политика. Тѣхната точностъ въ поставяне диагнозата на настоящето по необходимостъ ще доведе до бъдещи успѣхи за Америка и тѣхната погрѣшна политика въ настоящето може да доведе до капитални поражения за американската дипломация.

50. Въ политиката си по българскитъ въпроси въ чужбина американскитъ разузнавателни служби сж нарочно подведени да попаднатъ въ най-сериозни грѣшки и да провеждатъ решения които носятъ сега и ще продължаватъ да донасятъ и въ бъдеще най-горчиви разочарования.

51. Лица свързани съ американскитъ разузнавателни служби си позволиха задъ сцената да маневриратъ и манипулиратъ по начини които крайни цели бѣха разрушаването и отслабяването на най-силнитъ български политически групировки борещи се противъ комунизма.

52. Българскитъ комунисти сж успѣли да поставятъ въ дѣйствиа една конспирация противъ американскитъ разузнавателни служби занимаващи се съ българскитъ въпроси и влияятъ върху политиката имъ съ инсинуиране обвинения противъ националнитъ политически водачи, чрезъ упорито прокарване про-комунистическата философия и политика срѣдъ правителствени агенции и така разколебаватъ довърието на българския народъ въ благонадежността на американскитъ разузнавателни и пропагандни служби.

III. БЪЛГАРСКИ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪПРОСИ

53. Върховният въпрос за всеки българин днес се върти около алтернативата: освобождение или робство — комунистическото правителство правещо всичко възможно да закрепя своя режим на потисничество и българският народ отчаяно опитващ се да го събори, всяка страна, съответно, ползувайки се от всяко вътрешно или международно събитие за прокарването на каузата си — всяко вътрешно или международно събитие подпомагащо комунистическата кауза приемано от българския народ като поражение и всеки вътрешен или международен неуспех на комунистическото правителство поздравен от българския народ като победа.

54. Някои български политически групировки и водачи, надмогнати от дух на индивидуален или политически опортюнизъм, позволили веднъж да бъдат въввлечени в различни чуждестранни служби в полето на пропагандата или разузнаването, ся се доброволно отказали от свободата си и многократно заявено задължение да говорят в защита на българския народ и ся поели задължения в формулирането и реализирането на политически планове отнасящи се до българските работи чийто смисъл, целесъобразност и последствия ся в flagrantly противоречие с интересите на борещия се за свобода български народ.

ГЛАВНИ НАСОКИ НА ПОЛИТИЧЕСКО МИСЛЕНЕ

СРЪДЪ БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ

55. Три главни насоки на политическо мислене господствуват на българската политическа сцена в изгнание днес:

1. Останките от комунистическия Отечествен Фронт ся се организирали и продължават да функционират под името "Български Национален Комитет Свободна и Независима България" под водачеството на Д-ръ Г. М. Димитров

2. Последователите и идеологическите привърженици на довоенните авторитарни непартийни режими се обединиха във Временното Българско Представителство в чужбина назначено от Цар Симеон и водено от Христо Статев.

3. Представителите на българските демократически партии — водени от Българския Земеделски Народен Съюз /Д. Гичев/ и на българските патриотически организации на новите поколения в българския политически живот, водени от Българския Национален Фронт се обединиха в политическата коалиция Български Национален Съвет.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ

56. Българският Национален Фронт, водим от убеждението, че интересите на българския народ би били най-добре обслужени от една комбинация на силите от политическия център — силите които нито взеха участие в фаталните акции на Отечествения Фронт през 1944 г. нито пък носят каквато и да било отговорност за политиката на довоенните режими — присъедини усилията си и даде подкрепата си на Българския Национален Съвет.

57. Българският Национален Фронт счита Българския Национален Съвет за една политическа коалиция обединяваща всички традици-

онни български политически партии, патриотически организации, професионални, благотворителни и просвѣтни организации въ Америка, Канада и по цѣлия свѣтъ, както и отдѣлни българи, които, на базата на взаимното признаване на тѣхното законно съществуване и тѣхните управителни тѣла, координиратъ усилията си въ общото дѣло за освобождение на България.

БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

58. Българската Православна Църква, за разлика отъ всички други национални православни църкви и въ отстъпление отъ свещенитѣ си традиции за служба на българския народъ въвъ времена на изпитания и смутове, не е успѣла да прояви дори минимума на национално и духовно водачество въ чужбина, като вмѣсто това, е изпаднала въ положение на безплоденъ мистицизъмъ.

ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ

59. Българскиятъ Националенъ Фронтъ счита Търновската Конституция за единъ удобенъ пътъ за разрешаване текущитѣ проблеми на разединение между българскитѣ бѣжанци и за легална основа за възстановяване демократично управление въ България и осжда всички политически дѣйствия на които и да било конституционенъ факторъ или чуждестранна служба нарушаващи духа, буквата и намеренията на Българската Магна Харта Либертатумъ.

БЪЛГАРСКИЯТЪ ЕВРЕЙСКИ ВЪПРОСЪ

60. Българскиятъ Националенъ Фронтъ твърдо декларира, че българскитѣ евреи сѣ били отлични патриоти и при условия на най-тежки изпитания за българския народъ сѣ сподѣляли неговитѣ идеали, неговитѣ страдания и неговата гордостъ и че въ бъдеща свободна Българиятѣ отново ще заематъ своето почетно мѣсто като пълни български граждани съ равни права и равни задължения съ цѣлия български народъ.

61. Българскиятъ Националенъ Фронтъ осжда всѣки опитъ на която и да е българска групировка или политическа личностъ да експлоатира еврейския въпросъ въ българската политика за партизански цели и счита всѣки такъвъ опитъ плитка фарисейщина вредна на еврейската кауза въ бъдеща България.

МАКЕДОНСКИЯ ВЪПРОСЪ

62. Българскиятъ Националенъ Фронтъ, като признава Македонския Въпросъ за такъвъ отъ първостепенна важностъ за бъдещия миръ и разбирателство между балканскитѣ народи, е въ полза на едно разрешение основано на принципа на самоопредѣлението и оставя щото народа въ Македония, при подходящи международни условия и въ съгласие съ традиционнитѣ правила на международното право изключващи чуждестранни колонизатори, да опредѣли своя международенъ статутъ и вътрешната си политическа организация.

АНТИ-БОЛШЕВИШКИЯ БЛОКЪ НА НАРОДИТЪ

63. Петиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф., оценявайки политическитѣ предпоставки и дѣйността на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитѣ и признавайки наложителната нужда отъ преразглеждане позициитѣ на организацията въ тази международна формация, опълномощи българската делегация въ

Американските Приятели на АБН да изработи една декларация въ духа на разискванията на конгресните заседания и да я представи на предстоящата конвенция на последната организация и да заеме позиция която тя би счела за политически необходима. Конгреса натоварва същата тази делегация да приготви единъ докладъ върху отношенията между БНФ и АБН който да представи за разглеждане и крайно решение на следващата пленарна сесия на Централния Управителенъ Съветъ.

Д-РЪ КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ И ДЕМОНСТРАЦИИТЪ

ПРОТИВЪ Н. КРУШЧЕВЪ

64. Петиятъ Конгресъ изразява своя възторгъ и отправя специални поздравления на Д-ръ Калинъ Койчевъ за решителното му и ефектно водачество въ организирането на международните демонстрации въ Ню Йоркъ противъ Съветския Премиеръ Н. Крушчевъ. Тъзи демонстрации, организирани и водени отъ Д-ръ Койчевъ, въ качеството му Председателъ на Американските приятели на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитъ, привлѣкоха, по единъ драматиченъ начинъ, международното внимание върху съдбата на поробенитъ народи и дадоха тонъ на дискусиитъ въ Обединенитъ Народи противъ очакванията и плановетъ на Съветския Съюзъ, въ полза на народитъ борещи се за свобода.

Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ -- ИНЖ. С. О. ХАРИЗАНЪ

БЪЛГАРСКАТА ИЗЛОЖБА ВЪ ЧИКАГО

65. Петиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф. отправя специални поздравления на Д-ръ Георги Паприковъ и Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ за тяхното образцово водачество срѣдъ българската колония въ Чикаго отъ страна на Българския Националенъ Съветъ при организирането на българския павилионъ въ многонационалната изложба въ този градъ на 12 и 13 ноемврий 1960 г. която взема характеръ на забележителна демонстрация на българската национална култура и заслужено привлече международно внимание.

АДРЕСЪ ДО МИНИСТЪРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КАНАДА

66. Делегатитъ на Петия Конгресъ на БНФ и гоститъ присътствуващи на тържеството по случай 83-годишнината на Освобождението на България отправятъ сърдечни благосарности за вашитъ поздравления по този случай и за твърдото отстояване и защита каузата на поробенитъ народи въ Обединенитъ Народи отъ ваша страна и деклариратъ своята подкрепа въ старанията ви за установяване свѣтовенъ миръ основанъ на свобода и правда.

АДРЕСЪ ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА США -- ДЖОНЪ Ф. КЕНЕДИ

67. Делегатитъ на Петия Конгресъ на БНФ и гоститъ присътствуващи на тържеството по случай 83-годишнината отъ Освобождението на България отправятъ къмъ васъ сърдечни поздравления по случай поемане на Председателството на Съединенинъ Щати и водачеството на свободния свѣтъ. Надяваме се и вѣрваме, че твърдитъ позиции заети отъ васъ при приемане на Председателството и въ речта ви "Положението на Америка" ще материализиратъ въ плодотворна политика полезна за Съединенитъ Щати и цѣлия свѣтъ включително борещия се за свобода и независимостъ български народъ. Считаме се привилегировани да обещаемъ нашата подкрепа въ вашитъ усилия за мирно разрешаване въ духъ на справедливостъ на всички висящи международни въпроси и се чувстваме длъжни да настояимъ щто вие да повдигнете при първа възможностъ въпроса за правото на българския народъ да избере самъ своето Правителство. Ние и нашитъ сънародници ще бъдемъ благодарни за приноса ви въ борбата на българския народъ за свобода и независимостъ.

Следъ сервирането на кафето тостмастера откри официалната частъ на тържеството съ нѣколко думи върху значението на празника — отдаване почитъ къмъ падналитѣ за освобождението на България, къмъ падналитѣ въ борбата противъ комунистическитѣ поробители и отправяне поздравъ къмъ борещитѣ се сега за освобождението на България въ отечеството и въ чужбина. Следъ това той прочете най-важнитѣ поздравления отправени отъ Подпредседателя на США Линдонъ Б. Джонсонъ, отъ Министъръ Председателя на Канада Джонъ Д. Диефенбакеръ и отъ Гьвърнъритѣ на Ню Йоркъ, Илиноисъ, Мичиганъ, Пенсилвания и Ню Джърси. Всички поздравления бѣха изпратени съ продължителни ръкоплѣскания и овации.

Следъ това, съ вълнение и чувство на гордостъ г. Райкинъ събщи, че може би за първи пътъ американската общественостъ се интересува така сериозно по българскитѣ въпроси и благодарение усилията на Българския Националенъ Фронтъ на 2 и 3 мартъ редица сенатори, най-виднитѣ представители на политическия животъ въ Америка, сѣ държали речи отъ трибуната на американския Сенатъ и много конгресмени сѣ сторили същото въ Камарата на Представителитѣ, като сѣ защитили и морално подкрепили борбата на българския народъ за свобода и демокрация. Г. Райкинъ издигна високо току що получения брой отъ дневницитѣ на Сената и Камарата на Представителитѣ и посочи на присягствуващитѣ публикуванитѣ речи и заявления на сенаторитѣ и народнитѣ представители. На първо мѣсто бѣха речитѣ на Сенатора Еверетъ Дирксенъ — водачъ на републиканската опозиция въ Сената, Сенатора Лауше — единъ отъ водачитѣ на Демократическата Партия, Сенатора Уилямсъ отъ Демократическата Партия, Народния Представителъ Даниелсъ, Народнитѣ Представители Деруниянъ, Ковалски, Конте и др. Когато г. Райкинъ спомена името на Стивънъ Деруниянъ и факта, че той е роденъ въ София, цѣлата зала, водена отъ значителната група арменци отъ България, гръмна въ нестихващи овации и аплодисменти. Г. Райкинъ отново подчерта, че на България и българския народъ едва ли е била оказвана по-голъма честь и внимание въ миналото, отколкото сега и подчерта, че колкото и да се оспорватъ заслугитѣ на Българския Националенъ Фронтъ въ други сектори, то тази заслуга ще остане записана въ историята като безспоренъ приносъ къмъ българската национална кауза и сравнително изказванията на сенаторитѣ и конгресменитѣ съ тѣзи на Гладстонъ отъ преди освобождението на България отъ турско робство.

Въ дневницитѣ на Сената и Камарата на Представителитѣ презъ следващитѣ нѣколко дни се появиха речитѣ и изказванията и на други сенатори конгресмени. Включително споменатитѣ по горе, следнитѣ лица говориха за България и българския народъ по случай 83 годишнината отъ освобождението на България:

Сенаторъ Еверетъ М. Дирксенъ
 Сенаторъ Франкъ Дж. Лауше
 Сенаторъ Харисонъ Уилямсъ
 Сенаторъ Кенетъ Киитингъ
 Сенаторъ Дейкобъ Джавитсъ
 Сенаторъ Патъ Макнамара
 Конгресманъ Стивънъ Деруниянъ
 Конгресманъ Доминикъ Даниелсъ
 Конгресманъ Франкъ Ковалски
 Конгресманъ Силвио Конте
 Конгресманъ Ебрахамъ Мюлтеръ
 Конгресманъ Джонъ В. Линдсей
 Конгресманъ Полъ Дейтъ
 Конгресманъ Самуелъ Фридель
 Конгресманъ Викторъ Анфузо
 Конгресманъ Южинъ Дж. Кеогъ
 Конгресманъ Хю Адоницио

/продължава/

Конгресманъ Самуель Халпернъ

Конгресманъ Уилямъ Райанъ

Конгресманъ Питъръ Роудино

Конгресманъ Джонъ Рей

Мѣстото не ни позволява да предадемъ въ преводъ текста на произнесенитѣ речи. Тѣ ще бъдатъ публикувани въ следващия брой на "Борба". Въ този брой сж дадени въ фотостатъ на друго мѣсто въ този брой.

Следъ затихване на аплодисментитѣ и оживлението въвъ връзка съ горнитѣ речи и изказвания г. Райкинъ представи почетнитѣ гости на тържеството. Той се спрѣ повече на личността на Д-ръ Иванъ Дочевъ - Председател на БНФ и на Д-ръ Париковъ и Д-ръ Койчевъ. Между другото той каза следното:

"Д-ръ Дочевъ е добре известенъ на цѣлата българска общественостъ, та нѣма защо да го представямъ. Искамъ само да кажа и да припомня факта, че той е човѣка, който започна битката противъ комунизма въ България. Той спаси българската младежъ отъ комунизирание. Следъ него преди войната вървѣха сто хиляди посветени на България младежи и ако сега нѣкой прочете онѣзи онѣзи, които сж начело на освободителната борба - въ затвори, въ концентрационни лагери и въ нелегална борба ще намери, че повече отъ 90% сж минали презъ школата на Д-ръ Дочевъ. И ако сега отъ всички страни чуете да се съска противъ Дочевъ то е затова, че никой отъ онѣзи, които нѣкои се опитватъ да наложатъ на българския народъ съ радио и всѣкакъвъ видъ пропаганда нѣма и една стотна отъ онова, което Дочевъ е направилъ за освободителната борба. И ако чуете, вече всѣки е чулъ тази мѣлва, че БНФ е добъръ, че съ БНФ може всичко да се напарви, но не трѣбва да се взема Дочевъ, то знайте, впрочемъ всѣки единъ знае, че въ основата на тази мѣлва стои скрития страхъ отъ огромното влияние на този именно Дочевъ въ България, че ако Дочевъ се спомене било по Радио, било по нѣкакъвъ другъ начинъ, то въ България ще пламнатъ огньове които никой не ще може да загаси. Името на Дочевъ въ България се знае отъ малко повече хора отколкото, да речемъ, това на единъ крадецъ на автомобили въ емиграция и то се свързва съ малко по-различни работи, отколкото, да речемъ, съ кръвопролития въ България следъ девети септември..."

"Д-ръ Паприковъ е единъ отъ най-раннитѣ сподвижници на Д-ръ Дочевъ и има огромни заслуги за успѣха на дѣлото започнато отъ него."

"Позволете ми сега да ви представя единъ, който не седи на главната маса - той не обича да стои на първи мѣста, макаръ и да заслужава да стои на първо мѣсто всѣкъде, където се събератъ българи. Никой, и нека повторя, никой българинъ до сега не е билъ удостоенъ съ честта да бъде посоченъ на милиони американци подъ заглавието: "Врага на Никита Крушчевъ". Позволете ми да представя Д-ръ Койчевъ."

Въ залата избухнаха отново нестихващи овации и не утихнаха за нѣколко минути. Д-ръ Койчевъ, добре известенъ на българската колония въ Ню Йоркъ се ползува съсь всеобщо уважение - отъ своитѣ приятели и отъ своитѣ политически противници.

"Господа - продължи г. Райкинъ - когато комунизма правѣше страшни набези да вземе въ рѣцетѣ си България, тѣзи трима които днесъ стоятъ между насъ, започнаха една борба - борба за национално осамосъзнаване, борба социални и политически реформи въ отговоръ на комунистическата демагогия експлоатираща мизерията на българскитѣ селяни и работници -

която продължава и до днесъ. Когато комунизма овладѣ България тѣзи трима вдигнаха отново знамето и основаха Българския Националенъ Фронтъ за нова борба за освобождението на България... Господа, Днесъ ние празнуваме Петнадесетъ години отъ основаването на БНФ. Днесъ ние би трѣбвало да чествуваме 30 годишенъ юбилей на всѣки единъ отъ тѣзи трима въ призна-ние на една забележителна дѣйностъ посветена на благого на българския народъ. Ние не раздаваме ордени и медали, но нека превърнемъ това тържество въ юбилейно чествуване на Д-ръ Дочевъ, Д-ръ Паприковъ и Д-ръ Койчевъ - юбилейно чествуване на тѣхната задружна - сто години - дѣйностъ за България и българския народъ! Нека имъ отдадемъ въ спонтанна овация нашата признателностъ и нашата благодарностъ...! последнитѣ думи на г. Райкинъ бѣха заглушени отъ бурнитѣ овации на цѣлата зала. Всички бѣха станали на крака и аплодираха съ ржкоплѣскания и викове "браво"....

Следъ представянето на гоститѣ г. Райкинъ покани г. Тончо Теневъ и последниятъ произнесе кратко поздравително слово. Следъ него на трибу-ната се изправи Д-ръ Иванъ Дочевъ който мужду другото каза:

"Не зная дали нѣкой отъ васъ изпитва сящото това вълнение, което азъ изпитвамъ въ този моментъ, но тази вечеръ азъ видѣхъ да излизатъ на лице плодоветѣ на една дългогодишна дѣйностъ, къмъ което азъ не мога да бъда безразличенъ. Не зная дали нѣкой отъ васъ може да оцени въ долари онова, което чухме тукъ да се прочете отъ г. Райкинъ като резултатъ на дѣйността на БНФ. Не зная дали нѣкой нѣкога може да плати съ пари за поздравленията на Пѣдпредседателъ на США, за поздравленията на Министъръ Председателя на Канада, за речитѣ въ Сената и въ Камарата на Представителитѣ - въ най-голѣмия Парламентъ въ свѣта, на сенаторитѣ Дирксенъ, Лауше и Уилямсъ или на кмета на Чикаго да издигне българското знаме надъ общинския домъ! Този резултатъ, господа, не се изчислява въ пари!

Господа, азъ съмъ ималъ мнго безсънни ноци въ емиграция. Много безсънни ноци е ималъ всѣки дѣятелъ на нашата организация - отъ най-малкия, до най-голѣмия! Тази ноцъ ние спокойно можемъ да си починемъ. Ние сме изпълнили достойно дълга си и азъ се ползувамъ отъ този случай да поздравя всички онѣзи, които допринесоха за успѣха на това тържество - първо мѣсто г. Райкинъ, който направи този вечеръ истински празникъ за българщината и Комитета отъ Ню Йоркъ, начело съ Д-ръ Койчевъ, които не пожалиха сили и време и сръдства за да издигнатъ името на България на почетно мѣсто...."

Следъ завършването на официалната частъ се откри музикалната програма. Въ нея взеха участие г-ца Виржиния Кеворкианъ съ изпълнение на пѣснитѣ "Що ми е мило и драго", "Кито Моме" и "Тодоро" и г-ца Лиляна Божинова съ изпълнение на "Гроздано Моме" и "Хубава си моя горо"- придружена на пианото отъ г. Волтеръ Хентишъ. Г-ца Кеворкианъ свири на акордеонъ. Дветѣ млади български изпълнителки показаха високитѣ си музикални качества и бѣха наградени съ букети цвѣтя и овации отъ публиката. Голѣмо удоволствие на гоститѣ направи изпълнението на танца "Любовъ цвѣти въ едно унгарско село" отъ членоветѣ на Унгарската Танцу-вална Труппа г. Питъръ Таркой и Илона Сала. Презъ единъ отъ антрактитѣ следъ започването на бала г. Йовче Таловски, придруженъ на хармоника отъ Димче Янкуловски испѣ пѣсенъта "Земьо Македонска". Г. Таловски и г. Димче Янкуловски сѣ млади емигранти наскоро избѣгали отъ Македония. Тѣ бѣха наградени съ нестихващи аплодисменти отъ гоститѣ на банкетата.

Бала продължи въ задушевна атмосфера до късно презъ ноцъта. Всички гости останаха съ отлични впечатления и се забавляваха съ удоволствие. Презъ време на бала въ залата бѣ разиграна малка томбола. Преди започване на бала се обяви акция за събиране на сръдства за печатнитѣ издания на организациято, открита и тази година отъ ветерана г. Минко Недковъ отъ Хамилтонъ. Тържеството завърши съ кръшни хора и рж-
ченици.

ПРЕДЪ ПЕТИЯ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ

Ф Р О Н Т Ъ

ВЪРХОВНИЯТЪ КРИТЕРИЙ НА НАЦИОНАЛНАТА ОСВОБОДИТЕЛНА БОРБА

ДОКЛАДЪ НА РЕДАКТОРА СПАСЪ Т. РАЙКИНЪ

Второто заседание на петия конгресъ на БНФ се откри въ недѣля сутринята въ деветъ часа. Председателстващиятъ Д-ръ Паприковъ събщи, че останалитѣ членове на ЦУС ще направятъ своитѣ доклади. ДВръ Койчевъ поиска думата да довърши доклада. Първо той предаде на бюрото последнитѣ телеграми получени отъ нѣкои сенатори, народни представители и други лица, между които и тази отъ Н.В. Царя. Въ допълнение на Доклада си Д-ръ Койчевъ се спрѣ на участието на БНФ въ организацията на Американскитѣ Приятели на АБН и въ АБН. Той сяко се спрѣ на македонския въпросъ и подчерта, че БНФ трѣбва да направи една голѣма държавническа стѣпка като предостави на народа въ Македония да решава въпроса за своитѣ съдбини — една позиция която България винаги е поддържала...

Следъ Д-ръ Койчевъ даде докладъ касиера на организацията г. Иванъ Гълъбовъ и следъ него подпредседателя на Ц.У.С. Инж. Ангелъ Гъндерски — управител на фонда "Печатни издания". Между другото г. Гъндерски каза следното:

"Не искамъ да правя комплиментъ на нашия редакторъ, обаче нашето списание е най-издържаното и най-доброто задгранично българско издание, което третира български политически въпроси и не изпада въ въ шаблонни писания..."

Последва доклада на редактора на "Борба" г. Райкинъ:

"Първо искамъ да благодаря за хубавитѣ думи които се изказаха вчера отъ Д-ръ Дочевъ и днесъ отъ Инж. Гъндерски както по адресъ на списанието, така и по адресъ на редактора. Нека, обаче не се забравя, че за успѣха на "Борба" колкото съмъ допринесълъ азъ, толкова сж допринесли и онѣзи около мене, на първо мѣсто Д-ръ Койчевъ.

Днесъ азъ искамъ да засегна нѣкои въпроси, които сж отъ общъ интересъ и сж свързани съ редактирането на списанието. Въ миналогодишния си докладъ азъ подчертахъ, че печата е органъ на общественото мнение, че емигрантския печатъ е огледало въ което се отразяватъ и оставатъ запечатани идеитѣ на политическата опозиция, която е лишена отъ правото и възможността да развие тѣзи идеи предъ своя народъ. Това което се появява въ емигрантския печатъ остава като памѣтникъ по който бъдещитѣ поколения ще ни съдятъ или оправдаватъ.

Преди една седмица единъ отъ близкитѣ помощници на Канцлера Аденауеръ запита кмета на града Берлинъ — кандидатъ на Социалистическата Партия въ Германия за поста на Аденауеръ — следното: Ние знаемъ какво сме вършили тукъ въ Германия презъ времето на Хитлеръ — бѣхме по затворитѣ, бѣхме по лагеритѣ. Нека ни кажатъ какво сж вършили тѣзи, които сж били вънъ отъ Германия! Нека не забравяме господата, че този въпросъ

ще бъде поставен на всекиго от насъ, ако утре България се освободи. Ние ще бъдемъ запитани отъ българския народъ, на насъ ще ни кажатъ: Ние, които бѣхме тукъ бѣхме по концентрационни лагери, по затвори, вършихме саботажии, подкопавахме комунистическия режимъ където и както можехме. Какво вие въ чужбина направихте?

Различни хора ще дадатъ различни отговори. Едни ще кажатъ, че сѫ продавали розово масло. Други ще се похвалятъ, че сѫ организирали мрежа за събиране американска валута за българското комунистическо правителство. Трети ще търсятъ да доказватъ, че сѫ се старали да направятъ престоия на комунистическите емисари въ чужбина колкото се може приятенъ, като или сѫ давали обѣди на Генералъ Стойчевъ, или сѫ организирали разни партита за оперни и други артисти, Четвърти ще трѣбятъ налъво и надѣсно, че не сѫ пропуснали да отбележатъ обективно и най-малкия успѣхъ на българското комунистическо правителство и сѫ осведомявали редовно нашето и чуждестранно обществено мнение, пети ще се гордѣятъ съ това колко и какви доноси сѫ направили противъ нещастни български бѣгълци отъ комунизма и като сѫ имъ попрѣчили да емигриратъ въ Америка сѫ ги закарали въ джунглитъ на Африка или Южна Америка, шести ще издаватъ томове изложения съ които сѫ се мъчили да убеждаватъ свѣта, че политическите имъ опоненти сѫ или фашисти или комунисти, та да прикриватъ собствените си престѣпления противъ българския народъ... този списъкъ нѣма край.

Нашиятъ отговоръ господа е записанъ на страницитъ на "Борба". Който иска да знае и който би поискалъ да научи какво ние сме правили, той ще намери отговора на страницитъ на нашето списание. "Борба" е документъ на нашата политическа борба, е документъ за българската политическа история. Мнозина биха желали, щото такъвъ единъ документъ да не остане. Ние обаче можемъ спокойно да гледаме на бъдещето и да продължимъ издаването на този документъ, така щото никой да не помисли, че българската политическа общественостъ въ днешно време е останала безъ съвестъ и безъ съзнание за своите високи задължения къмъ българския народъ.

Правятъ ни се забележки - кога добронамерено, кога злонамерено - че "Борба" заемала крайни становища, била непримирима, не щадѣла никого, че като зачекне единъ въпросъ дебатира го до край безъ огледъ кого и какъ засѣга и не се колебае да постави прѣста въ раната, колкото и болезнено да е това за тѣзи, които сѫ се намерили подъ кръстосания огънь на истината. Това не било политично, не било дипломатично, не било полезно. Господа, националната освободителна борба не е игра на орѣхи! Този който е миналъ презъ огъня на борбата въ България той знае, че тамъ се касае за животъ или за смъртъ, че тамъ срѣденъ пътъ нѣма, че тамъ прошка нѣма, че тамъ нѣма пощада, тамъ не се дебатира. И ако нѣкой сериозно е заелъ мѣсто на фронта на тази борба, то било въ България, било въ чужбина, той е подъ сящитъ закони и подъ сящитъ правила, които регулиратъ националното освободително движение.

Искамъ да си послужи съ единъ примѣръ. Тукъ въ Ню Йоркъ ние имаме еднопосочни улици, такива въ които трафика се движи въ една посока. Когато на тѣзи улици се даде зелена свѣтлина трафика се движи съ такава скоростъ и съ такава сила, че изправи ли се нѣщо насреща, той го помита. Намъ, господа, е дадена зелената свѣтлина на борбата за свобода и ние не можемъ да оставимъ нито едно препятствие не сринато по този пътъ. И ако нѣкой се опита да прекоси нашия пътъ, да поставя препятствия по нашия пътъ, да си прави малки смѣтки въ трафика на нашата борба, да се опитва да прекосява презъ тази улица било въ 1959, било въ 1961, било въ 1965, било въ 1970 година, то нека не забравя, че нашата далечна целъ е освобождението на България, че за постигането на

тази целъ ние не ще търпимъ никакви препятствия и не ще оставимъ никои да слага прѣти въ колесницата на нашата освободителна борба. Въ този духъ се е списвала "Борба" и въ този духъ, докато ни позволяватъ силитѣ тя ще продължава да се списва.

Всѣка организация и всѣки има известенъ критерий съ който оценява нѣщата или който опредѣля поведението му. Кой е нашиятъ критерий?

Господа, нашиятъ критерий е борбата на българския народъ за свобода! Нѣма другъ критерий! И когато казваме, че нашиятъ критерий сѣ интереситѣ на българския народъ борещъ се за свобода, тогава ние се поставяме на мѣстото на българския политически затворникъ въ Софийския Централенъ Затворъ, въ Концентрационния лагеръ въ Белене или Куциянъ, на мѣстото на онзи незначителенъ и неизвестенъ борецъ който отъ години живѣе въ нелегалностъ и се крие отъ къща въ къща и на мѣстото на всѣки българинъ който ежеминутно саботира или работи за освобождението на България при обстоятелства, които му гарантиратъ бърза и лесна смъртъ предъ дулото на комунистическитѣ револвери. Тѣ сѣ хората които се борятъ съсъ главитѣ си, съсъ тѣлата си, съсъ живота си. Тѣхната присяда върху всѣко събитие е нашия критерий и докато ние успѣваме да схванемъ правилно и да изтъкуваме правилно, и да отразимъ правилно тѣхнитѣ мисли, тѣхното отношение по проблемитѣ на освободителната борба, ние сме на правъ път! И когато нѣкой прочете нѣщо въ "Борба" и се колебае дали да приеме нейното становище и дали това становище не нѣкакси крайно или непримиримо, то нека се постави на мѣстото на Човѣка, който е изправенъ за разстрелъ въ България и се опита да види нѣщата презъ неговитѣ очи и ако "Борба" не отразява становището на този именно българинъ, то нека ни каже, че сме сгрѣшили. Ние обаче, сме винаги търсили и ще продължаваме да търсимъ да изразяваме становището на този именно българинъ. Другъ критерий за насъ нѣма! Ние не можемъ да се ръководимъ отъ съображения за приятелство, не можемъ да се ръководимъ отъ съображения за високи обществени или други позиции заемани отъ тѣзи, които се изправятъ, било отъ съображения на личенъ, било отъ съображения на общественъ опортюнизъмъ, по пътя на националната освободителна борба.

Презъ призмата на този критерий "Борба" се е старала да освѣтлѣва българската общественостъ по текуцитѣ проблеми на българската политика. Единъ отъ най-главнитѣ въпроси напоследъкъ е този за културото и стопанско сътрудничество между Америка и България. Идването на български артисти въ Америка, уреждането на българската изложба въ Колизеума, на американската изложба на Пловдивския Мостренъ Панаиръ, отиването на Обрешковъ въ България...всичко това сѣ елементи на една политика далечнитѣ цели на която сѣ сближение на българското комунистическо правителство съ Америка. Ако нѣкой мисли, че тази политика може да бѣде приета въ свѣтлината на гореочертания критерий - то ние нѣма да си губимъ времето да споримъ съ него. Ако нѣкой мисли че ние се противопоставяме и остро критикуваме тази политика по нѣкакви лични съображения - Господъ да му помага! Господа! Цѣлиятъ български народъ сега е ангажиранъ въ една политика на тоталенъ саботаждъ. Той саботира земеделското стопанство, той саботира индустрията, той саботира всички отрасли на стопанството, той осмива безпощадно всѣка "културна" проява на комуниститѣ. Всѣка помощъ която идва отвънъ и всѣко внимание което се оказва на българскитѣ културни дѣятели въ чужбина сѣ оскърбление противъ борещия се за свобода български народъ. Е, добре! Американското правителство ли е това, което трѣбва да се притече да спасява българскитѣ комунисти и да добави онова, което българския народъ въ политиката си на саботаждъ е успѣлъ да разруши? Ние задаваме този въпросъ и сме убедени, че този въпросъ се изтрѣгва отъ дълбинитѣ на душата на потиснатия български народъ и бихме желали щото този гласъ на протестъ се поеме отъ цѣлата българска общественостъ въ чужбина! Този е единъ отъ въпроситѣ, по който ще ни запита утре българския народъ какво отношение сме взели! Нашиятъ отговоръ е на страницитѣ на "Борба".

Има мнозина, които парадиратъ въ чужбина съ името на български общественици и политици, които работятъ за освобождението на България и въ същото време не само не осъждатъ тази политика на културно сътрудничество съ комунистите въ България, но напротивъ, съ активно ангажирани въ нейното провеждане. Господа, това е фарисейщина! Това не е и фарисейщина — това е най-долна експлоатация на страданията на българския народъ за лични цели...

ГЛАСОВЕ...

— Това е предателство...

РАЙКИНЪ — продължава:

Нека всѣки го нарича, както иска!

Господа, има единъ въпросъ отъ първостепенна важностъ, по който "Борба" не се е изказала, който до сега не е третиранъ, но който изглежда трѣбва да бъде поставенъ на разглеждане. Касае се за въпроса относно третирането на българските политически бѣжанци. Ние още не сме заговорили за онѣзи господа, които, като избѣга единъ българинъ отъ поробена България, броятъ му по седемъ маслини да утолятъ глада му и после отиватъ да си купуватъ фарми по за десетки хиляди долари. Ние не сме заговорили за това, че като преминатъ границитѣ на България почти голи и боси, българските емигранти стоятъ въ приемателнитѣ пунктове седмици наредъ безъ нѣкой да имъ даде една стара употребявана риза поне, че единственото внимание което тѣ получаватъ е една кутия Дидити и после биватъ захвърляни въ бѣжанскитѣ лагери където трѣбва да продаватъ храната си да покриватъ голитѣ си тѣла. Господа, нека днесъ, отъ тази трибуна, да кажемъ тѣзи нѣща, които се случиха съ българските емигранти и нека се надѣваме че нѣкой нѣкъде ще чуе тѣзи наши заявления и ще потърси смѣтка отъ онѣзи, които върху трагедията на българския политически емигрантъ изградиха своето лично щастие. Азъ не говоря измислени работи господа! Азъ говоря за нѣща които азъ лично и стотици български емигранти съ изпитали и за които всѣки единъ си спомня съсъ срамъ и съжаление.

Когато азъ пристигнахъ въ бѣжанския лагеръ въ Лаврионъ, още въ автобуса, азъ видѣхъ на градския площадъ една маса отъ двеста триста души дрипави като цигани, мършави като сѣнки и унили като осъдени на смъртъ затворници. Азъ си помислихъ: Наистина тази Гърция е на загиване! Това трѣбва да съ безработнитѣ за които комунистите въ България говорятъ. Следъ десетъ минути и азъ се смѣсихъ съ тѣхъ и открихъ, че това бѣха политическите бѣжанци... Картината която се представи предъ очитѣ ми, и картината която лагерния животъ представляваше докато азъ бѣхъ тамъ бѣше срамъ и позоръ за цивилизацията свѣтъ... Нека отъ тази трибуна господа заявимъ, че за този срамъ и позоръ ние не можемъ да винимъ американския народъ! Ние днесъ знаемъ съ каква щедростъ американския народъ се отзовава тамъ където има човѣшко страдание, но ние обвиняваме онѣзи, на които американския народъ бѣ делегиралъ правото и задължението да облекчатъ съдбата на бѣгащитѣ български емигранти, и които отъ залька и страданието на българския политически бѣжанецъ натрупаха несмѣтни богатства...

Нека повдигнемъ още единъ въпросъ въвъ връзка съ емигрантитѣ, господа! Нѣкой, отъ нѣкъде, бѣше създалъ една организация въ гръцките лагери наречена Демократиченъ Блокъ. Ние не знаемъ кой и отъ къде я бѣше създалъ, ние не знаемъ кой и отъ къде плащаше за тази организация. Вѣроятно онѣзи, които знаятъ всичко, знаятъ и за това и ако не знаятъ ще се заинтересуватъ и ще научатъ и ще ни кажатъ. Всѣка вечеръ представителитѣ на тази организация се явяваха въ бѣжанския лагеръ съ товаръ хлѣбъ и го раздаваха на онѣзи български емигранти, които се записваха въ тази организация. Господа! Вие не сте видѣли и нѣма да видите по-долна експлоатация на страданията на българския емигрантъ, ние

не сте видѣли нѣма да видите по-ефтино закупване политическата съвест на българския емигрантъ! Нѣкой, нѣкжде, носи отговорностъ за това!

Ние повдигаме тѣзи въпроси, защото като политическа организация ние сме зѣдължени да ги поддигнемъ! И тежко ни и горко, тежотни и горко ако не ги повдигнемъ днесъ, ако чакаме българския народъ да ги повдигне утре, когато се освободи, ако чакаме българскитѣ емигранти днесъ зѣхвърлени по джунглитѣ на Южна Америка да ги повдигнатъ утре въ България! Затова сме ние тукъ въ емиграция - да пазимъ народното дѣло като зеницата на очитѣ си и да атакуваме всѣка гнилота, която се изправя на пътя на освободителната борба.

На страницитѣ на "Борба" многократно сме се занимавали съ въпроситѣ около Н.В. Царя и сме изразявали критични становища. Защо?

- Защото не обичаме царя?

- Защото сме врагове на Царя?

- Или защото сме искали да помогнемъ на Царя? Да го убедимъ, че неговото мѣсто не е да води царска партия, но да стане обединителен факторъ за цѣлокупната българска емиграция?

Кой организира тържеството по случай пълнолѣтието на Царя въ Ню Йоркъ? Калинъ Койчевъ го организира!

Кой организира тържествата по случай рождения денъ на Царя въ Торонто? Иванъ Дочевъ!

Кой организира тѣди тържества въ Ню Йоркъ? Калинъ Койчевъ ги организира!

Кой организира посрещането на Царя въ Ню Йоркъ на Нова Година? Калинъ Койчевъ го организира! Тѣ му бѣха подготвили единъ такъвъ гафъ въ Ню Йоркъ, че Царя нѣмаше да има лице после да се покаже срѣдъ българитѣ. Калинъ Койчевъ осуети пълкеничѣ имъ планове и направи тържество което царя нѣма да забрави презъ цѣлия си животъ! Но Той изглежда много бързо забрави това или пъкъ се направи, че не е забелязаль нищо. Той се заобиколи и послуша хора, които търсиха и още търсятъ не неговото издигане, но Неговото събаряне, не да градятъ Неговия престижъ, но да рушатъ Неговия престижъ.

Какво стана? Следъ новогодишното тържество тѣ му наредиха, Нему и на Нейно Величество, едно друго посрѣщане въ Ню Йоркъ, което го закопа въ земята!

Той може да сравнява Нова Година съ 11 юний и Той може самъ да разбере значението на станалитѣ събития. За наше оправдание ние дължимъ да съобщимъ, че въ царския дворъ се намира едно писмо отъ преди 11 юний съ което имъ се каза, че Царя залага цѣлия си престижъ за да реабилитира предъ българската общественостъ едно лице, което е уличено въвъ връзки съ българското комунистическо правителство и друго лице известно като криминаленъ престъпникъ. Преди 11 юний въ рѣцетѣ на царя, искаме да върваме, се намираха документи въ подкрепа на изнесенитѣ предупреждения.

Последвалитѣ събития сѣ вече история. Знае ги всѣки и нѣма нужда да да ги повтаряме.

Все въвъ връзка съ този въпросъ трѣбва да отбележимъ, че едно време имаше едно Временно Българско Представителство. Това ВВП е сега политическо пепелище надъ което плачатъ всички и се чудятъ на кого да

хвърлят вината за неговия плачевен край. За него плачат всички - като се почне от онзи който го назначи, та се стигне до онъзи които никога не можах да решат дали ся или не ся въ него и презъ цѣлото време останаха да седят на два стола въ очакване на деня, който по всичко изглежда е дошълъ, когато биха го поели въ ръцетъ си за смѣтка на онзи който изигра вече ролята си. Днесъ мнозина ни казватъ: Ние не го удобрихме, но водими отъ абсолютна лоялностъ къмъ Царя, си замълчахме. Господа, този който се ръководи отъ абсолютна лоялностъ къмъ Царя като види, че последниятъ върви къмъ пропастъ ще се спусне, ще го хване за ръката да го спре и ако Царя му се противопостави не виждайки зиналата опасностъ, ще го блъсне противъ волята му и ще го спаси! Това е което ние направихме! Ние искахме и при всички случаи сме се старали да спасяваме Царя отъ катастрофата, която нѣкои много отдалече му приготвиха и го тласнаха въ нея да се пребие! За изпълнението на този заговоръ тѣ намериха много политическа слѣпота, много политически опортюнизъмъ и много политическо аматьорство. И ако Царя трѣбва да се сърди нѣкому то не е Българския Националенъ Фронтъ или "Борба", но на онъзи абсолютно лоялни къмъ Него, които го доведоха до това положение. Онова, отъ което той трѣбваше да се пази като отъ огънь бѣ възприемане политическитѣ концепции и практика на режимитѣ които управляваха България отъ 19 май до 9 септемврий. Това което неговитѣ врагове желяеха бѣше именно това - той да тръгне по този път! Неговитѣ врагове, навлекли мантията на Негови доброжелатели го тласкаха по единъ път, който завърши съ катастрофа. Скрити задъ него, експлоатирайки Неговия престижъ за краткотрайни цѣли, тѣ го блъснаха въ пропастъта и сега търсятъ хвърлятъ вината върху всѣкиго другико, но не и върху себе си! На насъ тѣ се сърдятъ, че отказахме да ги следваме по този път. Ние сме далече отъ идеята да си устройваме политическо погребение. Ние считаме, че българския народъ още има нужда отъ насъ.

Нека не избѣгваме да се конкретизираме. Ние не се занимаваме съ онъзи, които послужиха като маши. Ние трѣбва да посочимъ съ прѣстъ онзи, който, по политическо невежество или въ заговоръ съ враждебни на каузата на царя сили го доведе до катастрофа. Това е секретаря на Царя Генчевъ. И докато Царя се намира въ ръцетѣ на тази фатална личностъ, неговитѣ работи срѣдъ българската емиграция ще вървятъ отъ катастрофа къмъ катастрофа. Ние се надѣваме, че въ Мадридъ ще решатъ най-после да започнатъ една политика на разумъ и че политиката на инатъ не е най-добрата политика за предъ българския народъ. Ние очакваме да видимъ че политиката на разумъ ще наддѣлѣе и че нѣщата ще се промѣнятъ.

Напоследъкъ четохме декларациитѣ на Царя по отношение прогреса на комунистическа България. Ние разкритикувахме тѣзи декларации. Ние посочихме съ яснота, която никой не може да си позволи да не разбере, истинското и политическо значение на тѣзи декларации. Нека още веднѣжъ заявимъ, че тѣзи декларации ся въ противоречие съсь всѣка политическа логика и ако противницитѣ на царя въ България се нуждаятъ отъ сериозенъ аргументъ противъ Него въ единъ референдумъ въ бъдеща свободна България, то тѣ не биха намерили по-добъръ такъвъ отъ царскитѣ декларации. Една шепа сикофанти могатъ да бъдатъ накарани да пѣятъ хвалебни пѣсни, но цѣль единъ народъ не може да бъде заставенъ да казва на черното бѣло само защото Царя иска така да бъде. Тѣзи декларации ся прѣтъ въ колесницата на националната освободителна борба и ние не можехме да ги отминемъ съ мълчание. Ако ние замълчимъ сега, утре българския народъ ще ни ги напомни! Нека тази честъ, ако въобще това е честъ, се падне на други!

Нека кажемъ две думи и за нашитѣ опоненти. Ние многократно сме се спирали на този въпросъ. Първо, нашитѣ опоненти ся комуниститѣ. Нека признаемъ, че ние не анализираме много подробно Марксовитѣ теории. Нека съ това се занимаватъ онъзи, които като сътрудници на комуниститѣ въ България не ся имали време да научатъ що е комунизъмъ. Нека оставимъ

съ това да се занимава онзи тамъ, поета въ Торонто, специалиста по марксовитѣ теории, пъкъ докато ги анализира, може отъ комуниститѣ и поменъ да не остане въ България.

Но ние не можемъ да отменимъ съ млчание онѣзи, които подъ пхтъ и надъ пхтъ, като седнатъ и станатъ, като трѣбва да покажатъ на всѣкиго колко добри сѣ и трѣбва да намѣрятъ противници съ които да се сравняватъ, току вдигнатъ прѣстъ противъ насъ и затананикатъ: фашисти, нацисти... Хайде де! Райкинъ е фашистъ, защото когато тѣ бѣха фашистки министри и дипломати или пъкъ съюзници на комуниститѣ той бѣше въ първи класъ на прогимназията и застрашаваше демокрацията въ България!...! Ние не можемъ да премълчимъ, когато въ нашитѣ рѣце се постави единъ документъ, казвамъ постави, защото тѣзи работи не сѣ случайни, отъ които се вижда, че тѣзи които сѣ запретнали рѣкави да ни калятъ колкото могатъ и както могатъ, сѣ или пращали телеграми до Сталина да му изразяватъ възторга на българскитѣ селяни отъ победитѣ на освободителната /!/ червена армия, или сѣ възглавявали езекуторскитѣ команди следъ девети септемврий или пъкъ сега, като сѣ агенти на българското комунистическото правителство се готвятъ да възглавяватъ, по право се готвиха да възглавяватъ, българската национална емиграция...

ГЛАСОВЕ: Той бѣше царски човѣкъ...

РАЙКИНЪ: /Продължава/

Ние не можемъ да отменимъ безъ внимание такива факти напримѣръ, че онзи който е натоваренъ да осведомява българския народъ отъвнъ не е никой другъ, освенъ председателя на стачния комитетъ на комунистическата студентска стачка въ Свищовъ презъ 1931 година. Да не говоримъ за помалкитѣ му помощници.... Ние не можемъ да отменимъ съ млчание арогантната защита на деветосептемврийството отъ страницитѣ на списанието на А.Б. Лига. Ние не можемъ да отминаваме съ млчание всѣка гнилото въ нашия общественъ животъ въ чужбина. Ние не можемъ да приемемъ, че който и да било, било поради възраст, било поради обществено или друго положение има монополъ върху който и да било секторъ отъ нашия общественъ и политически животъ въ чужбина. Нашъ дългъ е да издигнемъ високо гласъ на протестъ тамъ, където видимъ, че съ каузата на българския народъ се злоупотрѣбва, че цененъ националенъ капиталъ се пропилява, че народенъ интересъ се продава, че борбата на българския народъ за свобода се подковава и съ името на България се спекулира. Никой нѣма монополъ или мандатъ върху българскитѣ обществени политически въпроси - било въ политиката, било въ културата, било въ църквата, било въ който и да е отрасълъ на нашитѣ прояви въ чужбина. Намъ ни трѣбватъ честни патриоти, посветени на народното дѣло. Ако нѣкой е дошелъ въ емиграция да прави кариера - нека отиде и прави такава, но да не я прави на гърба на българския народъ.

Господа! Целта на нашата работа е да разчистваме терена на националната освободителна борба! Всѣки плѣвелъ, всѣки буренъ, всѣки паразитъ, който се прилепи и се опитва да смуче и омаломощава тази наша работа, трѣбва да бѣде изтрѣгнатъ и захвърленъ въ огъня. Нека никой не се смущава отъ радикалнитѣ становища или публикации които могатъ да се появятъ на страницитѣ на "Борба". По-рано азъ очертахъ критерия на нашата работа и този критерий трѣбва да бѣде приложенъ при всѣки случай въ който се появи съмнение. Задачата ни е трудна и неблагодарна. Ние не очакваме нѣкой да дойде и да ни потуша по рамото за това което правимъ. Ние не очакваме лаврови венци. Ние очакваме все повече и повече затруднения. Ние обаче вѣрваме, че на нашитѣ усилия въ защита борбата на българския народъ ще се откликнатъ хилядитѣ български емигранти прѣснати по цѣлия свѣтъ - безразлично дали сѣ наши привърженици, съмишленици или пъкъ дори неприятели, които малко ни познаватъ.

Драги приятели! Има единъ единственъ факторъ въ този свѣтъ ко-

муто дължимъ отговоръ за дѣянията си. Това е поробенитѣ български народъ. Има единъ единственъ Съдия който ще отсѣди справедливо нашата искреностъ и нашето посвещение на народното дѣло! Това е Върховниятъ Съдия на всичко и на всички. Ние можемъ спокойно да застанемъ и предъ единия и предъ другия. Ние се надѣваме, че за грѣшките си - плодъ на човѣшка слабостъ - ние ще намеримъ извинение. Ние се надѣваме същи така, че и единия и другия ще оценятъ борбата ни и заслугитѣ ни!

Бихъ желалъ да завърша доклада си съ една библейска истина. Днесъ е недѣля. Въ недѣля се чествува възкресението на Спасителя. Днесъ отъ църковнитѣ олтари се припомня Неговата победа надъ смъртта, се проповѣдва тържеството на истината надъ лъжата, на свѣтлината надъ тъмнината, Нека по този случай си припомнимъ думитѣ които той отправи къмъ последователитѣ си въ знаменитата си проповѣдъ на Планината:

"Блаженни сѣ гоненитѣ заради правдата, защото тѣхно е царството небесно! Блажени сте когато ви похулятъ и ви преследватъ или пъкъ кажатъ каквото и да било зло слово противъ васъ заради мене. Радвайте се и веселете се защото е голѣма вашата награда на небесата! Така гониха и пророцитѣ преди васъ. Вие сте солта на земята! Ако солта обезсолѣе съ какво ще се соли? За нищо повече не струва, освенъ да се изхвърли вънъ и да се тѣпче отъ човѣцитѣ! Вие сте свѣтлината на свѣта!" /Мат.:5, 10-14/

Господа, презъ последнитѣ петъ години "Борба" се е ръководила отъ тѣзи максими! Презъ последнитѣ петъ години "Борба" е била свидетелство на истината, е носила свѣтлина срѣдъ българската емиграция въ чужбина! Нека никой не се смущава отъ воя на бухалитѣ! Бухалитѣ не обичатъ свѣтлината! Бухалитѣ предпочитатъ мрака, въ който никой не може да види недостойнитѣ имъ дѣла! На народното освободително движение сѣ необходими свѣтоносци! "Борба" никога не престана да бѣде факелъ на истината и ще продължава да хвърля свѣтлината на истината по пътя на народната освободителна борба! Ние не искаме нищо друго историята да говори за насъ, освенъ това, че съ цената на голѣми и неимовѣрни жертви сме изпълнили дълга си предъ родината." /Продължителни ръкоплѣскания/

Последва доклада на Контролната Комисия изнесенъ отъ Инж. С. Овчаровъ-Харизанъ. Следъ този докладъ се пристѣпи къмъ обсъждане на изнесенитѣ доклади отъ членоветѣ на Ц.У.С. Следъ изказванията на много делегати Ц.У.С. бѣ освободенъ отъ отговорностъ.

Последваха докладитѣ на конгреснитѣ комисии. Инж. Овчаровъ предложи и конгреса удобри щото къмъ Ц.У.С. да се създаде длъжността Главенъ Секретаръ. Д-ръ Койчевъ докладва отъ страна на комисията по бъдещата дѣйностъ. Г. Райкинъ докладва проекто-резолуциитѣ по които станаха обширни разисквания и евентуално бѣха приети въ формата и текста публикуванъ на друго мѣсто въ този брой.

Редакцията на "Борба" съжалева, че по липса на мѣсто не бѣ възможно да се помѣстятъ въ подробности докладитѣ и изказванията на делегатитѣ по въпроситѣ повдигнати отъ докладчицитѣ отъ страна на конгреснитѣ комисии. Надѣваме се, че въ следващия брой, презъ месецъ юний ще бъдемъ въ положение да помѣстимъ по-главнитѣ отъ тѣзи изказвания - речта на г. Харизанъ, доклада и направеното обобщение отъ г. Райкинъ, изказванията на г. Цоню Градинаровъ и А. Гъндерски, тѣзи на г. Тодоръ Дюлгеровъ и др. Тукъ трѣбва само да отбележимъ, че проблемътъ който повдигна особено оживени дебати бѣше този за становището на организацията по македонския въпросъ.

Последният доклад бѣ този на номинационната комисия. Отъ нейно име г. Пуьо Пуевъ предложи и конгресътъ избра съ акламации следния новъ

ЦЕНТРАЛЕНЪ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ: Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ - Хамилтонъ

ПОДПРЕДСЕДАТЕЛИ: Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ - Чикаго

ИНЖ. АНГЕЛЪ ГЪНДЕРСКИ - Торонто

ГЛАВЕНЪ СЕКРЕТАРЪ: Д-РЪ КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ - Нью Йоркъ

СЕКРЕТАРЪ: СПАСЪ Т. РАЙКИНЪ - Нью Йоркъ

КАСИЕРЪ: ИВАНЪ ГЪЛЖБОВЪ - Нью Йоркъ

ЧЛЕНОВЕ: Д-РЪ АНГЕЛЪ ТОДОРОВЪ - Съдбъри

Д-РЪ БОРИСЪ ГАНЧЕВЪ - Калгари

ИНЖ. ДИМИТЪРЪ МИХАЙЛОВЪ - Сеатълъ

КРУМЪ ЛУНГАЛОВЪ - Толедо

ТИХОЛЪ ТАБАКОВЪ - Хамилтонъ

ИНЖ. НИКОЛА ТОНЕВЪ - Лосъ Анжелосъ

РУСИ СЛАВЕЙКОВЪ - Нью Йоркъ

МИРО ГОРАНОВЪ - Бъфало

ГЕОРГИ ПЕТРОВЪ - Кливеландъ.

КОНТРОЛНА КОМИСИЯ:

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ: ИНЖ. СИМЕОНЪ О. ХАРИЗАНЪ - Чикаго

ЧЛЕНОВЕ: ЦОНЮ ГРАДИНАРОВЪ - Торонто

ПАВЕЛЪ ПАВЛОВЪ - Нью Йоркъ

Следъ избора на новия Ц.У.С. петиятъ конгресъ на Б.Н.Ф. бѣ закритъ въ 3 часа следъ обѣдъ. Всички делегати бѣха поканени да отидатъ въ Клуба на Българския Националенъ Съветъ - 800 8 Авеню, където г-жа Гжбенска и други дами отъ БНС бѣха приготвили скромень приемъ по случай откриването на Клуба. Следъ кратка молитва прочетена отъ г. Райкинъ г. Тончо Теневъ и Д-ръ Калинъ Койчевъ, ексекутивни директори на БНС произнесоха кратки речи съ които очертаха значението на новото начинание. При много задушерна атмосфера всички писятствуващи - отъ Нью Йоркъ и отъ другитѣ градове на Канада и Америка прекараха повече отъ два часа въ приятелски разговори и се опознаха помежду си.

Повече подробности по приключване на конгресната работа и по откриването на Клуба на БНС ще бядатъ дадени въ следващия брой на "Борба", където ще бядатъ публикувани извадки или изцѣло писмата на организациитѣ на БНФ по свѣта или пъкъ тѣзи отъ приятели на организацията. Редакцията съжалява, че по липса на мѣсто не можа да публикува въ този брой писмото на Д-ръ Димитъръ Вълчевъ отправено до Петия Конгресъ на организацията, но си запазва правото да публикува това писмо въ следващия брой.

сж облечени съ авторитета на тѣзи факти. Древнитѣ римляни казваха, че когато фактитѣ говорятъ и боговетѣ трѣбва да мълчатъ. Петиятъ Конгресъ и организацията на БНФ говорятъ отъ позицитѣ на неуспорими факти! Ако при все това нѣкои богове не желаятъ да слушатъ, то тѣ не е зле да си припомнятъ чудото на планината Кармилъ и сѣдбата на Вааловитѣ пророци /3 Царства:18/.

Петиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф. отбеляза постижения които ще оставятъ незаличими следи въ историята на освободителната борба. На 2 и 3 мартъ, както и презъ следващата седмица, най-виднитѣ представители на американската политическа общественостъ, въ отговоръ на апела отпразненъ имъ отъ Централния Управителенъ Съветъ на организацията произнесоха речи отъ трибуната на Американския Сенатъ и отъ Камарата на Представителитѣ въ защита на поробения български народъ, които ще останатъ като незаличимъ памѣтникъ за приноса на Българския Националенъ Фронтъ за националната освободителна борба. Изказванията на сенаторитѣ Дирксенъ, Киитингъ, Уилямсъ, Джавитсъ, Макнамара, Лауше, и на народнитѣ представители Даниелсъ, Ковалски, Дерунианъ, Мюлтеръ, Линдсей, Дейгъ, Фриделъ, Рей, Анфузо, Адоницио, Кеогъ, Халпернъ, Конте и Райанъ сж честь която рѣдко е била указвана на българската кауза въ чужбина и по характеръ могатъ да бѣдатъ сравнявани само съ тѣзи на Гладстона въ надвечерието на освобождението на България. Тѣзи постижения на организацията не могатъ да бѣдатъ игнорирани и отъ най-отявленитѣ и противници – било отъ българска страна, било отъ страна на онѣзи, които ровятъ подъ дърво и камъкъ за аргументи съ които да прикриватъ собственото си съучастничество съ днешнитѣ поробители на България. Тѣзи постижения на организацията откриватъ нови перспективи за политическа работа срѣдъ българската емиграция въ свѣта, срѣдъ българския народъ въ родината и срѣдъ българската общественостъ въ Америка. Тѣзи перспективи се заключаватъ въ обстоятелството, че американската общественостъ е готова да разбере каузата на българската национална емиграция, че американската общественостъ може да бѣде спечелена за каузата на българската национална емиграция и че онѣзи, които подъ маската на приятели на България въ продължение на десетилѣтия сж проваляли българската кауза въ Америка съ помощта на платени български агенти не сж Америка и не сж каналитѣ по които българската кауза трѣбва да бѣде представена на американската общественостъ. Българската кауза може и трѣбва да бѣде представена на Америка отъ българитѣ – не отъ български ренегати попаднали въ примкитѣ на протестантски мисионери/сами забравили традицитѣ на своитѣ предшественици отъ миналия вѣкъ/. Българскиятъ Националенъ Фронтъ, по случай Петия Конгресъ, направи това усилие и пожена незапомнени успѣхи. Подкрепата която американскитѣ сенатори и народни представители оказаха по този случай на Б.Н.Ф. е подкрепа на Българския народъ въ борбата му за свобода. По-нататъшна задача на БНФ е да заработи срѣдъ българската национална емиграция и затвърди вѣратѣ и упованието и въ Америка, така че ако у нѣкого все още има съмнение какво Америка не разбира каузата на българската национална емиграция, то това съмнение да се разсѣе. Началото на тази работа се сложи на Петия Конгресъ и тази задача бѣ поставена въ рамкитѣ на една организационна функция, която предаде на този конгресъ характера на свободенъ български Парламентъ въ чужбина, което придава още по-важенъ характеръ на постиженията на организацията, на сериозността на предстоящата задача и политическото значение на направенитѣ изявления въ Американския Конгресъ.

Петиятъ Конгресъ, като политическа манифестация на организираната българска национална емиграция въ чужбина и конгреснитѣ решения, като изразъ на будната българска политическа мисълъ въ изгнание, погледнати въ тѣхната дѣйствителна историческа перспектива, иматъ значение на свободенъ български Парламентъ въ чужбина. Остава тѣзи решения да кристализиратъ въ политически акции и послѣствия които да докажатъ високия имъ държавнически характеръ. Организацията на Б.Н.Ф. ще се погрижи щото тѣзи решения да не останатъ само думи, но да станатъ дѣла!

ОФИЦИАЛНО СЪОБЩЕНИЕ

Централният Управителен Съвет на Българския Национален Фронт съобщава, че официалния представител на организацията за цѣла Западна Германия е Д-РЪ НИКОЛА ВАСИЛЕВЪ отъ Шутгартъ. Всички клонове на организацията въ Западна Германия да установятъ връзка съ него.

ОФИЦИАЛНО СЪОБЩЕНИЕ НА Б.Н.Ф. ВЪ БЕЛГИЯ

Клона на Б.Н.Ф. въ Белгия съобщава, че управата на клона има следния съставъ: Председателъ: Дачо Николовъ, Секретарь Райчо Райчевъ, Касиеръ Тодоръ Центевъ, Членъ Христо Филиповъ, Контролна Комисия: Председателъ Върбанъ Добинъ, Членъ Коста Сойковъ. Управата на клона е призната отъ Белгийскитѣ власти и редовно регистрирана. Публикацията за регистрацията е наравена въ Белгийския Държавенъ Вестникъ брой 858885 отъ 9 мартъ 1961 година.

Всѣкакви съобщения, поздравителни писма или телеграми публикувани въ разни емигрантски вестници отъ името на БНФ които не носятъ подписитѣ на законнитѣ представители на организацията не ангажиратъ БНФ въ Белгия.

Клона на БНФ въ Белгия съобщава сѣмо, че лицата Беновски, Тръпковъ, и Пешевъ сѣ отдавна изключени отъ организацията за дѣянния несъвмѣстими съ организационната дисциплина и общественя мораль. Опититѣ на тия лица да дѣйствуватъ отъ името на организацията както и покровителството което нѣкои мѣста имъ указватъ възмушава цѣлокупното членство на БНФ въ Белгия.

Д-РЪ ДОЧЕВЪ ДО ЧЛЕНОВЕТЪ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА

По случай Възкресение Христово Д-ръ Дочевъ е отправилъ следното поздравление до членоветѣ на организацията въ цѣлия свѣтъ:

"...Изпращамъ до всички ви най-сърдечни поздрави и пожелания за най-приятно отпразнуване свѣтлитѣ Христови празници. Празнувайки този голѣмъ празникъ тукъ въ свободния свѣтъ, нека не забравяме, че тамъ, въ поробената родина, нашиятъ народъ на този день ще трѣбва скрито да отправи своитѣ молитви до Всевишния, вѣрвайки, че рано или късно ще дойде и за него день когато ще може свободно да празнува този голѣмъ празникъ. Сѣщевременно погледитѣ на нашитѣ братя ще бждатъ обѣрнати къмъ насъ въ очакване, че ние нѣма да забравимъ и ще изпълнимъ дълга си като продължимъ борбата за свобода до крайната цель. Съ вѣрата, че наистина скоро зората на свободата ще огрѣе и нашата прекрасна България желая на всички приятно отпразнуване на Възкресение Христово!

Председателъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

United States of America

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 87th CONGRESS, FIRST SESSION

Senate

Bulgarian Liberation Day

Hon. EVERETT MCKINLEY DIRKSEN

OF ILLINOIS

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

ANNIVERSARY OF BULGARIAN INDEPENDENCE

Mr. DIRKSEN. Mr. President, on March 3, 1878, the Bulgarian people gained their independence from the Ottoman Empire, under which they had been oppressed for a number of centuries. That freedom was enjoyed by the Bulgarian people for over 60 years when again, after the sacrifice of many lives, the Bulgarian people fell in their struggle against the present Communist domination of a large sector of Eastern Europe. Although the Bulgarian people behind the Iron Curtain cannot speak for themselves, the Bulgarians living in the freedom-loving countries of the world can and do speak for them, urging those officials who are representing them at the United Nations to do whatever they can to aid the cause of freedom-loving people everywhere.

For the last 2 months Members of Congress have been commemorating the independence day of numerous countries which are now behind the Iron Curtain, and it is hoped that the voice of these people who are under the yoke of communism against their will will be able to enjoy the freedom and way of life that was intended for man to live.

HON. FRANK J. LAUSCHE

OF OHIO

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. LAUSCHE. Mr. President, March 3 will mark the 83d anniversary of the liberation of the Republic of Bulgaria from Czarist Russia. Today, though Bulgaria once again is under bondage to Communist Russia, it is fitting that we recall Bulgaria's honorable and distinctive history and the national spirit of freedom and liberty for which the Bulgarian people are famed. Therefore, Mr. President, I ask unanimous consent that a statement, which I have released to the Bulgarian National Front in America be printed in the RECORD.

There being no objection, the statement was ordered to be printed in the RECORD, as follows:

DR. KALIN KOICHEFF, Secretary, Central Executive Board of the Bulgarian National Front.

DEAR DR. KOICHEFF: I regret that previous

commitments makes my presence at the annual banquet and ball on Bulgarian Liberation Day impossible. However, I am most happy to express my admiration and friendship both to the members of the Bulgarian National Front here in America and to the Bulgarian people now held in captivity by a ruthless Soviet dictatorship.

Bulgarians have for long centuries made important contributions to European civilization and its people have consistently fought for freedom and independence against the czarist Russians, the Byzantine and Turkish Empires.

The liberation of Bulgaria in 1878 by Imperial Russia and the adoption of the Tirnova constitution were milestones for these lovers of liberty. Then came years of progress and independence. However, on September 8, 1944, Bulgaria was cruelly invaded by their ancient enemy, Russia. The democratic government was overthrown and its leaders imprisoned or liquidated.

Americans and the citizens of all the free nations still look toward Bulgaria in friendship and hope. It is our hope and belief that the Republic of Bulgaria will once again become a free and full partner of the community of free nations and its people will again enjoy the fruits of liberty and democracy.

Let us assure our friends behind the Iron Curtain that they are remembered on this commemorative occasion and that our prayers rise in their behalf constantly.

I note that this is the 10th anniversary of the establishment in the United States of your organization and I extend my best wishes to your membership and leaders.

With best personal good wishes, I am,
Sincerely yours,

FRANK J. LAUSCHE.

HON. KENNETH B. KEATING

OF NEW YORK

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

COMMEMORATION OF BULGARIAN LIBERATION DAY

Mr. KEATING. Madam President, the anniversary date of March 3 has been marked for the past 83 years by the freedom-loving Bulgarian people as Bulgarian Liberation Day. The Act of San Stefano, signed on March 3, 1878, restored independence to Bulgaria and ended a 500-year period of forced subservience to foreign rule.

In 1954 the Bulgarian National Front of America organized the first solemn celebration of Bulgarian Liberation Day in New York. Today when the proud nation of Bulgaria is enchained by Communist tyranny, that memorable day of 83 years ago takes on added significance.

As one who has been proud to commit full and heartfelt support to the high cause of the captive nations, I salute this day both the past heroes of Bulgaria's

fight for independence and those courageous and dedicated Bulgarians here and in the beloved homeland who continue to work, to hope, and to pray for the early liberation of the great Bulgarian nation from its Communist-forged chains. I avail myself of this opportunity, as well, to commend the Bulgarian National Front of America for its symbolic action in inviting to its annual assembly representatives of more than 15 other nationality groups from nations that lie behind the Iron Curtain. Freedom is the common and God-given right of all men, and the cause of the captive nations must remain a living challenge to us who are free, until the blessed day when brave nations like Bulgaria can walk again up the dark stairway of enslavement and into the sunlight of lasting freedom.

Bulgarian Liberation Day

HON. HARRISON A. WILLIAMS, JR.

OF NEW JERSEY

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. WILLIAMS of New Jersey. Mr. President, March 3 is Liberation Day, cherished by all freedom-loving Bulgarians, including Americans of Bulgarian descent. Eighty-three years ago, on March 3, 1878, the dreams of the Bulgarian people to be masters of their homeland came true, after long years of suffering, tears and the sacrifice of patriots, as well as help from friends abroad.

It was in the 19th century, not long after our own Civil War. At that time, of course, the United States could not be as instrumental as czarist Russia or other world powers in shaping the history of the Balkans, some 5,000 miles away. Yet some prominent Americans—Correspondent MacGahan; diplomats Schuyler and later Markham; missionary Dr. Long—left a tradition which evoked deep affection and high esteem in the hearts of the Bulgarian people for the United States and the American people. Tangible expression of these feelings was seen in the names given to some streets in Sofia and other Bulgarian towns—George Washington, Carnegie, Dr. Long, and so forth.

Since its independence, Bulgaria has known many ups and downs, economically and politically. And often at dark moments the Bulgarian people looked toward America. At one such time, the principles of self-determination enumerated by the Father of the League of

Nations, President Woodrow Wilson, gave to Bulgarians the hope of a better future.

Now, as Bulgarian Liberation Day is commemorated, we have the opportunity to recall the longstanding contribution of these Americans to the welfare of Bulgaria as a shining example of our feelings toward the Bulgarian people. We wish for them, as we have always wished, only prosperity, liberty and the opportunity to pursue happiness.

Mr. President, the Bulgarian National Front of America has sent me a summary of Bulgaria's long history and on the eve of this important anniversary I ask unanimous consent that it be printed in the RECORD following my remarks.

There being no objection the summary was ordered to be printed in the RECORD, as follows:

BULGARIAN LIBERATION DAY, MARCH 3, 1878

For the past 83 years March the third has been commemorated by the entire Bulgarian people, irrespective of political persuasion, as the Bulgarian Liberation Day. The Act of San Stefano, signed on this day by the imperial Russian Government and the Ottoman Empire, restored the independent Bulgarian state and ended a 500 years foreign oppression of the Bulgarian people.

The liberation of Bulgaria followed a long self-sacrificing struggle for freedom led by such gallant patriots like George Rakovski, Vasil Levski and Christo Botev and was immediately preceded by a national uprising which won the sympathy of the world and the indignation of all humanity, led by William Gladstone, against the outrageous atrocities committed by the much stronger oppressors. Yet this uprising made European intervention unavoidable and Bulgaria was liberated.

In their long history the Bulgarians have made a humble but important contribution to European civilization and have withstood their right to independence and freedom against powerful empires and foreign cultural influences. The Byzantine Empire, with illustrious culture and military might, failed to subdue and assimilate the Bulgarian nation. The Ottoman Empire crumbled after a five centuries rule in the Balkans, but the Bulgarian people survived. March the third opened the way for the Bulgarian people to join again the community of European nations.

The first Bulgarian Empire which lasted from 681 to 1018 A.D. became the cradle of the Slavic civilization. It was here that the work of the apostles of the Slavs, Sts. Cyril and Methodius, the first Slavic alphabet, found a fertile soil and developed into a powerful literary tradition continuing up to this day in Russia, Bulgaria, Ukraine, Serbia and Byelorussia. This literary tradition began in Bulgaria in the ninth century, and was originally based on the old Bulgarian language, and subsequently spread throughout the Eastern Slavic world to form the basis of the national cultures of the Slavic nations.

It was in Bulgaria that the ancient Christian civilization, represented by Byzantium, was converted into a Slavic-Byzantine civilization, a kind of cultural revolution, which reflected the spirit of freedom and independence manifested many a time by the Bulgarians.

It was in Bulgaria that the authority of the Pope and the Patriarch of Constantinople was first challenged in the ninth century for the sake of national independence and an independent Bulgarian patriarchate was established, thus effecting the first reformation of the Christian church.

It was in Bulgaria that the first socio-economic peasant revolutionary movement—the Bogomilism—started and challenged Byzantine autocracy imitated by the Bul-

garian monarchs, feudalism and clericalism. This movement spread in Western Europe and prepared the ground for the future European reformation. It was another manifestation of the spirit of independence animating the Bulgarian people throughout its history.

The liberation of Bulgaria in 1878 by imperial Russia opened new perspectives for the Bulgarian people. A freely elected national assembly adopted the Tirnovo Constitution, against the opposition of reactionary Russia, which is still considered to be the most liberal democratic document in Bulgarian history and venerated as the Bulgarian Magna Charta Libertatum. Invalidated by the present Communist regime, this constitution became the rallying point for the democratic forces opposing communism in Bulgaria.

The spirit of freedom and independence, deeply rooted in the soul of the Bulgarian and repeatedly manifested throughout its history, became the cornerstone of Bulgarian politics right after the liberation. The Bulgarian people gave overwhelming support to the democratic liberal groups against the conservative parties—obedient tools of Russian diplomacy in the Balkans—and did not hesitate to sever diplomatic relations with Russia when she attempted to deprive the liberated Bulgarian people of its freedoms and independence. In its very inception as an independent state, though a creation of Russia, Bulgaria refused to accept the status of a satellite and dealt a serious blow to Russian imperialism in the Balkans.

Prior to its liberation, and even up to 1919, the Bulgarian people had found full understanding and generous support for its national aspirations from American public opinion. The names of Dr. Rigs, Dr. Albert Long, Dr. Washburn and a number of other prominent Americans of the last century, have left a tradition of deep affection in the hearts of the Bulgarians for the United States.

It was the Carnegie Commission, appointed by Dr. Nicholas Butler, president of Columbia University, in his capacity as chairman of the Division for International Relations of the Carnegie Endowment which investigated the Balkan affairs in 1913 and came out with a massive report in support of Bulgaria.

It was the U.S. Minister in Bucharest, 1913, who pleaded at the Bucharest Conference for the rights of the Bulgarian minorities. His suggestions were rejected by Greece and Serbia and the Balkans have never had peace ever since.

On September 8, 1944, Bulgaria was invaded by the Russian armies and the Bulgarian Democratic Government coalition of the National Agrarian Union and the Democratic Party was overthrown. A Communist controlled government was established and Bulgaria became a satellite to Communist Russia. The terror which overwhelmed the country and the thousands of victims are indescribable and innumerable. Bulgaria lost its independence and the Bulgarian people its freedom.

Western pressure in 1945-47 forced a temporary relaxation in Bulgaria and an opposition party won the support of the Bulgarian people, but it was disbanded by the Communist Government and its leaders—Nikola Petkov, Dimiter Gitcheff, Kosta Loulicheff, Krastiu Pastuchov, Nikola Moushanov and thousands of others of lesser importance were hanged, imprisoned or otherwise liquidated.

The Bulgarian exiles abroad, loyal to the national tradition of freedom and independence, joined in various groups to support the struggle of the Bulgarian people for freedom from communism and independence from Soviet domination. The Bulgarian National Front of America, representing the patriotic younger generations in

Bulgarian politics is on the forefront of this struggle.

In 1954 the Bulgarian National Front of America organized the first solemn celebration of the Bulgarian Liberation Day in New York. Ever since this day became the national holiday of American Bulgarians and an uninterrupted tradition in commemoration of those who have given their lives for the liberation of Bulgaria from Ottoman subjugation, those who have fallen in the struggle against Communist oppression and in salutation to those who continue their struggle for freedom in Bulgaria.

EIGHTY-THIRD ANNIVERSARY OF BULGARIAN INDEPENDENCE
HON. JACOB K. JAVITS

OF NEW YORK

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. JAVITS. Mr. President, I wish to join in the celebration of the 83d anniversary of Bulgarian independence, which was commemorated on March 3. The brave people of Bulgaria have been spirited fighters in the ranks of freedom for many generations, and although they are now held captive by the Soviet Union, no conqueror has been able to suppress for long their spirit and determination to be free.

American ties with the people of Bulgaria are of long and historic standing. The Bulgarian people have responded to the many instances of American assistance and concern by demonstrating their high esteem and strong affection. They have kept fresh and alive their hopes for freedom from Communist chains and for complete independence. Their brothers in the free world speak where they in Bulgaria cannot of their continuing struggle for national identity. I deem it a privilege to be able to contribute my voice to their heroic struggle.

Mr. McNAMARA. Mr. President, at the request of the Voice of America, I have recorded a short message in recognition of the 83d anniversary of Bulgarian independence. I ask unanimous consent that the statement be printed at this point in the RECORD.

There being no objection, the statement was ordered to be printed in the RECORD, as follows:

STATEMENT BY SENATOR McNAMARA

The celebration of the 83d anniversary of Bulgarian Independence Day provides us in America with an opportunity to reaffirm our freindship with the Bulgarian people.

We sincerely regret that the Bulgarian people, themselves, are unable to freely celebrate the joys of liberty because they are today living under the yoke of dictatorship.

The price of freedom has always been high, and many a Bulgarian patriot has given his life in past struggles against oppression.

We in America are fortunate in knowing and enjoying freedom, and we cherish our institutions and heritage.

The people of Bulgaria also know the meaning of freedom and they will keep that knowledge alive during these dark years of their history.

This, then, is the common bond between us, even though thousands of miles separate our two nations.

Political dictatorships imposed upon a free people cannot last forever. We pray that in the not-too-distant future the people of Bulgaria and of America, will be able to join together in a true celebration of their freedom and a better, more peaceful world.

House of Representatives

Bulgarian Liberation Day

EXTENSION OF REMARKS

OF
HON. JOHN V. LINDSAY

OF NEW YORK
IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Mr. LINDSAY. Mr. Speaker, I rise today to pay tribute to the people of Bulgaria and to Americans of Bulgarian descent on the 83d anniversary of the liberation of Bulgaria from the yoke of the decaying Ottoman Empire. On March 3, 1878, the Treaty of San Stefano between imperial Russia and Ottoman Turkey reestablished the Bulgarian nation after 500 years of foreign oppression. Although the frontiers of the new nation were narrowed by the subsequent Congress of Berlin, the modern Bulgarian nation then came into existence. The liberation of Bulgaria followed a long struggle by gallant patriots, which won the sympathy and support of the free nations of the West, led by the great British Prime Minister William Gladstone.

A freely elected national assembly adopted the democratic Turnovo Constitution over the opposition of czarist Russia. This democratic constitution was finally destroyed by the Communist satellite regime which was imposed on Bulgaria at the end of World War II.

From the time of their liberation from Turkish rule to the present day, the Bulgarian people have resisted the aggressive pressures of Russian imperialism, both czarist and Communist. At the end of World War II a Communist satellite regime was imposed on Bulgaria by the Red army. The Soviet Union violated its solemn promise in Bulgaria as it did all throughout Eastern Europe and permitted no free elections to be held. The Bulgarian people, like all of the subjugated peoples of the Soviet Empire, retain their hope and faith in ultimate liberation.

The Bulgarian National Front of America, which represents the patriotic younger generation in Bulgarian politics, has since 1954 organized solemn observations of Bulgarian Liberation Day in America.

It is eminently fitting, Mr. Speaker, that we in this body join with our fellow Americans of Bulgarian descent, with the Bulgarian people who bear the yoke of an alien totalitarianism, and with all free-men in commemorating the day of Bulgarian liberation from Ottoman tyranny and in expressing the hope that the day of Bulgarian liberation from Communist tyranny will not be long delayed.

Bulgarian Liberation Day

EXTENSION OF REMARKS

OF
HON. SAMUEL N. FRIEDEL

OF MARYLAND
IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES
Friday, March 3, 1961

Mr. FRIEDEL. Mr. Speaker, today, March 3, 1961, marks the Bulgarian Liberation Day. One might ask why we in the Congress of the United States should note this occasion. The answer is simply this—that we Americans, who have been brought up in the tradition of liberty and freedom, have a natural sympathy with those who also long for independence and the right of self-determination as a free nation.

In order to keep the light of emancipation bright in the hearts and minds of the Bulgarian people, the Bulgarian National Front of America was formed 10 years ago. I should like to point out that this organization is an anti-Communist, democratic association of free Bulgarians in the United States. It rejects any kind of dictatorship, either from the left or from the right, and strives for the establishment of parliamentary government in Bulgaria. One of the major interests of this group is to promote friendly relations between the peoples of the United States and Bulgaria. Every March 3 for the past 83 years has been commemorated by the entire Bulgarian people, irrespective of political considerations, as their liberation day. Today, we join them in their celebration, ever remembering that in 1944, that brave nation was attacked and invaded by the Russian armies and the Bulgarian Democratic Party overthrown. It is, unfortunately, still held as a captive country by its Soviet overlords.

We, who hold liberty precious, pray with fervent hopes that our fellow human beings in Bulgaria may, in the not too distant future, also enjoy freedom and independence from the ruthless dictators in the Kremlin.

Bulgarian Liberation Day

EXTENSION OF REMARKS

OF
HON. EUGENE J. KEOGH

OF NEW YORK
IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Mr. KEOGH. Mr. Speaker, 83 years ago the czar of Russia concluded a pact with the Ottoman Empire resulting in the independent Bulgarian State after five long centuries of subjugation of the Bulgarian people. For nearly two-thirds of a century thereafter, the spirit of in-

dependence flourished and the Bulgarian people made many friends throughout the world particularly in the United States. The liberation of 1878 has been commemorated each year since then by Bulgarians of all political persuasions. Unfortunately, 66 years later the Russian Communist armies that invaded Bulgaria on September 8, 1944, snatched that freedom and commenced an era of indestructible oppression and suffering under it. Even today, the people are deprived of their freedom and liberty.

Today the Bulgarian National Front of America is the rallying point of free Bulgaria in the United States. This anti-Communist association has for its objective the establishment of a parliamentary government in Bulgaria. Its fifth annual convention is being held in New York City on March 4 and 5 and it is celebrating 10 years of work in the United States. The organization was formed abroad 5 years earlier. It publishes an organ called Borba of which Mr. Spas T. Raikin is the editor and which designates the democratic principles and aims of the free Bulgarian people.

We are happy to mark this occasion and to extend our felicitations to this worthwhile cause.

Bulgarian Liberation Day

EXTENSION OF REMARKS

OF
HON. SEYMOUR HALPERN

OF NEW YORK
IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES
Friday, March 3, 1961

Mr. HALPERN. Mr. Speaker, on March 3, 1961, a tribute was paid to Bulgarian Liberation Day. At this time I was inadvertently prevented from participating. But in view of the importance of this commemoration I would like to include in this Record my statement on this subject.

For the past 83 years March 3 has been commemorated by the the entire Bulgarian people, irrespective of political persuasion, as the Bulgarian Liberation Day. The Act of San Stefano, signed on this day by the imperial Russian Government and the Ottoman Empire, restored the independent Bulgarian State and ended a 500-year foreign oppression of the Bulgarian people.

The liberation of Bulgaria followed a long self-sacrificing struggle for freedom led by such gallant patriots like George Rakovski, Vasil Levski, and Christo Botev, and was immediately preceded by a national uprising which won the sympathy of the world and the indignation of all humanity, led by William Gladston, against the outrageous atrocities committed by the much stronger oppressors. Yet this uprising made European intervention unavoidable and Bulgaria was liberated.

In their long history the Bulgarians

CONGRESSIONAL RECORD — HOUSE

Bulgarian Liberation Day

EXTENSION OF REMARKS OF

HON. WILLIAM FITTS RYAN

OF NEW YORK

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Monday, March 6, 1961

Mr. RYAN. Mr. Speaker, March 3 was Bulgarian Liberation Day. We in America are blessed with the privilege of commemorating this day in a land where freedom abounds. The greatest danger to this freedom, in fact, may be that we take the precious gifts of liberty and independence so much for granted. I feel confident, however, that Americans of Bulgarian descent will never make this mistake. They feel too deeply the loss of liberty suffered by their friends and relatives behind the Iron Curtain.

For them Bulgarian Liberation Day is more than a commemoration of the events of the past. It is also a symbol of dedication to the task of strengthening freedom in our own country and restoring it where it has been lost abroad. It is an expression of hope that someday all people everywhere will enjoy the material abundance, the human dignity, and the political freedom which are our privileges.

Let us review the events which brought about the day we commemorated. What was the course of history which brought liberation from one alien ruler, only to be later lost to the current Communist tyranny?

The Bulgarian people, let us not forget, enjoyed a large measure of freedom and independence in their own kingdom during the Middle Ages. They were a formidable force to be reckoned with in southeast European affairs. They exerted their full weight in Balkan events. But the uneasy and precarious balance of power in the area changed late in the Middle Ages with the appearance of a new force in the Balkans. This new force was the entrance of the Ottoman Turks in the 14th century. It spelled disaster to all nationalities there. The Balkan countries were overrun and their inhabitants were brought under the yoke of autocratic Ottoman sultans. Bulgaria in its turn became a province of the Ottoman Empire late in the 14th century, and the Bulgarians the unwilling subjects of the Sultans.

Thenceforth for nearly five centuries, until the 1870's, Bulgarians endured the heavy and oppressive yoke of the Sultans. During all that time they were governed by callous and ruthless agents. They suffered hardships, indignities, inequities, insults, and even abject serfdom. The peasants were taxed to the point of bankruptcy, and many families were robbed of their dear male children because the obnoxious and inhuman method of child taxing, imposed on Christian families, seemed the only way of providing the Ottoman army with its elite corps—the Janissaries. From these harassments there seemed to be no escape for the Bulgarian people. They

staged many rebellions, but each attempt was suppressed with increased fury, often with barbaric ferocity. It was, however, world reaction to one of these atrocious deeds of the Turks which finally brought liberation to the Bulgarian people.

In the 1870's the Balkan peoples took up arms against their overlords. In 1876 the Bulgarians rose in revolt. As before, Turkish soldiery fell upon the innocent, massacring thousands of youths, men, and women, indiscriminately. When the news of this bloodbath reached the outside world public opinion everywhere was shocked. Russians, under the lead of the czarist government, proposed drastic measures, even intervention, to prevent the recurrence of such terrible deeds. But the governments of other European powers were not prepared for such a step. In the end, Russia actively intervened. It declared war on the Turks early in 1877 and fought them with the help of the Balkan peoples. By early 1878 the Turkish forces were defeated on all fronts. The treaty of peace signed on March 3 provided for Bulgaria's liberation.

But that day did not bring complete independence. Sovereign independence was attained only in 1909. But March 3 of 1878 was a good beginning, and it is appropriate we should mark that day. Thenceforth Bulgarians worked for their full political independence.

Even after independence, however, the Bulgarians were fated to lead a rather stormy life. The Balkan Wars of 1912-13 and the two World Wars proved ruinous and tragic. In the first war they were victorious initially and extended Bulgarian territory. However, their allies turned against them and they lost to their partners more than they had gained. I need not recount how in both World Wars Bulgaria was on the losing side. Nevertheless, after 1918, even though their land was truncated, many Bulgarians were reconciled to their situation, hoping to make some gradual territorial adjustments with their neighbors through peaceful means.

Then came the Second World War, bringing with it more misery and misfortune and eventual enslavement under Communist totalitarian tyranny. Once drawn behind the ever-tightening Iron Curtain, Bulgaria became, for all practical purposes, part and parcel of the Soviet Union. The Bulgarian people were completely cut off from the outside and the free world, and were compelled to orient their government, their lives, even their thinking to that of the Soviet Union. Liberty has been denied to them by the Communists tyrants in their own homeland.

Here in America, Bulgarians of U.S. nationality enjoy a very different sort of life. We respect the contributions they have made and are making to our great country; and we know they will continue to join with all of us in building this great democracy. And we join them in looking forward to the day when Bulgaria will be master in her own house.

HON. SILVIO O. CONTE

OF MASSACHUSETTS

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

LIBERATION DAY IN BULGARIA

(Mr. CONTE asked and was given permission to address the House for 1 minute.)

Mr. CONTE. Mr. Speaker, for the past 83 years, March the 3d has been observed by the people of Bulgaria as Liberation Day.

In 1878, after a long struggle for freedom, Bulgaria joined the family of nations. Bulgaria, is recognized as the cradle of Slavic civilization and despite the power of Byzantium, she was never assimilated or subdued.

Invaded during World War II by the Communist armies of Russia, Bulgaria became a satellite state. However, the spirit of freedom and independence was not dead. In the period of 1945-47, an opposition party grew and it gained the support of the people. However, like any such movement with a semblance of independence in a nation under the Red yoke, this one was crushed brutally and swiftly. Since that time, Bulgaria has remained under the powerful heel of the Communists who, in a definite minority, hold power by the presence of the Soviet Union nearby. But the people of Bulgaria, cut off from the rest of Western Europe, are keeping alive their natural desire to be free and independent.

Altogether too often, we tend to consider nations behind the Iron Curtain as being assimilated. But it is well to keep reminding ourselves that nations like Bulgaria no matter how long under Red rule, are still "captive." It is our existence and that of the entire free world which gives these brave people the hope and faith that someday they too shall have the privilege of self-determination.

So in commemoration of this day of Bulgarian celebration, let us be reminded once again, that we are faced with the tragedy of a people held in bondage against their free will.

It is our fervent hope and desire that Bulgaria someday soon, take her place once again among the nations of the world in the mature relationship born of her own independence and freedom.